CHƠN LÝ ĐẠO HUỆ MẠNG NGƯƠN HUÂN

CHƠN LÝ ĐẠO _{Q-I}

CHƠN LÝ ĐẠO

Trên Thượng Đế Ngọc Cung CHA Trời Huyền Khung Cao Chín Phẩm chứng minh, dưới Mẹ Địa Mẫu Ngươn Huân, Diêu Cung chín từng Linh Phong Bát Tứ. Hội Tam Cung, Tam Giáo Phật, Thánh, Tiên xin phép Mẹ cho Thơ Đồng xuống Cơ Điển Bút. Cho biết Tiền Sinh, Hậu Số, Tiền Căn Ngôi Vị Đắc Thành Đạo Pháp, để lại Sự Tích lưu truyền cho muôn dân Tín Đồ con của Mẹ, đặng biết ngày Thơ Đồng Giáng Sinh, Ngày Khai Giáo Phổ Đạo và Ngày Thành Đại Đạo trở về Hư Cảnh Niết Bàn Tây Phương Vô Cực Thượng Giới. Thầy về chứng lòng Đệ Tử, Thầy ban cho con Đắc Huệ Điển Hiển Linh Minh Trí để con tiếp nhận đặng Cơ Của Thầy để lại Lời Vàng Ngọc trong Quyển Thiên Cơ nầy, đặng con lập đền thờ trọng kỉnh bậc Thánh Trạng Minh Sư.

Nay là lời nói của Cậu Ba Thơ Đồng, vâng lệnh Trời Cha Mẫu Mẹ xuống tại đền thờ, mượn tay Đệ Tử Chuyển Cơ Điển Bút nói lên sự thành thật, trọng ân Các Đấng, Chư Vị Cửu Tiên, Tiền Nhân và Bạn Thân. Đến hết sức mình hy sinh vì Đạo, vì Đời và còn gánh vác cứu độ muôn dân. Tôi, Thơ Đồng, bỏ xác trần rồi, cậy nhờ trang giấy trắng với bút mực xanh, để kết thành lời nói. Trước gởi thăm các Huynh Đệ Chèo Thuyền và các Con Chép Biên khắp trong nước Việt Nam, Miền Nam Đồng Bằng Tây Nam Bộ và các Anh, Chị, Em có công cực khổ chung lo xây dựng Nền Giáo Lý, Pháp Chơn Truyền của Phật, Thánh, Tiên. Nay nhờ

Tổ Quốc Minh Quân Rồng Tiên Lịch Sử, Cha Chúa Tổ Thầy Kỳ Hương Sơn Bửu. Chỉ đạo lập Đời Tân Thánh Đức, thống nhứt giới luật chung, thờ Đại Đức Huyền Khung Chúa Trời muôn năm. Thơ Đồng cầm cây bút xin Chư Hiền Đạo, Quan Dân, Thầy, Cô đừng phân cao thấp, chẳng nên cố chấp. Vì Đạo như thể là đường đời, là Ngọn Đuốc Giác, gặp Cha Mẹ, gặp Tổ Thầy, đặng ở Nhà Chung.

Đó mới thật Thơ Đồng Tôn Giáo được.

Đó mới được Thống Nhứt Giới Luật.

Đạo Chung của Trời Phật định.

Thơ Đồng lãnh Lênh Me làm việc cho Cha, lấy tình thương bác ái lo làm. Làm Đà cho người cưỡi, sống hay chết cũng vây. Không phải nói là để tư xưng hay tư tôn mình được. Huynh Đệ cũng thấy rõ Câu cũng như là người anh lớn trong gia đình, đi trước trên bước đường Đao, rồi câu quay trở lai để dắt đường em út nối bước theo sau. Cha Me giao cho Câu tất cả các bài học. Để cậu dạy lại các em, Cậu thay thế Cha Mẹ là để day các em học, học là Học Đạo. Như con nào không về Mẹ, không thọ giáo, thì coi nhau như Tình Bạn Đạo mà thôi. Khi đi cũng có phân sư và có việc làm, hồi các con mới xuống trần có Chín Mươi Sáu Úc Nguyên Nhân là Căn Tiên. Nay về đến Thế Kỷ Hai Mươi nầy trong hai ngàn năm, Cuối Ngươn Ha thì công ra Muôn Van Úc Người rồi, không thể đem hết vào sổ sách được Quá đông, một mình Mẹ, mình Thơ Đồng, chẳng có thể làm xong. Nhờ có Chư Phật, Thánh, Tiên, Hằng Hà Bồ Tát

và muôn triệu Chư Vị đồng quan tâm tiếp giúp mới được. Không phải Cậu muốn mà được, cũng do Căn Mạng Số Tiền Định. Trời không chiều theo muôn lòng người, Cha cầm cân công bình, Mẹ cầm pháp luật không tư vị con nào hết.

Lời nói đầu tiên Thơ Đồng xin nhận lỗi trước các vị Giáo Chủ, Giáo Lãnh và Thầy Cô trong Các Giáo Phái, các Tín Đồ Trăm Họ Bá Đạo khắp trong nước Việt Nam được biết, xin nhận lời thành thật của Thơ Đồng. Đây là một quyển Thiên Cơ Kinh Vô Tự, cũng là một quyển Kinh Bạch Tự, lời nói Vô Vi và Hữu Hình đi đôi. Có Chữ là có Người Đáp:

Có Lý Đạo, Có Luật Đời. Có Lý Đời, Có Luật Đạo.

Vạn Sự tùng Nho là Thánh tức là của Trời Cha. Vạn Pháp Quy Nhứt là của Mẹ, là Phật tức là Vạn Điển Thiên Biến Vạn Hóa là vậy. Từ ngày Thơ Đồng mãn số, làm xong phận sự, bỏ xác trần về ngôi vị cũ, mới biết đủ Tiền Căn Hậu Kiếp TU của mình. Vì Cậu thấy các con của Mẹ, huynh đệ tứ phương, ai ai cũng nhớ thương Cậu mà động lòng xao xuyến, thương cho một Đấng Từ Bi mà bỏ cảnh trần, bỏ Kim Thân, ra đi quá gấp, để cho khắp cả chúng sanh hiền lành phải chịu bơ vơ như đàn con lạc Mẹ vắng Cha. Như Cậu Ba đây, sánh như Bậc Tổ Thầy mà còn phải bỏ xác. Cha Mẹ cho sống chẳng được sao, mà còn khổ đau như vậy. Lòng còn đa nghi, quá dị nghị, rồi nói qua nói lại, có việc chẳng hay. Buồn lòng Thầy vội xuống đây, cho con hay, cho

con biết, đặng đừng có lợt phai, mà hết còn ai ngăn cản bước đường con đi tới. Thầy thắp sáng Ngọn Đuốc Từ Bi cho các con mau kịp bước theo Thầy. Phút tưởng niệm thương nhớ các con, với chữ mực son vài dòng tâm huyết Thầy để lại cho con, vẫn còn mãi muôn đời. Thầy nắm tay con, con vịn tay Thầy, đồng rơi giọt lệ cảm động lòng thương. Nay thì, Điển của Thầy Linh, Thiên Biến Vạn Hóa được gấp trăm ngàn lần hồi lúc còn sống. Còn xác thịt còn che mờ, mất xác, Thiên Cơ biết rõ. Thầy tóm tắc trong hai ngàn năm, hai mươi thế kỷ. Về phần Xác và phần Hồn, từ màn lớp, Thầy xuống thế cứu độ chúng sanh, đến ngày Thành Tiên Thành Phât.

Tam Ngươn đại lược, Tam Kỳ Phổ Độ, Tam Thế cứu sanh, có Thầy hành Đạo giáo hóa người mê, quy về Chánh Giác, giải thoát trầm luân. Từ ngày Tạo Thiên Lập Địa, Bàn Cổ Sơ Khai: Âm là Mẹ, Dương là Cha phối hợp. Còn tối Trời, tối Đất gọi là Thiên Hôn Địa Ám. Mẹ thọ Thai, sanh ra Ba Ngôi: Tam Hoàng Vương Đế. Thì, Cậu là Một Vị Thiên Tử ngự điện ngôi Vương Đế Thần Nông.

Tới lập Đời Thượng Cổ thứ hai: Đức Thượng Đế cho các vị Phật, Thánh, Tiên đều xuống thế. Cậu cũng bỏ ghế ra đi ta bà khắp chổ, làm việc Vô Vi chính trị, chung với Đức Chúa Giê-su (Jésus), để giáo hóa cải tiến văn minh lòng người. Cậu hết mình hy sinh vì Đạo. Đó là TU được Một Kiếp Linh Hồn, Bá Nhựt trên Thiên Đình dưới trần gian mình kể là Một Trăm Năm.

Sau Cậu đi ta bà tại Trung Hoa Thập Bát Nước Tàu. Trong bốn thời kỳ Giáo Đạo, chỉ dạy muôn người. Cậu xuống Điển Thánh, dựa theo Bốn Ông Đại Thánh: Khổng Tử, Lão Tử, Trang Tử, Mạnh Tử. Đó là Cậu TU được Bát Bá Thập Di Niên, làm việc tám trăm năm, Tám Kiếp nữa là Chín Kiếp Hóa Sanh trở về nguồn.

Cậu cũng chưa đặng ngồi yên vị, vội xuống liền, mượn xác Ông Lão Đốn Cây, ở vùng Tây Miên Thố, bên canh núi rừng Tây Nam Bô, tiếp giúp Giáo Đao và làm việc chung với Đức Phật Luc Tổ Huệ Năng. Đó là Một Kiếp Linh Hồn nữa. Sau Câu xuống, dựa xác Kim Thân Đức Khổng Minh Gia Cát Lương, Thầy đóng vai một bậc Quân Tử Đại Trượng Phu Công TU Vô Lượng. Sau nữa, xuống tại Miền Trung Bắc Việt Kim Thân Thầy là Bach Sỹ Tiên Sinh. Ban danh Kim Võ Trang Trình tái thế, cứu độ chúng sanh. Sau nữa, là Nguyên Nhung Chánh Soái Quân Sư Võ Trang. Qua đời Vua Minh Mang Tư Đức vừa dứt xong. Câu mươn xác Ông Bồng Lai bán khoai. Tháng ngày băng suối vượt đèo để chèo đưa rước khách về Cảnh Non Bồng. Suốt trong hai mươi thế kỷ nầy, Phật Tổ, Phật Thầy, còn di tích ở tai Tòng Sơn có đền thờ Câu Tư.

Thất Tổ Cửu Huyền là Bảy Đời Chín Kiếp, đều có Thầy dựng xây Nền Đạo. Thầy Lãnh Lệnh Mẹ Cha, giáo hóa chúng sanh làm thành Phật Sử, Đắc Quả thành công. Màn lớp nầy, Thầy là Thơ Đồng, là Cậu Ba đây: Thơ là thơ bé, Đồng là đồng lòng đoàn kết, Hòa Đồng Tôn Giáo. Nắm chặt tay nhau, về nhà Cha Mẹ ở.

Thơ là bé nhỏ là vậy. Mười Hai (12) Kiếp, Thầy TU Phần Hồn. Mười Lăm (15) Kiếp, Thầy TU Xác Thịt. Có Vô Vi, có Hữu Hình.

Cậu được Thế Tôn là trần thế tôn, còn được Thiên Tôn là Trời chấm Mẹ khen vậy. Hiện giờ, Hội Tam Cung Chín Phẩm, Hội Bá Vương Cung, Thượng, Trung, Hạ ba cõi. Cha Mẹ chỉ ngôi vị của Thầy. Thầy thấy được rồi, giựt mình. Hóa Độ Công Trình của mình, Công Phu Vô Lượng, không thể nói hết được, không thể đo hết được. Hiện giờ, Thơ Đồng Đắc Đạo, trọn đời có Vạn Pháp, Vạn Điển, Thiên Biến Vạn Hóa A Di Đà, Huệ Mạng Ngươn Huân Thánh Tổ Sư Giáo Chủ Giáo Thế Ta Bà Ha.

Đức Đại Thiên Tôn Và Thế Tôn y như Trời Phật định: tại Cung CHA, ban Thầy ngự ghế Thánh Trạng Quân Sư Triều. Tại Cung ME, ban Thầy ngự ghế Tiên Sư Trưởng Đại Giác Nhị Đế Vương Cung. Tại Cung Hội Thượng Phật, Hội Tam Thanh Đại Đế, ban cho Thầy ghế Đắc Pháp Điển A Di Đà Tổ Sư Ma Ha Tát. Được Phật Di Lạc đem về cận Phật Tổ Như Lai Đạt Ma Ha.

TIỀN SANH CỦA THƠ ĐỒNG

Phụ Mẫu quê quán tại Vĩnh Long, hạt Châu Thành, làng Tân Hóa. Cha quy môn theo Phái Đạo Cao Đài, của Đức Ngô Minh Chiêu, Tam Kỳ Phổ Độ Đại Đạo Chiếu Minh Đàn Cơ Vô Vi. Đốc Phủ Thầy Khai Đạo tại Miền Tây, Liễu Đạo tại Sông Tiền. Hiện giờ, lập đền thờ tại sông Hậu Giang, tỉnh Cần Thơ. Cha Mẹ của Cậu

được Thầy, Thế Tôn, chứng khen Đắc Huệ Chơn Truyền, đến ngày Quy Thiên An Vị.

Cha Mẹ gia đình sống nghề mua bán và làm ruộng, nên chuộng người hiền, giữ trọn lời nguyện, Đức Ngô Đại Biện minh chứng. Phụ Mẫu sanh Cậu hừng đông sáng, là ngày trên Cung Hội Bát Tiên, Hội Tam Cung, vào mùa Thu, mùng 8 tháng 8, năm Đinh Mùi 1907. Phụ Mẫu sanh ra chị em có: 3 Nam, 4 Nữ. Cậu là người thứ 3, lo tiếp Mẹ Cha. Việc Nhà, Việc Đạo, Hiếu Thảo song toàn, Cậu là người dốt, không học mà biết cũng tự do căn bản Văn Võ trọn đủ.

Ba Mươi Năm lo phu Việc Nhà, tiếp Cha, giúp Me, Ân người Tu Sỹ. Tại gia đình ngày làm việc nhà, đêm trao lời và nói chuyên với các Đai Thánh. Việc Đời tho lãnh, Việc Đao phân công. Đến ngày Cha Me định cho Thơ Đồng biết chỉ trong giây phút. Me giuc phải lo đị, việc nhà bỏ phế cho Thê Tử đăng lo. Ba Năm Câu đi Ta Bà, Chấm Bốn Căn, chon Người Tâm Đao, giáo hóa Luât Tu. Ba Mươi Năm lo việc gia đình tron Hiếu Đao với Cha Mẹ. Ba Mươi Năm làm Việc Đạo. Nữa Kiếp Đời, Nữa Kiếp Đạo. Làm tròn bổn phận, làm tròn Nghĩa Nhân được Hoàng Mẫu ban cho Trí Huệ Tư Linh Thông. Thơ Đồng hưởng tho Bát Thập Nhi Niên (là 82 tuổi) năm Kỷ Ty 1989, Quy Thiên An Lac. Vì lòng Câu quá thương người và các con của Me, nên Câu mới nói hết Căn Kiếp của Câu, để cho huynh đệ vững lòng tin nơi Mẫu và đừng lợt phai Đạo Đức. Chớ Cậu cực chẳng dám than, mà khổ cũng đành lòng cam chịu, chớ Cậu

chẳng dám xưng danh đề hiệu làm chi. Trước sau y như một. Hồi còn sống sao thác vậy, các con của Mẹ cũng thấy chẳng chấp nơi tôi.

Ngày nay, Thầy được Tri Ngũ Bá Tiền Hậu, nghĩa là biết trước năm trăm năm và hiểu sau năm trăm năm. Thầy nhờ Mẫu ban cho để lo phận việc, chớ không phải biết mà xưng danh. Thầy nói đây, con rờ chưa được, mà ngó cũng chẳng thấy. Làm sao tai nghe được phải không con? Mà tới chừng con Tin là hết. Hồi Thầy còn sống, nghĩ lòng chẳng đúng, vô tình trách Mẹ hờn Cha. Như Cậu Ba đây, sánh Bậc Tổ Thầy mà còn vậy. Cha Mẹ để Cậu sống hoài chẳng được sao? Vì các con đều biết phận sự của Thầy quá Dư Công Đức, khổ cực trường kỳ, Thầy Sư lại bỏ chẳng được, không thể lấy thước mà đo, hay là mò rờ đụng. Phổ Đà Nam Hải Minh Mông, mắt nhìn khó thấy. Mẹ thương thân, đem Thầy về tiếp Mẹ, làm việc Vô Vi. Chờ ngày đi xuống thế, để cứu các con sống còn đầy đủ.

Thương con là thương như vậy, đem Thầy về để hỗ trợ các con. Chớ còn mang xác thịt thì khuyên dạy Tu, chớ nào đâu hộ được. Lúc khởi công làm việc, cũng có ông Hồng Quân Lão Tổ xuống thử lòng Thơ Đồng, rồi mới ban phận sự. Còn sau nầy thì cho đệ tử biết công việc cũng làm y như vậy. Do đệ tử ngó thấy Huyền Vi đặng thi Pháp Lý, Ấn Ký, Phong Cho để lo việc tới. Là Mẹ mới đem Thầy về. Biết là từ đó phận sự của Thầy đã tới dư rồi. Mẹ đem Cậu về Ngôi An Lạc, chớ chẳng phải Cha đem về. Thầy liền Ban Pháp Điển cho đệ tử

Thông Minh Linh Hiển tiếp được Điển của Me và Thầy để màn nầy trao bài học và bài thị của nhiệm kỳ sắp tới. Còn Thầy, đủ nhiệm vu là như vây, đủ thì đủ bài học, bài giảng cho con, chứ còn bài chi nữa đâu mà nói. Ba Mươi Năm, bài học, chữ nghĩa, chất chồng lên tợ non, chất còn tợ núi, một chữ một câu, từ hột cát cất thành lầu, hết câu nào day nữa rồi phải không con? Thầy day học trò có mười hai năm, mà học trò đó cũng thành Thầy, Cô Giáo rồi. Ba Mươi Năm, Thầy ngồi chai đít, bỏ nghĩ quên ăn nói khô miêng, đem nước Thầy tưới con hoài. Các con ơi! Hằng ngày nhớ Câu, con về Ngôi Gia Me lay Mẫu, sau nhớ tưởng ơn Thầy, cầm một nén hương đốt, đó là con trọn Đạo Tứ Ân. Phần còn lại, Thầy giao cho hiền thê, các con của Me, về chăm lo an ủi, chỉ dẫn sắp xếp gia đình, lòng tin nơi Me. Còn hai trai: Lý con trai lo việc tiếp khách, ngồi ngoài bảo vệ Ngôi Gia, đó là trọn Đạo. Ân, phần cháu nhiệm vụ chấm công, tròn xong phân sự. Thầy thường về ngư, Ân Môc chứng minh. Các con chèo thuyền con chép biên, con hiền Tâm Đao, nhiệm vu Thầy Bảo, nhứt nguyện lòng lo đừng cho sái việc. Nếu con nào chẳng biết có tánh đa nghi, muốn hỏi điều chi, Thầy cho để tử biết và lời đáp. Thầy bỏ xác trần biết gắp trăm van lần, thầy hóa thân khắp chỗ để hộ con TU. Có người nói, Thầy mất, chắc mất tất cả, còn lo Công Quả làm chi, rồi chẳng là về Me. Rồi con trẻ lợt phai, lâu ngày quên đi Tánh Thiện. Thầy Xuống Điển Chấm Căn, Chấm Công, Bút Cơ chẳng giờ nào ngớt.

Thầy cũng vẫn biết con nào cũng có tâm đạo, hiếu thảo ơn mang, vì thiếu tiền căn không hiểu. Nên chữ Hiếu, chữ Hiền khó tròn Nhân Nghĩa. Với phần, chồng bịn con đeo, vợ níu, cháu trì, khó đi thăm Mẹ. Bút Cơ nầy Thầy để lại con trẻ cần chi, Thầy ngồi, Thầy cho uống thuốc, ráng nuốt vào Tâm mà Tầm Chơn Lý.

Cám ơn, Thầy nắm tay con, bước lần theo chân Mẹ. Trần gian là biển khổ con ơi! Mênh mông con không ngó thấy bờ, thấy bến được. Nếu con biết trước, thì đâu có cực, đâu có khổ, đâu có làm hư. Nếu các con có lỡ làm hư, thì đem về Mẹ và Thầy sửa lại vẫn tốt như thường, đó là Thầy thương con lắm. Nếu con nào được Thầy khen Mẹ chấm, áo gấm Mẹ ban, ghế vàng Cha thưởng. Thầy thương con lắm. Tới Phật, Thánh, Tiên cũng còn dắt con đi. Bởi con còn mang xác thịt, con đâu biết, tới ngày vĩnh biệt cõi trần mới biết rõ nguyên nhân, Hồn và Xác, Ai sanh? Ai đẻ? Mới có các con.

Thơm Cảnh thiết tha, Cha kêu, Mẹ kêu con trẻ chẳng về, mãi mê dưới thế rồi bỏ ghế Cung Tiên, Thầy vội gấp đem Thuyền Bát Nhã, rước lên tất cả các con, đặng còn nối hậu. Gặp Mẫu, gặp Cha, Gặp Thầy, gặp Tổ, có Thầy giải khổ Đổi Căn. Nếu con nào làm việc Văn, theo Thầy học Đạo, thọ giáo Quy Căn. Nếu con nào làm việc Võ, bỏ xác trần và được lên bảng phong Trung Quân Ái Quốc, sau đặng làm quân nội. Mình Mẹ, Mẫu Hoàng Đổi Số Thay Căn định mạng, Xóa Phong Thần và Mẹ đem con về Bảng Thánh. Mẹ cầm quyền thưởng phạt chúng sanh, mà con lành đâu biết Hồn

được Hoàn Sanh. Trên là Trời Cha, là Đại La Thiên Đế dưỡng sanh bảo mạng. Dưới là Địa Mẫu Ngươn Huân, là Mẹ Diêu Trì Kim Mẫu. Mẫu là Âm, là Nguyệt, là Trăng, là Mẹ của các vì Vua, Phật, Thánh, Tiên luôn. Còn Cha là Nhựt, là Dương, là Chúa Tể Càn Khôn Vũ Trụ bao phủ cảnh trần.

Các Huynh Đệ ơi! Năm Rồng, tháng Rồng vừa qua, Hội Tam Cung, Hội Tam Cõi, Hội Chín Cung, Hội Cửu Phẩm. Để trình lên CHA, có Mẫu Mẹ, được quyền định ra giới luật thống nhứt. Cha, Đức Thiên Hoàng định ngày giũ sổ, có Già Lam Chân Tể Quan Thánh Đế Quân chứng minh, kính trình Cha Mẹ định ra Màn Ba chấm dứt.

Có Bá Quan Trăm Họ, các Thượng Đẳng Cựu Thần Vạn Quốc, đồng quy về dự hội, hỏi tội chúng sanh, Mẹ lành con tỏ. Có một trăm kiến họ Bá Quan được Trời Ban, tôn cương lên làm Tổ, kính trình lên bộ sổ để biết nhiệm vụ các con, biết đủ việc làm của Thơ Đồng. Mỗi Kiến Họ có Một Ông Tổ đại diện, kính trình sổ lên Cha, thì có thầy lại tâu qua, hết còn nhiệm vụ Khuyên sửa cái quần đáy giữa đã rồi. Các con nào có Quy Căn về Ngôi, có Thầy ghi rồi tên tuổi, Cha Chấm, Mẹ Khen, Phật, Thánh, Tiên chứng, Thơ Đồng trình với Cha đi là xong việc. Con của Mẹ, Mẹ chọn xong. Con của Phật, Phật chọn xong. Con của Tiên Thánh, Tiên Thánh chọn xong. Con của Thần, Thần chọn xong, sắc phong là vậy. Đó là Lệnh của Cha ban ra giữa Triều Nghị. Đúng, Cha Mẹ có bắt tội con cháu tại trần, thì có Ông Bà

đứng ra lãnh. Ở dưới Cảnh Trần, trên Thiên Thượng cũng vậy. Nếu con nào cũng sửa hết quần áo thì Kim Thân đâu mà Người Âm trở lại mượn? Đặng thọ hưởng ngàn năm là vậy đó. <u>Cửu Huyền Thất Tổ</u> giữ xác con cháu để hậu sau trở về mượn, chớ có ai mượn được?

Người Âm hiện giờ Có TU về hội trên Cung đông lắm, trong đó tổng cộng, Cha Mẹ chắc có 10 Người Âm TU, chỉ cộng có 1 Người Dương TU. Vậy là, Âm thịnh Dương suy rồi. Tại sao kêu hung dữ? Thì là giữ xác để chờ ngày Thất Nhựt Lê Mê mượn xác trở về Chầu Thánh Chúa. Con ơi! Có sửa thì sửa gốc, sửa cây, sửa cành, sửa lá, chớ ngày nay đã thành Quả rồi, còn chi mà sửa được. Quả nào cũng Tiền Căn Hậu Quả, hay là Đắc Quả Thành Công, vay trả cũng đồng y như vậy.

Kết Quả ngọt, chua, cay, đắng cũng là tự con gieo trồng. Thành Công thì Đắc Quả, Đắc Quả mới Thành Công. Ông Thánh nói: Chưởng họ thì đắc họ, chưởng đậu đắc đậu. Kiến họ nào cũng có con cháu Người Dương có Người Âm theo hộ. Con cháu làm Tội, Ông Bà nhận Tội. Một bên theo chánh trị thì Còn Xác Còn Hồn. Một bên theo quân sự thì Có Xác nhưng Chẳng Có Hồn. Con nào sửa rồi thì Còn Nguyên Hồn Xác, như chưa sửa được thì Cha Mẹ hết thâu rồi. Con Người có Tổ, Nhà có Tông, Đất có Chủ là vậy đó.

Bởi Phật gặp ma Phật thương, Phật gặp quỷ Phật mến. Thương là thương người Thiếu Căn Thiếu Phước. Mến là mến người chẳng được tồn sanh, nên Phật đem hết lời lành mà khuyên chẳng đặng. Vì cảm hóa lòng Người thì được, chớ Phật cải hóa lòng Thú thì vô phương, cứu chẳng được. Tâm vò tơ rối, có ma mới biết Phật, có quỷ mới biết Thần, có Tiên con mới gặp Thánh. Song cuộc Hội có nhiều việc quan trọng đổi mới sắp tới cận đây, mà Thầy lần lần cũng cho con biết, cho con hay phận việc để con biết mà làm.

Các Huynh Đệ ơi! Con nào cũng có Gốc Căn Tiên, nhưng xuống trần miền mê nhiễm lâu quá: có Nhân tức có Quả, có Vay thì con phải Trả, tất nhiên. Vì đứa con nào cũng con, ma quỷ cũng con, mất hay còn cũng do Căn của Tạo Hóa định cho Như món đồ con mua, con đem ra xài, lúc nào cũng hư cũng bể, mà con cũng còn để dành, chẳng đành loại bỏ. Đồ vật mà Con còn thương tiếc, huống chi con là con của Cha Mẹ sanh, Xác đó là gánh nặng. Nếu con hư Mẹ bao bọc hết, chẳng đành bỏ, còn Thầy hết Tâm cải sửa, cải hóa lòng người. Trong mười con, nghe được một, đó là thành một người tốt rồi.

Đồ tốt sống hườn muôn năm, hườn tử, hườn sanh, thương hơn đứa con nên là vậy. Sự nó hư, thì càng ngày càng hoại xác. Như cho con nên, có tên có tuổi, đồ tốt vật tốt, Mẹ khỏi phải hao tâm tổn tiếng, không dạy con vẫn biết. Các con ơi! "Họa Phước Vô Môn" không cửa, tại con mở thì người vào, con thỉnh thì người mới tới. Con hư ba bốn phần, Mẹ lãnh được, hư bảy tám phần, Mẹ khó xin. Cha đánh con thì Mẹ đau lòng, mà Thầy cũng không yên được. "Vạn Sự Thế Gian Đô Thị Giả" Xác thân con là Giả, Phật còn Giả.

Nhưng có cái Thiệt: Mẹ ở nơi đâu mà các con không thấy? "Mượn Thế Toàn Giác Thế, Sanh Tại Thổ Chết Hườn Về Thổ" mà chịu khổ cho thân đọa đày, làm ngày làm đêm, làm hoài cũng chẳng đủ, cũng chẳng no mà cứ lo cho mệt xác. Đó cũng chỉ do miệng ăn mà chết. Tranh lợi, tranh danh, tranh đất, em tranh anh, vợ tranh chồng, chẳng còn mà hưởng. Bởi túi con đựng không có đáy, sáng đem vô, chiều đem ra rồi, có còn chi trong bụng, có ngon có ngọt chi, cũng nếm có một chút ở chót lưỡi đầu môi mà thôi. Ăn muối cũng một bữa ăn, ăn cao lương mỹ vị cũng một bữa ăn. "Ăn Để Sống chứ không phải Sống Để Ăn" Nếu các con biết được vậy là con thấy bận lòng người, là tự con giải phóng Tâm con, lần lần giải khổ. Nếu con mến Vật phải thương Người.

Đến Trường Chay phật dạy: Tuy nói là của Trời Phật ban cho mà con chẳng lo cất giữ, thì hậu sau, tàu xe cũng cạn. Nếu con chọn chữ Nhân, thì con Đắc được Vạn Pháp, Đắc Thánh. Nếu con chọn chữa Đà, thì Đắc Vạn Điển, Đắc Phật. Nếu con chọn chữ Biết, thì con Đắc Thiên Biến Vạn Hóa, Đắc Thánh. Nếu con chọn chữ Hiếu, con Đắc Thiên Kinh. Nếu con chọn chữ Trung, thì Đắc Thông Minh Trí Sáng, Bực Đại Tiên

Tại sao con TU mà con không hiểu? Ăn mặn lòng ghét ăn chay. Ăn chay ghét ăn mặn chẳng ngay. Đạo mà chữ Thương con bỏ đi đâu? Cứ cầu Phật dạy!!! Học bài thì Thầy có dạy, mà cứ mãi tin nơi đâu? Học thì muốn học nhiều câu, quên đầu bỏ đít. Bởi Thầy dạy

quên nghĩ, dạy người quên ăn. Đạo Đức sang bằng, chẳng cao không thấp. Các con ơi! "Ăn Trái Nhớ Người Trồng Cây" "Không Thầy Đố Mầy Làm Nên" Học bài học từ dưới lên trên, đâu học từ trên xuống dưới, thì làm sao biết, làm sao thành, như Thầy trồng cây lâu ngày cũng lai giống khác, cực cho thân xác của Thầy, tối ngày cứ ngồi hoài, ít ai nghe được. Thế chiến thứ nhứt: đặc biệt danh tài. Thế chiến thứ hai: Nhổ cây trồng lại. Thế chiến thứ ba: Thầy dỡ nhà tất cả.

Một trận bão, nếu nhà con có Căn, thì lấy Đức Trung, đều qua khỏi đặng. Sau lần Đại Giang: "Bảo Giang Thiên Tử Xuất, Bất Chiến Tự Nhiên Thành. Bảo Sơn Thiên Tử Xuất, Nhất Sỹ Vạn Quốc Tùng". Trận nầy các con phải chịu chung các con ơi Ngọn lửa đã cháy bùng lên rồi dễ chi mà chửa lửa. Lúc mới cháy, chỉ có một gáo nước là tắt, còn để cháy muôn nhà, có nước Mẹ mới cứu nổi.

Các con ơi! Màn lớp nầy nói đâu phải có đó, người mới thật dạ lòng tin. Muôn triệu người đứng nhìn ánh sáng, không còn tối đen nữa, không ai bao che ai được. Vì che người nầy thì người kia cũng nhìn thấy, không còn nói gạt ai được nữa, vì đến khuyên nhắc mà lũ quỷ nó còn sợ. Sáng ra rồi nó chẳng sợ ai. Đây là lời Điển Bút của Thầy:

ĐIẾN BÚT CỦA THẦY Mới Trồng Cây Con Muốn Có Trái Nhóm Gốc Lên Rồi Hái Lá Khô Nam Mô Mà Chẳng Đắp Mô Mới TU Con Muốn Thành Cô Tiên Liền Ngồi Trông Hoài Ngó Lên Chẳng Thấy Thấy Tâm Mình Trong Giấc Khó Kêu Bao Nhiêu Thì Cũng Bấy Nhiêu Cái Hủ Thì Nhỏ Đâu Nhiều Bằng Lu Cứ Xách Nước Chổng Khu Cho Cực Đổ Vào Rồi Cũng Bực Tràn Ra Cần Kiệm Do Tư Thân Ta Có Xài Siêng Xách Thì Là Chẳng Lưng Ý Hồ Chứa Nước Nữa Lừng Xài Hoài Chẳng Xách Không Chừng Xem Coi Ngó Thấy Can Hết Biển Rồi Chay Đi Tìm Nước Con Ôi! Khó Tìm Nhe Đăng Nổi Năng Chìm Mất Hết Sống Cực Lo Tới Chết Tay Không Dã Tràng Xe Cát Biển Đông Chấp Tay Lay Mãi Ngoài Sông Lấp Bùn Con Trùng Thì Trùng Đầu Trùng Đít Ở Dưới Bùn Mù Tit Thấy Chi Đít Đi Đầu Cũng Là Đi Thứ Lỗ Nẻ Ấy Không Thầy Mẹ Cha Đời Mạt Trụ Màn Ba Sắp Hết Đổi Mới Rồi Đoàn Kết Thuân Êm Thầy Cho Con Biết Nhiều Thêm Đó Là Đao Lý Ngày Đêm Xem Thường Niêm Phât Có Tình Thương Mới Sống Niệm Phật Sao Con Không Làm Đà Niệm Phật Làm Ông Làm Bà

Muốn Xưng Cho Lớn Làm Cha Mẹ Người
Thầy Buồn Chẳng Nói Chẳng Cười
Già Đầu Bạc Trắng Lạy Mười Tuổi Non
Ông Bà Trở Lại Làm Con
Luân Thường Đảo Lộn Chẳng Còn Nên Chi
Phật Đâu Bắt Con Quỳ Cúng Lạy
Tát Nước Vô Thì Phải Tát Ra
Thích Ca Chẳng Giống Thích Ca
Thích Làm Thầy Tổ Làm Cha Thì Nhiều
Đầy Rồi Muốn Đầy Siêu Đầy Bụng
Miệng Đọc Kinh Lạy Cúng Đòi Ăn
Quy Phật Mà Chẳng Quy Tăng
Quy Tăng Chẳng Được Thì Lăn Xuống Hầm
Nên Hư Cũng Tại Do Tâm
TU Sao Chẳng Nói Miệng Câm Câm Hoài
Mắt Ngó Thấy Lỗ Tai Giả Điếc
Đó Là Con Hiểu Biết Lý Cao
Biết Ăn Biết Nói Thì Giàu
Không Biết Ăn Nói Thì Đau Bụng Sình
Rằng Quân Sư Liều Mình Gánh Chịu
Lưỡi Yếu Chiều Còn Bị Mắc Xương
Thấy Vậy Mà Thật Đáng Thương
Cứng Thì Rụng Gãy Lưỡi Luôn Còn Hoài
Con Nhìn Kỹ Đức Tài Ai Thắng
Tài Không Đức Có Chẳng Bằng Ai
Nếu Đức Mà Chẳng Có Tài
Thì Cũng Chịu Khổ Chịu Đày Xác Thân
Thầy Về Chỉ Rõ Cạn Phân

Cho Con Đặng Biết Tập Lần Tánh TU Giả Điếc Đừng Có Giả Mù

Giả Mù Không Thấy Ngục Tù Người Giam Làm Phải Con Cứ Việc Làm

Có Thầy Gia Hộ Bao Hàm Chở Che Miễn Con Bỏ Hết Chữ Dè

Đó Là Con Thấy Con Nghe Lời Thầy Vui Mừng Sắp Tới Cận Đây

Long Hoa Đại Hội Năm Nầy Tự Do Con Nào Có Phân Sư Lo

Về Ngôi Gia Mẹ Thầy Cho Biết Nhiều Hết Lời Thầy Goi Thầy Kêu

Các Con Lên Chuyến Đò Chiều Qua Sông Có Thầy Xuống Bút Chấm Công Mượn Tay Đệ Tử Thơ Đồng Trọng Ân

Tâm Hiền Đạo Con Chung.

Đây Thầy tóm tắc Giới Luật Đạo cho các con tầm biết để học rồi thi. Chín Phương Trời, Mười Phương Phật. Phương là phương pháp, còn phương hướng là bao trùm Trời Đất.

Có Âm Dương Trên Hết
Chín Phương Pháp Đạo Ra
Một Thiên Khai Huỳnh Đạo
Hai Phật Giác Đạo
Ba Thánh Giáo Đạo
Bốn Tiên Truyền Đạo
Năm Chơn Lý Đạo
Sáu Định Luật Đạo

Bảy Tỉnh Thế Đạo Tám Hòa Giải Đạo Chín Thống Nhứt Tam Giáo Đạo Thờ Chung Phật Thánh Tiên

Trên Thiên Thượng có ba ngôi: Nhựt-Nguyệt-Tinh Giữa Thiên Cung có tam cõi đồng: Phật-Thánh-Tiên Hạ Giới cũng có: Tam Ngươn-Tam Giáo Đạo

Con nào biết hết trong châu thân, tức nhiên biết hết Trời đất là vậy. Vì trên Thiên Thượng, dưới Thiên Hạ là Thiên Tử tức Con Trời, y như nhau chẳng khác:

- Trời Đất có: Nhựt-Nguyệt-Tinh
- Con người có:Tinh-Khí-Thần. Tam Hồn Thất Phách.
- Trời Đất có: Kim-Mộc-Thuỷ-Hỏa-Thổ
- Con người có: Tâm-Can-Ty-Phế-Thận
 Có Chín Phương Pháp dạy Đời là:
- -Tứ Ân như Tứ Đức, Tam Cang cũng như Tam Tùng
- Ngũ Thường như Ngũ Lý: Nhân-Lễ-Nghĩa-Trí-Tín. Tai sao kêu TU Nhân Học Phật?

TU Nhân: Đạo Thánh, Nghĩa là Đạo Trời chỉ dạy Nho Giáo TU thành Thánh Tiên, thay thế cho Cha làm việc nước.

Học Phật: nghĩa là các vị Phật đều làm việc cho Mẫu để dạy cho các con TU Học màn nầy.

Học Phật và TU Nhân là vậy. Mẹ còn chưa dám cải Thiên Luật. Bởi Màn nầy là Màn Thánh Đức, Thánh Chúa ra đời. Lập Đời Thượng Cổ Thứ Hai trong Thế Kỷ Hai Mươi nầy. Tại sao nói là Mạt Pháp? Tại sao nói Màn nầy là Màn Thích Ca, Màn tới là Màn Di Lạc ra đời?

Tại sao nói là Dụng Cổ Quy Kim, Dụng Kim Tùng Cổ? Mỗi câu đều có Lý Đạo Nhiệm Mầu: TU Pháp nghĩa là Vạn Pháp Quy Nhứt, là trăm vạn lời nói chỉ gồm có một ý nghĩa là vậy. Chứ không nói từ câu, học từ chữ nữa. Cũng như con học thì học trăm vạn ngàn, chứ ngày thi hỏi có một hai câu thôi. Nếu con biết thì biết tất cả, như ông thợ làm 1 cái nhà, hay 1 cái tủ. Hồi làm thì đục, đẻo, bào, cưa, phết, đủ kiểu. Khi xong, kêu có một tiếng mà người ta biết đó là: Cái Tủ hay Cái Nhà.

Mạt Pháp là vậy, cũng như con biết đường đi tắt thì nó sẽ tới mau, đi vòng sẽ tới lâu. Đinh chỗ, không định ngày giờ, vô han định. Như ông thơ làm nhà, lâu mau tùy trường hợp, tùy việc làm, siêng hay không siêng, đó là tùy ông. Còn lâu mau do Thiên Đinh. Cũng như trồng cây, lâu hay mau có trái, trước là do công mình, sau là do thời tiết vây. Cũng như không biết làm mà biết chê, đó là nói về tâm lý. Thuyết Đạo Đức của lòng người mà tự nhận ra Thiên Luật và Vô Vi. Nên có câu: "Dương Gian Âm Cảnh Đồng Nhứt Lý" giới luật như nhau, Dương Gian Âm Phủ cũng vậy. Phủ là phủ che trên thế gian, người nào bị pham luật thì bị kỹ luât. Trên Gương Nguyệt Kiến cho thấy rõ ràng, người thế gian cho đó là tôi thì người Âm cũng coi đó là tôi. Dương hành tội thì người Âm cũng hành tôi. Con ơi! Bởi có câu nói Đức Thế Tôn. Người Tôn mới được Trời

Tôn đó là Thiên Tôn. Thế Tôn cũng vậy, lòng Dân là lòng Trời, Thiên Tử tức là Con Trời. Trên Thiên Thượng dưới Thiên Hạ cũng vậy thôi. Có ma, có quan, có dân, Tam Cõi Công Đồng là vậy. Tuy con cảm thấy, tai con nghe, rờ không đụng, dòm không thấy, mà con biết Tưởng là như y, Như Y Lý Luật, đó là con Đắc Huệ, Đắc Pháp.

Từ ngày Thầy về trên Ngôi Vị. Ôi! nhìn thấy Cung Tiên, Cảnh Tiên, Sân Tiên, Ngôi Vua, Đền Vua, Thành Vua và Cảnh Phật, Ngôi Phật, Vị Phật, Cảnh Niết Bàn thanh nhàn vui đẹp, vạn ngàn lần thế gian nữa kìa. Nếu con có Tu, con có Căn, có Phước mà được về đó, cận Ngôi Mẹ, Ngôi Cha, thật là Đại Giác giải thoát khỏi hồng trần là vậy.

Tại sao Cậu được về Ngôi Vị Thánh Thời? Đó cũng là TU Chín Đời Bảy Kiếp mới được. Cậu quá mừng, khi được kể lại cho con nghe, con thấy trên Cảnh Phật, Thánh, Tiên. Để con lo Tu Hiền, lòng tin nơi Cậu. Nếu con tin được thì sẽ được y như vậy. Nếu không tin Mẹ, không tin Cậu thì Cậu cũng không ép, đó là do Căn. Bởi Cậu làm việc chính trị, làm việc văn, thì đâu có bao nhiêu người theo Cậu đâu. Còn làm việc võ thì có muôn vạn trùng trùng kìa.

Nhưng con ơi! Ai cũng là Căn Duyên khắc biết, đâu phải muốn làm chính trị là dễ đâu. Có làm đơn xin chứng mà Thầy cũng chưa chấp nhận là vậy. Bởi Thầy thay Lệnh Mẹ để làm gương dắt đường đâu phải dễ, đâu phải muốn là được. Còn tới ngày Cha Mẹ định cho

Thầy đứng lên để Hòa Giải Đạo nữa kìa. Nếu mà không biết nói, không biết Lý Đạo, thì làm sao mà Làm Giám Khảo được. Thiên Kinh Vạn Điển gom lại có một câu hỏi mà thôi. Vương là Vua, Phật làm Vua Chúa là Thánh Chúa, thì con phải Tu, phải Noi Gương theo Ông.

Con nói cho người vui, làm cho người vui, làm cho người mừng, đó là Con Niệm Phât. Con vui, làm vui trước trong gia đình là điều khó nhất. Con làm vui người xã hội cũng khó, đó cũng là một nhiệm vu, lương tâm đạo đức, nhiệm vụ của một công dân không làm sai luật, không làm pham luật, luật pháp của nhà nước, của tổ quốc chúng ta. Nếu con làm hay nói có một người vui, mà tới mười người buồn thì cũng chưa được, còn mười người vui mà có một người buồn thì việc cũng khó thuận êm. Thầy nói đây các con cần tầm để Học Đao, để mà TU. TU là sửa, chỗ nào có hư thì con đem về Me sửa, còn chỗ nào nên thì thôi, nguyên ven thì thôi. Con biết Niêm Phât là cũng như ông thơ, bà thầy, phải cần có cái thước sơn mực. Nếu thước mà chẳng có mực cũng không được, còn có mực mà không có thước, cũng khó làm thơ con ơi! Ăn bốn ngày tương hay sáu ngày, đó là gương để thắp sáng lòng con như sơn mưc vậy. Còn như con là người thơ hay, thơ giỏi khỏi cần sợi mực cũng làm được. Đó là Cha Me khen con có Tài có Đức là vây. Đức chỉ Tài Tài cần xem Đức khỏi cực thân con.

Tứ Ân là vậy, Lục Tự là Lục Tự Di Đà, Bốn Ngày Chay là Tứ Ân. Niệm Phật thì con nào cũng niệm được, nói thì ai cũng nói được và Thi ai chẳng biết làm? Nhưng tốt, xấu, nên, hư con đâu có định trước được. Trồng cây thì trồng, cấy lúa thì cấy, nhưng trúng mùa hay thất mùa, do Cha Mẹ định cho con. Làm thì làm, chớ con không định được đâu.

Như Đao Thiên Chúa, Tin Lành như hột giống lành, không làm đất tốt mà gieo thì thật quá uổng cho hat giống đó. Cũng như giống tốt đem trưng trước cửa nhà kiển, hay treo trước cột nhà để cho người coi đẹp mắt, chớ có giúp ích cho ai được nhờ, cứ mãi tôn thờ mà quên đi căn cội gốc. Các con ơi! Miếng đất trồng cây lâu ngày miếng đất xấu, đất chai rồi Câu có còn ngồi để gieo giống cũng uổng phí công lao thêm hao ngày tháng. Câu biết rồi, như một triệu đứa không tu, có một đứa tu thì làm sao lôi kéo được. Phật Độ Căn, Cứu Số, Cảm Hóa lòng người được, chứ cảm hóa lòng thú, Thầy vô phương. Sợ là sợ con có căn mà mê nhiễm, có tu mà mê nhiễm thì uổng cho kiếp mình chẳng được hồi sinh. Cứ mãi lộn kiếp: Thú-Người, Người-Thú, thì làm sao lên Đời Tiên, Thánh được. Như Câu nói: Tam Tùng, Tứ Đức, Ngũ Lý Tam Quy, Tam Cang Ngũ Thường tất cả cũng là một câu văn của bài học thất là xưa do Khổng Thánh day, tới Câu thay lệnh Me day. Day thì day, chố giải nghĩa thì chưa giải nghĩa, làm sao con biết con, khó lắm con ơi! Một câu nói là một lỗi, đáp một chữ là một nghĩa, 1 lý là 1 luật. Thầy nói đây con học, chứ ngày người học đặng thi nếu con chẳng biết thì Thầy đậu, học trò cũng đậu, chớ có rớt đi đâu. Bởi các con Bịn Gốc, Nắm Gốc, chớ đâu có leo trèo mà rớt.

Còn ăn thiệt, nói thiệt, làm thiệt nữa kìa. Nhưng cái thiệt đó do đâu mà có? Con cần tầm, cần học. Chắc như đồ giả, ai nói mình giả, đồ giả. Nhưng cái thiệt đó nó ở đâu? Có câu: Van sư thế gian, tới lớp màn, Trời thâu hết. Các con ơi! Khổ lắm các con ơi! Khổ đoan trường cùng phương, tại nan lửa đạn tứ phương, nên khùng điện tranh hùng, tranh vương, tranh bá. Nên trên thì Thiên Tai, dưới Đia Quả. Tất cả hoàn cầu đâu đâu cũng có màn nầy, đói khổ giành giựt, chém đâm từ miếng ăn, từ chỗ ở, từ đất nhà rồi con với cha đâm lôn. Như cá trê với cá trê, mà chết một nỗi, cùng một loài đá đánh với nhau, con đứt đầu, con đứt cổ, nếu là người phải hỗ thẹn trong tâm. Một dòng máu, một màu da, một me cha, đó là ruột thit, sao nữ nghịch lòng chi cho đấng từ bi thêm khổ. Thầy đô chẳng được, Thầy khóc, Thầy buồn rơi tuôn giọt lê, bất kể ngày đêm các con đánh lộn hoài Cha Mẹ can hoài, còn Thầy tận tay lôi kéo. Thôi con ơi! Cũng chẳng nên buồn ai cũng có vai tuồng Trời định. Còn ai cãi Lệnh bị Luật Trời xử phân. Người lãnh lệnh dỡ nhà, còn Câu Ba đây là người cất lai nhà mới cho các con sum hợp ở chung. Hồi còn xác thit, Thầy nói bằng miêng con nghe. Bây giờ thì Thầy nói bằng Điển Bút chẳng giờ nào ngưng, nên con đừng lợt phai. Các con buồn là buồn chẳng

thấy Cậu, nhưng về ngôi gia Mẹ thấy dạ cũng vui. Các con ơi! Nếu bước vào Đạo thì con nên nhớ 5 Giới Luật Phật Pháp đó là:

- 1/ Không tham lam của người.
- 2/ Không cờ bạc rượu chè bỏ nhà bỏ cửa.
- 3/ Không tà dâm.
- 4/ Không phạm luật của nhà nước.
- 5/ Không bán đứng thê nhi.

Đó là 5 lỗi lớn: Không buồn, không giận, không ghét, không thương, không thù oán ai đó là con TU. Con cũng đừng có tánh khi người, bởi con người nào cũng do Trời Phật Tạo Hóa sanh ra mới có. Khi Phật tức khi Thiên là vậy. Nếu con có Học Đạo, thì con phải Tầm Lý để mà thi đậu. Đậu cao hay thấp do Mẹ Thầy chấm công, chấm điểm. Đó là trách nhiệm Mẹ ban, như Thầy thương học trò cũng đậu luôn. Phật xưa nhờ Vô Lượng Công Đức mới thành Phật. Con làm tròn chữ Đà cũng theo được Phật, về cận Phật, chứ chưa Đắc Phật. Có hai chữ Đà:

MỘT là ĐÀ CÂU: tức cầu nguyện Trời Phật thứ tội chúng sanh, giảm phần tai nạn ác nghiệp tiêu tan, đó là Đà Cầu. HAI là ĐÀ CÔNG: là con chép biên, là Công Đức.

Như Niệm Phật thì đứa bé 3 tuổi cũng biết Niệm, như Niệm Phật thì con có Công Đức là lẽ tự nhiên. Còn Niệm Phật là sao lại mất Đức, đó mới là khó giải nghĩa. Ai cũng cho là mình giỏi, mình hay, mà nói thế.

Nếu đọc Kinh thì ai cũng đọc được, nhưng Lý Kinh thì vô phương biết, đó mới có Phàm, Thánh khác xa.

Ăn Thiệt, Nói Thiệt, Làm Thiệt cũng có 3 câu mà giải nghĩa ra thì bằng cái núi vậy.

Nếu con Nói Được, Làm Được thì ông Thánh đâu để lại câu nói: "Năng Thuyết Bất Năng Hành" ông gạt bỏ rồi, đâu để câu nói mà ngày nay chọn học trò hay và dở đặng thi. Như Thầy dạy con Làm Hiền, thì Hiền còn Dữ mất. Có đứa hung dữ nó cũng biết nói nó là hiền, để nó được sống hiền như con, mà chữ Hiền đó ở nơi đâu? Con có thi đậu chữ Hiền rồi, chừng đó con khuyên người làm hiền. Nếu con chẳng biết thì lòng ai cũng vậy. Như ông Thánh nói: "Tánh người quân tử như thủy" là như nước. Ai chẳng biết nước, còn chứa nước trong chậu trong thau, ai mà chẳng có chứa nước.

Trước sau, không ít thì nhiều. Nhưng, chứa nước cách làm sao mới được? Chứ nói mà chẳng giải nghĩa, ai biết? Ai tin? Như: "Một câu nhịn chín câu lành" là nhịn có một câu, chín câu lành. Một câu nhịn ở tại đâu? Chín câu lành ở tại đâu? Nếu Cậu nói hoài thì kéo dài bằng non, rồi con quên hết. Nên Thầy Tổ có nói: "con khôn cũng chết, dại cũng chết, tu cũng chết, không tu cũng chết, chỉ có cái biết thì đặng sống mà thôi" Nếu con Tu mà con không hiểu, thì con cũng chết. Các tôn giáo, các đạo giáo nào cũng có Thầy giảng dạy, đều khuyên Làm Hiền, chứ đâu ai đốc xúi con Làm Ác hay làm chuyện không phải. Đối với người lương tâm đạo đức là vậy. Nhưng Chữ Hiền ở đâu? Chữ

Ác do đâu? Cũng tự do lòng con, khi nhìn vào Gương Nguyệt Kiến đều thấy hết. Nó biểu lộ từ cữ chỉ và việc làm nữa con. Cũng vậy, trước mắt con chứ đâu xa. Các con ơi! Lòng Mẹ thương con bằng non, tợ biển, sao con chẳng thăm viếng để trả ơn sanh thành. Mẹ thương con bao nhiêu thì Thầy thương con còn nhiều hơn nữa. Vì bổn phận làm anh, nên đành chịu cực, cực là cực lo dạy em út, hết lời hết ý, việc nhỏ việc to sao cho một bụng. Cha Mẹ vui, Thầy mới được vui, Cha Mẹ buồn thì lệ của Thầy cứ tuôn chảy mãi. Cha Mẹ thương con như biển hồ lai láng, Cậu thương con ngày tháng dãi dầu. Phật ái chúng sanh tựa nghìn trùng, công ơn Cha Mẹ cộng chung như Trời Đất.

Các Huynh Đệ ơi! Như một đứa em lên ba không hiểu, ăn chưa no, lo chưa tới, còn tánh xấu, tật hư, ăn chơi còn báo đời phá sản. Cha Mẹ hành tội nó, bắt lỗi nó, thì như Cậu đây là người anh, còn đứng ra chịu lỗi thế, hay dắt em nó trốn đi, để chờ khi Cha Mẹ hết giận, đem nó về nhận lỗi, xin lỗi mới là tình anh em ruột thịt. Còn đứa chẳng xin mà còn đốc cho Cha Mẹ đánh để nhìn em nó khóc, nó la, là tánh xấu. Còn như người bị phạm tội, phạm pháp luật, con đút đơn xin, hay là con đút đơn tố cáo thêm đó là Lòng Nhân trên hết.

Đạo Thánh lưu truyền vạn niên kim cổ: lá lành đùm là rách, thì nó ấm hết nguyên cây, thì chiến tranh đâu có tới ngày nay. Giặc thì nổi giặc trong nhà chứ ở đâu xa mà trừ giặc. Tay cắt tay còn đau, ruột cắt ruột

chẳng đành. Thầy ngồi trên Cung mà ngó nhìn chúng con động lòng rơi giọt lệ. Có một đứa nên, có một đứa hiền, mà muôn vạn thiên đứa dữ thì làm sao lôi kéo được về Ngôi Cha, Ngôi Mẹ. Rồi lâu ngày con trẻ mê luôn, muôn triệu năm khổ. Thầy đỡ được đâu?

Ngày Thầy Đắc Đạo, giáo hóa chúng sanh làm thành nhiệm vụ, chon đủ người rồi về ngôi Cha Me chấm, Thầy đắp xây Nền Đạo xong rồi. Thầy chon côt kèo đủ rồi, chờ ngày dựng nhà lên là các Con Đai Diên, Con Chép Biên và tất cả các con hiền có tên tuổi Thầy biên, để về ở Nhà Chung, sống hưởng ngàn năm. Đại Hội Trên Cung rồi tới Đại Hội Long Hoa tại thế sắp mở màn. Từ đây, rồi con ngó thấy Hồn Bay Bảy Ngày quên ăn quên ngủ, giặc tới Bồ Đề giặc mới tan. Nghĩa là đánh lôn với nhau, đánh hoài chừng gặp Phật thì giặc mới tan. Các Huynh Đệ ơi! Cực khổ lắm, ráng nắm tay nhau mà bước le lên thuyền ráng nắm, ráng bin, ráng chèo, ráng đeo lên cho kip. Vì thuyền đò đã ra khỏi bến, xe ra ngoài cổng rồi, ráng đứng chờ mà đón cũng được tới nơi. Con giúp Công là Pháp Thí. Con giúp Của là Tài Thí. Chúng ta phổ thông Kinh Sách cho người biết đó là đại công.

Tháng nào con cũng về viếng Mẹ, thăm Cha, lạy Thầy, đó là đền ơn đáp nghĩa của chúng con, là tròn Hiếu Đạo, trên Cha Mẹ chấm, Thầy ban tấm thẻ vàng, Trăm Quan gia hộ, Thánh Tiên Phật độ, cứu khổ cứu nguy. Thầy chấm thi, các con có Quy Căn đều đậu hết, có ấn dấu mộc đồng, có Mẫu Mẹ chứng minh. Cha Mẹ

ban Thầy có ngọc có vàng, lần lần Thầy ban cho con đầy đủ hết.

> CƠ BÚT ĐIỂN CỦA THẦY 1990 Đêm Khuya Gà Gáy Canh Ba Giưt Mình Thức Dây Con Cha Cũng Lìa Vợ Chồng Huynh Đệ Cách Chia Như Khóa Mà Chẳng Có Chìa Ket Luôn Đến Chừng Gặp Phật Hết Buồn Cứu Con Sống Lai Hưởng Muôn Tuổi Trần Tới Rồi Đai Hôi Long Vân Thì Con Thấy Rõ Cưu Tân Ra Đời Phật Tiên Thánh Xuống Khắp Nơi Tất Cả Thay Đổi Đất Trời Chuyển Xây Các Con Thấu Xem Thầu Linh Hiển Xuống Tại Ngôi Chúa Điển Hào Quang Đền Thờ CHA ME Nghiêm Trang Đó Là Điện Ngọc Trần Gian Bao Gồm Sông Tiền Giang Xem Dòm Thấy Rõ Đất Miền Tây Là Có Huỳnh Long Ngôi Gia Me Có Thơ Đồng Hương Sen Đồng Tháp Sáng Trong Vũ Hoàn Miền Bảy Núi Nam Bang Trổ Mặt Đất Sup Rồi Nổi Giặc Đấu Tranh Núi Cấm Có Ngọc Bích Thành Năm Châu Đi Tới Tranh Giành Đền Vua Van Quân Tùng Chiu Thua Nhứt Sỹ Di Lạc Vương Tay Chỉ Nổ Thần Muôn Triêu Diễn Biến Hóa Thân

Thủy Tràn Lửa Dây Cảnh Trần Hồn Bay Mẫu Giải Ra Một Chài Thu Lợi Con Cá Ngao Chờ Đơi Nuốt Người Đó Là Thế Kỷ Hai Mươi Sơn Băng Đất Rã Trong Mười Còn Ba Bặt Âm Dương Phật Bà Xuống Thế Sống Lai Rồi Quy Tu Về Non Còn Trên Mặt Đất Thì Còn Nếu Lấp Mất Xác Thì Con Tiêu Hồn Bảy Úc Niên Càn Khôn Chiu Khổ Kiếp Làm Người Hết Đô Nổi Lên Con Nào Là Cũng Có Tên Thầy Đem Về Hết Trình Lên Cha Rồi Trời Khen Con Ban Ngôi Đinh Chức Đó Là Con Công Cực Chép Biên Hang Nhứt Là Bực Chèo Thuyền Có Công Giúp Của Con Hiền Chung Lo Màn Hanh Phúc Tư Do Vui Lắm Hết Còn Ai Ngăn Cấm Nữa Rồi Thầy Về An Phân Vi Ngôi Nhớ Con Thầy Khóc Thầy Ngồi Chưa Yên Tháng Nào Cũng Thường Xuyên Nhắc Nhỡ Lời Ngọc Vàng Con Nhớ Ghi Tâm Ráng Chờ Đơi Đủ Năm Năm Có Thầy Xuống Thế Giáng Lâm Nguyên Hình Nên Hiện Giờ Con Nhìn Chẳng Thấy Chỉ Thấy Là Mực Giấy Con Coi

Khi Xưa Thầy Nói Nhiều Rồi

Nói Khô Nước Miếng Mà Ngồi Khom Lưng Quên Ăn Ngủ Tay Chân Run Yếu Tủi Thân Già Chẳng Thiếu Tình Thương Đó Là Thầy Thật Làm Gương Làm Gương Từ Mẫu Phải Nương Chiều Lòng Thương Con Phải Thương Đồng Cho Hết Cho Hết Rồi Tới Chết Còn Cho Các Con Cố Gắng Chung Lo Phung Thờ Ngôi Mẹ Giữ Kho Lúa Vàng Thầu Để Đó Thầy Ban Con Thảo Thầy Xuống Trần Chỉ Đao Chấm Công Năm Rồng Là Đúng Tháng Rồng Ân Mộc Thầy Chứng Điểm Hồng Vàng Son Thẻ Vàng Cho Mỗi Con Linh Ứng Các Con Về Xây Dựng Ngôi Gia Đừng Vì Một Chút Đường Xa Chẳng Về Viếng Mẹ Thăm Cha Vô Tình Rồi Hâu Sau Hết Nhìn Thấy Câu Con Về Ngôi Có Mẫu Chỡ Che Có Tiền Đi Ngưa Đi Xe Không Tiền Lội Bộ Chèo Ghe Tới Bờ Nghe Pháp Lý Lời Cơ Thầy Dạy Một Đồng Ra Có Lai Dư Trăm Chứng Lòng Con Thảo Có Tâm Cơ Đề Thầy Gởi Về Thăm Con Hiền Khắp Cả Nước Chép Biên Phổ Biến Nhớ Lời Thầy Trong Quyển Đồ Thơ Một Cha Một Chúa Tôn Thờ

Một Đường Đi Tới Bến Bờ Hầu Vương Con Nào Thầy Cũng Thương Như Một Gốc Tốt Rồi Lá Tốt Trái Đơm Các Con Tưới Nước Trông Nôm Thầy Giao Nhiệm Vu Đứa Giồng Đứa Bơi Con Còn Nhỏ Ghi Lời Thầy Bảo Đứa Là Con Đứa Cháu Một Cha Đứa Trong Đứa Ở Ngoài Nhà Trên Thuân Cũng Đăng Dưới Hòa Vui Thêm Thầy Vắng Bóng Ngày Đêm Lo Lắng Giây Phút Rồi Cần Nắm Mối Phăng Đăng Hồi Giông Bão Gió Giăng Cũng Còn Thời Cuộc Khó Khăn Nên Chiều Thuyền Bát Nhã Có Nhiều Đường Lái Hai Con Nhìn Tay Phải Nhìn Vô Thầu Ban Một Bức Cơ Đồ Hai Con Cất Giữ Đừng Phô Bày Nhiều Chờ Đại Hội Về Triều Thi Nữa Nói Ra Rồi Khó Lựa Tôn Sư Thầy Cho Con Biết Từ Từ Đắc Huệ Pháp Điển Y Như Thầy Làm Nay Con Đặng Xác Phàm Hiển Thánh Tưởng Thầy Rồi Có Tánh Thông Minh Trăm Ngàn Van Sách Thiên Kinh Cho Con Biết Hết Lòng Tin Có Thầy Các Con Nào Về Đây Tho Giáo Để Làm Con Tron Đao Tron Đời Cùng Chung Huynh Đệ Khắp Nơi

Tình Thân Ban Hữu Tay Bơi Tay Chèo Trăm Van Núi Ngàn Đèo Qua Khỏi Tới Bờ Rồi Me Goi Có Tên Phật Vương Di Lac Ngồi Trên Kỳ Hương Sơn Bửu Có Đền Ngôi Vua Khắp Tất Cả Đền Chùa Tôn Trọng Trong Quân Sư Được Khổng Thánh Triều Dứt Lời Cơ Bút Ghi Nêu Chúc Cầu Con Me Hưởng Nhiều Phước Dư Tử Tôn Hòa Giáo Cư Thanh Phát Sống Muôn Năm An Lac Thanh Nhàn Tho Trường Trời Phật Nhỏ Ban Các Con Ở Lai Trần Gian Thầy Về Cơ Đề Dừng Bút Trong Thâm Ân Hiền Đao Tho Pháp Lý Của Thầy Dưng Xây Nền Đao Muôn Năm Các Con TU Học Đạo Tìm Thầy Về.

Các con ơi! Phật Vương Di Lạc giáng trần có Quan Công Thánh Đế tại thế bảo vệ Ngôi Vua, gồm hết Đình Chùa hội thi thống nhứt. Có Nhứt Sỹ, Bạch Sỹ, Tiên Ông lập thành Nam Bang Đại Quốc. Nam Mô A Di Đà Phật. Thơ Đồng giáng thế cứu sanh, Cậu Ba có phần nói phụ thêm cho các Huynh Đệ đặng biết, tại sao Kinh Địa Mẫu nói là: Thiên Lung Địa Á nghĩa là Cha Điếc Mẹ Câm. Các con đâu có biết, Trời tức là Cha, là Chúa Tễ Càn Khôn Vũ Trụ, là bực tối cao tối thượng mà sao Ông lại Điếc? Điếc nghĩa là Cha Mẹ nghe tất cả mỗi việc con làm và mỗi việc con nói. Nếu Ông không làm

ngơ giả điếc, thì chúng sanh chắc chẳng còn một đứa Vì sao con cứ kêu Trời mãi? Những việc làm sai cũng kêu Trời là gì vậy? Mẹ tại sao Câm? Vì nếu nói ra, con nó nói Mẹ bênh đứa nầy, bỏ đứa kia. Nên Mẹ không nói mà Mẹ giả câm, rồi tự con làm, nên hư cũng tự do con Bởi vậy cho nên Công Ngôn Luân Thường đão lộn là vậy, mạnh hiếp yếu là vậy, lớn đàn áp em nhỏ là vậy.

Cũng con một Cha một Mẹ, mà cấu xé lẫn nhau, càng đau lòng Mẹ, Các con ơi! Cũng do Căn, nếu Thiếu Căn thì Mẹ vô phương cứu nổi. Trăm đứa hư, một đứa nên, cũng đành cam chịu khổ. Thầy khuyên con Tu cần có mắt để ngó, nhìn xem thì khỏi lầm đường lạc lối. Trong đó có năm con đường để con dòm ngó mà đi hoài:

Một là con: ngó tới, đi tới, nhìn tới.

Hai là con: ngó lui, dòm lui, nhìn lui.

Ba là con: ngó ngang dòm ngang, nhìn ngang.

Bốn là con: ngó lên, dòm lên, nhìn lên.

Năm là con: ngó xuống, dòm xuống, nhìn xuống. Tại sao Thầy kêu con phải NGÓ TỚI để đi? Ngó tới để làm, nhìn tới để đi theo. Những bước đường ngó tới thật là khó. Vì các con chưa đi tới, nên chẳng biết việc tới ra sao? Nếu con biết đi tới, ngó tới, dòm tới, còn phải là người đi trước, trở lại dắt người đi theo sau mới khỏi sợ té, khỏi sợ lầm.

Tại sao Thầy bảo con NGÓ LUI? Vì tất cả bước đường con đi qua rồi, con phải tưởng rằng, phải có

người sau lưng nên tránh, nên dòm coi sau lưng con có đứa nào hèn hay không? Là con chẳng chấp, hay là có người muốn hại con, mà người ta núp sau lưng, nên con đừng ỷ lại là vậy. Bởi có câu: "thấy người trước mặt, chứ làm sao thấy người sau lưng". Trước đó là hai cái ngó rồi. Còn thứ ba là con NGÓ NGANG qua, ngang lại. Những người bằng lứa tuổi như con, mà chưa bằng con, thì con cần dẫn dắt cho người ta bằng con. Còn người nào hơn con bằng cách đạo đức thì con ráng noi theo. Còn hơn bằng cách vô đạo đức thì con chẳng nên gần, mà chẳng nghe theo.

Thứ tư là con NGÓ LÊN, Cậu khuyên con đừng nên ngó, nếu ngó lên thì rất mỏi cổ đó con. Nếu con ngó lên mà con thấy được Ông Trời hay Bà Phật hay Ông Tiên hay là Người Thánh thì con nên ngó theo cử chỉ việc làm và lời nói để con học hỏi và noi gương theo On Trên, thì con nên ngó lên. Càng cao đức hạnh càng dày công lao là vậy. Con ngó lên mà con thấy ông quan to hay là nhà to, những người làm việc to lớn, con cứ ngó theo đó mà ý muốn cứ giục lòng con dòm lên thì đày thân xác con. Chớ đâu phải muốn hay cầu rồi được là vậy. Nếu ai muốn ai cầu cũng được thì Thiên Luật đâu phải tư vị ai, hay chiều theo ai. Ông cứ lấy Luật Công Bình Chánh Minh, Nhơn Quả và Thưởng Phạt, chí công vô tư là vậy Con muốn dòm lên như vậy thật là khổ.

Còn cái ngó thứ năm là NGÓ XUỐNG, chớ đừng đi xuống ở đâu đó, ngó xuống là con nhìn như con cực

khổ có một, mà người khổ dư trăm, khổ hơn con nữa kìa, thì con phải Vớt Độ người lên, tùy theo khả năng con lôi kéo. Người nhỏ thì kéo người nhỏ, kéo người lớn chẳng được, nếu kéo chẳng được, thì con cần thúc đẩy cũng được. Thí dụ như chiếc ghe nhỏ kéo xuồng thì được, chớ con ỷ sức mạnh mà con kéo ghe chài thì lái con phải bung vành sứt mũi, cũng như xe con nhỏ thì con kéo xe nhỏ, chớ con kéo xe lớn thì xe con cũng sứt đít luôn. Vậy con ngó xuống mà chẳng nên đi xuống. Nếu mà con thử đi xuống thì con khó leo lên được là vậy. Cũng như con thấy người hung ác, tánh xấu con đặng làm theo thì nguy to. Thầy tóm tắc chỉ dạy cho con dòm NĂM CÁI NGÓ mà Tu là vậy đó.

Tại sao kêu Ông Phật? Chính Ông là ai?
Tại sao kêu Ông Thánh? Chính Ông Thánh là ai?
Tại sao kêu Ông Tiên? Chính Ông Tiên là ai?
Tại sao kêu Người Ta? Chính Người Ta là ai?
Tại sao kêu Con Vật? Chính Con Vật là ai?
Tại sao kêu Con Quỷ? Chính Con Quỷ là ai?
Tại sao kêu Con Yêu? Chính Con Yên là ai?

Đây là Cậu chỉ đáp nghĩa cho con biết. Nếu con làm được y như Ông Phật đó chính con là Phật. Ông Phật chính là Công Đức, thì con phải Có Công Đức. Bởi Vô Lượng Công Đức gom lại mới được Thành Phật. Có hai công đức:

Một là con làm ĐÀ CÂU: là Cầu Niệm Phật. Nếu con biết Niệm Phật nghĩa là con phải Làm Đà cho

người ta cỡi, người đạp, người chà, người nhúng, người nhảy, đi qua được rồi, người mới quay trở lại, nói là nhờ con làm cầu, làm đà người đi qua sông mới đặng.

Hai là ĐÀ CÔNG: là con có công giúp nước, đem hết niềm vui cho muôn dân, công khuyên người phải biết nghe lời Cha Mẹ dạy, lấy tình đoàn kết thương yêu giúp đỡ lẫn nhau, dìu dắt cho nhau lên Thuyền Mẹ, đặng đi tới bờ gặp Cha, đặng ở chung nhà đó là công lớn. Còn Tài Thí. Pháp Thí, Vô Ý Thí, thì ba cái đó tùy theo khả năng con làm lấy theo gương Cha, Phật dạy trong kinh sách.

PHÁP THÍ: Ban truyền Giáo Lý của Phật Day cho người ta tự biết, còn VÔ Ý THÍ thì chắc con chưa làm được, vì Ông Phật là Không Không xác thì Ông cũng như là không có, không tôn trong xác thân, không quý trong xác thân. Dẫu ai xin Ông một cánh tay, hay một cái đầu, Ông cũng cắt cho luôn. Đó mới là Phât, là Đai Hùng, Đại Lực, Đại Từ Bi, mới là A Di Đà Phật. Ông có nhà cũng như không có nhà, Ông có xác cũng như không có xác là vậy. Tất cả những sự gì dưới thế gian, trên mặt đất thì Ông coi cũng như không có, mà con phải cần, từ Không mới tìm ra việc Có, có xác mới làm Công Quả được, Có Xác mới Đô Chúng Sanh được. Ông Làm Đà cho tất cả năm châu thế giới nữa kìa, chứ chẳng phải Làm Đà một hai chổ mà được Thành Phật đầu mà con ham, con muốn. Hiện giờ con ráng Làm Đà cho trọng thì theo hầu Ông Phật, chớ chưa làm được Phật.

Còn tại sao kêu là ông Thánh? Chính ông Thánh là ông Hiền, ông Thánh là Ông lo việc nước. Nước con cần xem là chặt không đứt, bứt không rời, đó mới là Thánh, là bậc Đại Trượng Phu Quân Tử mới có được Ông Thánh như là nước, nước dùng vào đâu cũng được mát mẽ hay ấm áp cho con người, cũng như nước làm cho con có cơm ăn, thuốc uống là nhờ nước. Bởi vậy, phận sự Nước bằng công y như Đất vậy. Nếu con nào có cầu nguyện thì cũng Vái Đất Nước, Ông Bà, Chúa, Cha, Thầy Tổ, cứu độ chúng con là vậy. Bởi người đời thường nói Nước Thánh là vậy. Ông Thánh do sanh tại Đất Trời, là cũng nhờ Trời Phật. Thánh là Trời, Phật là Đất. Con Đắc Siêu Phàm Hiển Thánh thì được, chớ chưa được Thánh Hoàng là Thiên Hoàng.

Còn Ông Tiên là ai? Chính Ông Tiên là Thanh Bần Đạo Sỹ Chính ông xả phú cầu bần, xả thân cầu Đạo, Đắc Phật Vô Vi. Ông Tiên cũng như là một Vị Linh Đơn mầu nhiệm, mà con khó kiếm, khó tầm. Chính nơi Tâm con đó, chứ đâu xa, không đau, không bệnh là Tiên. Tiên là Tiên như sự vô minh, không thấy mà có. Nếu con trọn chữ Dung thì con Đắc Bà Tiên, vì sách có nói: Trung Dung Khổng Thánh chỉ rành là Ông, cái sắc đẹp lịch sự, đẹp tính nết, đẹp ăn nói dịu dàng, đó là Tiên. Bởi người đời có câu: mày sướng như Tiên, mày đẹp như Tiên mày có phép như Tiên, mày sẽ đẹp như Tiên, đó là mình Tiên.

Còn Ông Thần là ai? Chính Ông Thần là ai? Ông Thần có nhiều cấp bậc Linh Thần như: Trung Thần, Nịnh Thần, Hiền Thần, Hung Thần, thì ai làm Thần cũng được. Nhưng khó mà được như ông Hiền Thần, Trung Thần được về Triều Vua, lập đền thờ nơi đình miếu là vậy. Còn làm Hung Thần, Nịnh Thần và Quỷ Thần thì thật là dễ. Riêng Thần Tài thì ai cũng có, không nhiều thì cũng có chút ít, chứ không ai là không tiền.

Tại sao kêu Người Ta? Chính Người cũng như là Ta vậy, ai có trong châu thân có cái gì, thì Trời ban cho ta cũng vậy, cũng mắt, mũi, miệng, chân, tay, bụng, ngực có khác chi. Người chính là Ta, Ta chính là người, chồng cũng như vợ, vợ cũng như chồng đó là Tâm Đầu Ý Hiệp. Còn xấu đẹp mỗi người khác nhau, làm việc khác nhau, cử chỉ khác nhau, người đau, người mạnh. Bởi ông Thánh có nói: "Di Nhơn Nan" tức làm người khó, làm người thật khó. Nếu mà con trọn được một đời Người thì cũng là Bực Ông Bà, Tổ Tiên của các con cháu sau nầy. Nếu con được Trời Ban cho con sống trên Lục Tuần là sáu mươi tuổi, thì con trọn đời là Người. Nếu chưa trọn được Kiếp Người, thì thân xác mình là của người ta, như đứa con không Cha không Mẹ vậy thôi.

Tại sao kêu con Ma? Ai thử nói con là Ma, chắc con giận lắm phải không? Nếu con được làm Ma thì tốt lắm, tại sao con giận? Có câu nguyện Bồ Tát Ma Ha Tát, đó là nó cận Phật, nó theo chân Phật. Ma Ha là nước Cam Lồ của Phật, dễ gì làm được Ma Ha con ơi!

Còn Ma Quỷ thì chẳng nên làm, vì Ma Quỷ tất nhiên là hủy bỏ, không còn tồn tai. Ma Ha Tát là tốt, Ma Quỷ chẳng còn. Chữ Ma nó theo chân Phât, chữ Quỷ nó theo ý Trời. Nên nói tiếng là Trời hủy diệt ta là vây. Các con ơi! Quỷ là ai? Quỷ là hủy diệt, còn Quỷ Vương tức là Quỷ làm Vua đó là tốt, nên tiếng Quỷ là hủy bỏ. Như món đồ con xài lâu ngày con bỏ ra ngoài, chớ con đâu cất giữ trong nhà nữa. Bỏ ra ngoài thì Cha Me đâu có trùm bao được, thì phải chiu thân lắm bùn lầy, mưa nắng tả tơi con ơi! Khổ lắm! Khổ lắm! Như món đồ ông thơ, ông thầy làm chi rồi không còn giá tri nữa, nên người ta bỏ rơi bỏ rớt. Con Yêu là ai? Nếu con biết được Con Yêu là biết đổi mới tới đời Tiên Thánh, Phật rồi. Con Yêu là yêu, là thương, tình thương trên hết. Con Tu cả một đời chưa thấy được chữ Yêu. Chừng nào con thấy được ông Phật Vương Di Lạc đó là con gặp được Ông Yêu, Ông Thương, Ông Mến. Con Tu mà được tron chữ Yêu là đâu có dễ. Chữ Yêu là vêu thương không còn ai ghét, không còn ai buồn, không còn ai giận, không còn ai thù oán, đó mới được Thành Yêu. Nếu Quỷ cần gặp Yêu thì tốt lắm con ơi! Nếu mà hủy bỏ thì khổ lắm và hủy diệt thì khổ lắm. Đây là Chơn Lý Đao, là Kinh Vô Tư. Các con ơi! Cha Me day con hết lời, đem Pháp Huyền Vi Mầu Nhiệm của một Đấng Tối Cao mà cảm hóa lòng con. Nếu hung ác trở thành hiền còn chưa được. Cha Me có biết bao nhiêu tài phép mà chưa được, thì Cậu đây cũng vô phương độ con nổi là vậy các con ơi! Tại sao kêu Con

Vật? Vì con vật nó như chúng ta mà nó khác chỉ là cách ăn ở với việc làm. Nó vô tri, vô giác, không biết nói, không biết nghe, không biết làm, thì làm gì có Cha, có Mẹ, có Ông Bà, có Tổ Tiên, có Cửu Huyền Thất Tổ. Con Vật thì nó chẳng biết Cha, không biết Mẹ, lộn ngôn mà cũng lộn sanh.

Thầy tóm tắc Lời Đạo: Làm Người thì có từ cổ chí kim, từ Ông Bà, từ Vua Chúa, từ Tạo Thiên Lập Địa, từ Tổ Quốc Hồng Bàng, từ Âm Dương Khai Đạo, từ Có Người chính là Có Đạo vậy. Nên có Cửu Huyền Thất Tổ là Bảy Đời Chín Kiếp của mỗi kiến họ. Trăm quốc gia nào cũng có như vậy, Nếu Có Người là Có Đạo, Đạo là Tam Cang lớn nhất, Thầy định sắp, Tam Cang là Ba Cang như: Quân Thần, Phụ Tử và Phu Thê Cang. 1/Vua. 2/Cha. 3/Con và Vợ Con. Cùng đi chung một xuồng, lúc chìm vớt ai trước? Nếu con vớt có một người mà sống hết, đó mới là Đúng Đạo Lý Trong Ba Cang con tự xử lấy, con vớt ai trước?

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

Tự Do Chưa Được Tự Do

Thơ Đồng Phải Xuống Chỉ Cho Việc Làm

Việc Làm Ngay Thẳng Cho Người Thấy

Không Cố Lấy Người Thấy Khó Tin

Không Sao Tại Có Tự Mình

Tự Mình Thấy Có Vô Tình Trách Than

Đời Mạt Kiếp Thế Gian Biến Đổi

Khắp Nhơn Sanh Lầm Lỗi Quá Nhiều

Người Hiền Chẳng Được Bao Nhiêu

Hai Mươi Thế Kử Diệt Tiêu Chẳng Còn Thương Thân Me Vì Con Mà Cực Chẳng Nỡ Đành Đoan Dứt Tình Thâm Công Lao Sanh Dưỡng Ngàn Năm Dau Con Chẳng Được Âm Thầm Lệ Rơi Mùi Thơm Diu Chôn Vùi Thân Xác Sướng Do Con Chấp Nhân Đừng Buồn Căn Nào Quả Nấy Tới Luôn Thiếu Nơ Người Kéo Lột Truồng Đành Ưng Cũng Vì Con Bợ Bưng Đít Thế Cứ Ngửi Hoài Nghet Mũi Nói Thơm Thơm Đâu Chẳng Thấy Lưng Khòm Khòm Lưng Gãy Cẳng Người Dòm Cười Chê Vì Con Quá Ham Mê Vât Chất Lấp Thân Con Bùn Đất Đầy Mình Phât Trời Chỉ Day Đâu Tin Tin Người Giả Đao Để Xin Số Đề Con Có Tâm Đi Về Me Day Day Nghe Lời Trở Lai Thầm Khi Quy Y Chẳng Được Quy Y Gặp Phật Cúng Lạy Ra Đi Chửi Đùa Thầy Thấy Rõ Đình Chùa Có Quỷ Quỷ Làm Vua Day Chỉ Ma Làm Ma Làm Người Thấy Lòng Ham Lòng Ham Da Muốn Nữ Nam Loan Cuồng Tay Con Cầm Dây Chuông Tư Cắt Cắt Đứt Rồi Con Bắt Người Đeo Cậu Nào Có Buộc Ai Theo

Đi Theo Lúc Lắc Thuyền Chèo Bê Thêm Cơn Sóng Gió Người Kềm Người Nhân Khổ Lòng Thầy Quá Bân Thân Lo Thấy Con Nhiều Đứa Mỏi Giò Cứ Ngồi Chờ Mãi Nói Đò Không Đưa Mẹ Còn Day Là Chưa Có Nghỉ Nghỉ Do Con Thầy Chỉ Day Hoài Nói Đêm Rồi Tới Nói Ngày Lời Kinh Chất Núi Kê Dài Bằng Sông Con Thấy Rõ Ông Bồng Lai Trước Cứ Chèo Thuyền Đưa Rước Người Tu Người Tu Chẳng Thấy Thấy Mù Đứa Mù Liều Mạng Đi Tu Sao Thành Thầy Nói Cho Con Rành Đăng Biết Giả Mất Rồi Còn Thiệt Mới Xong Hiện Giờ Thiệt Kém Chì Đồng Lôn Thau Lôn Sắt Khổ Lòng Cần Lo Muôn Triệu Phật Lòng Lo Chưa Kip Bởi Chúng Sanh Hóa Kiếp Thú Cầm Khó Mà Cảm Hóa Nơi Tâm Một Người Biết Đao Muôn Ngàn Đứa Hung Đời Lẫn Lôn Chiu Chung Sàng Sảy Gao Trên Sàng Còn Sẩy Lot Luôn Câu Đây Quá Thật Là Buồn Công On Cha Me Triệu Muôn Con Hiền Trước Cũng Là Căn Tiên Xuống Thế Xuống Thế Rồi Bỏ Ghế Quên Ngôi Đến Nay Đời Cận Hết Rồi

Cũng Còn Trống Chỗ Con Ôi! Quá Nhiều Me Thương Con Trăm Chiều Ruột Thắt Con Hư Rồi Dao Cắt Tim Gan Một Mình Me Cứ Ngồi Than Mà Con Đâu Thấy Ơn Mang Đáp Đền Cậu Đau Khổ Quỳ Bên Chân Mẹ Bởi Em Con Còn Trẻ Tuổi Khờ Xin Cha Ấn Xá Đăng Nhờ Tuổi Gì Như Câu Còn Thơ Bé Bồng Huống Chi Con Còn Lòng Ăm Bế Chẳng Người Dìu Té Bể Đầu Luôn Con Oi! Câu Cũng Quá Buồn Buồn Là Đứa Lớn Một Xuồng Kéo Lui Đứa Lui Rồi Đứa Ngồi Đứa Đẩy Đẩy Theo Hoài Câu Thấy Dư Trăm Phật Thì Diệu Diệu Thâm Thâm Ma Quỷ Linh Lắm Con Lầm Mê Say Mới Trồng Cây Ba Ngày Nhóm Gốc Cho Cao Lên Rể Tốc Nhánh Tàn Mới TU Muốn Nhập Niết Bàn Mới Học Muốn Được Làm Quan Làm Thầy Lòng Con Muốn Muốn Đầy Tràn Ngập Ôm Cho Người Mình Mêt Khó Coi Ôm Đồm Mêt Lắm Con Ơi! Ăn Mau Đổ Lỗi Cho Người Ăn Lâu Chỉ Miếng Ăn Chẳng Cần Nhẫn Nhin Miệng Con Tính Tay Vịn Nhiều Người Nhiều Người Người Mở Miệng Cười

Thì Con Đâm Thot Làm Lưỡi Lè Ra Lè Ra Rồi Xô Ra Nói Xích Xích Có Xiềng Thù Nghịch Chém Đâm Khởi Sư Do Tư Nơi Tâm Mỏ Ác Ác Lắm Gỏ Bầm Đầu Luôn Đứa Còn Bú Ở Truồng Để Đái Đứa Lớn Rồi Làm Sái Ai Coi Tiên Xử Bĩ Mới Được Rồi Hâu Lai Xét Kỹ Người Ngồi Người Đi Cá Ngâm Câu Cá Chi Cũng Chết Đi Kiếm Ăn Sơ Mệt Lội Bơi Chờ Người Đem Tới Ẩn Chơi Nuốt Vào Mắc Cổ Con Oi! Khó Lừa Từ Đời Cổ Ngày Xưa Tiến Hóa Đến Ngày Nay Bỏ Cả Lễ Nghi Lôn Sanh Kiếp Thú Vô Nghì Ông Bà Cha Me Rối Bời Cháu Con Chửi Mắng Với Nhau Chẳng Còn Luân Lý Van Pháp Quy Nhứt Cũng Một Câu Hỏi Vạn Sự Tùng Nho Cũng Một Câu Hỏi.

Thầy nói đây là để con tin nơi Mẹ, tin Cha đặng sống còn để lập đời, chớ đâu phải Thầy nói để xưng Giáo Chủ, Giáo Lãnh hay Thầy Tổ của ai. Làm Đà thì Cậu lo trọn Làm Đà cho người ta cỡi, đi qua đi lại cho tới bờ tới bến.

Như Đức Khổng Tử, Lão Tử, Mạnh Tử, Trang Tử còn xưng là con. Con là tử, tử là con chớ đâu phải tử chết, bởi Bực Thánh Hiền của các con còn xưng con cháu, huống chi là Cậu Thơ Đồng còn bé nhỏ nữa kìa. Đó mới là Quân Tử rạng danh kim cổ.

Tai sao nói màn nầy là màn của Phât Thích Ca, màn sắp tới Di Lac ra đời. Nếu Thầy không giải nghĩa thì con ơi! Đạo còn ố Đạo. Bởi trong bốn ngàn năm lịch sử mà các Tín Đồ còn phụng sự tôn thờ, thờ thì thờ, TU thì TU, làm thì chẳng y. Đắp Y Kỳ Phân, Cắt Ái Ly Gia đó là Phât Thích Ca. Còn bây giờ ai TU rồi, học Kinh biết chút đỉnh rồi, muốn xưng Bà, xưng Cha, xưng Tổ làm sao đăng nên phải không con? Có ba câu hỏi: Quy Y Phật, Quy Y Pháp, Quy Y Tăng, Tam Quy Ngũ Giới mà con không với tới, thì trăm ngàn giới làm sao con với lên cho nổi. Chắc là mỏi cổ, mỏi tay, mỏi ngồi, mỏi đứng, là đến ngày cất nhà, đều liêng ra hết luôn là vây đó Huynh Đê. Nên Thầy không dám nói hết, chắc có cham tư ái lòng người. Đao ái Đao, lấy tình thương đoàn kết không nên chia rẽ đó là TU, là sống. Ngàn điều dữ, có một điều hiền, thì cũng như con Ngồi Tinh là xác thân con Khai Mở Đao, khai mở cửa, nên hư là do con mời, nếu người hiền vào thì tốt xác thân con, còn ma quỷ vào thì xác thân con như nhà tan cửa nát là vây. Hiền có một Dữ dư trăm, nên Tịnh Tâm là tốt, chớ nên Tinh Khẩu. Tâm bình tinh được thì Phát Huệ là vây. Con TU như là nước trong lòng sach, thì bao nhiêu căn cáo con đều thấy hết ráo. Thích Ca mãn là mãn ca, mãn tung nữa là vây. Màn nầy Ngồi TU tinh luyện như muôn vạn nhà cháy, lửa trong lòng người sụt sôi mà con không lo chữa tiếp, cứ ngồi tụng thì lửa

chẳng lun mà còn cháy tới con luôn. Chữa lửa là một lời nói Hiền, một lời Khuyên, đó là Thuốc Tiên, Nước Thánh, cứu người khỏe manh muôn đời. Đó là lời nói Thầy day con nên nhớ. Như con còn nhỏ thì Cha ẩm, Me bồng, Cha dắt, Me dìu con đi cho khỏi té. Đến ngày con đã lớn thành người rồi thì tự con đi, tự con chạy, chớ còn ẳm bồng nữa ai coi? Còn nhỏ Me sơ té, sơ con khổ, bỏ con bơ vơ, lớn lên tư con làm, tư con biết. Khổ cực hay sung sướng cũng tư con làm, con chiu chớ đổ thừa ai? Cha Me Tổ Thầy day con làm hiền, chớ đâu khuyên con làm ác. Đao nào cũng day TU Hiền, còn TU Dữ đừng TU. TU dữ, làm dữ, xác để cho người ta mươn vậy. Bởi các con đâu có thấy Cậu biết, Cậu giải nghĩa cho con học, học giỏi hay dở, có Cha Me chấm điểm ghi công. Phât Giáo Như Lai, hai ông như là có một, vì tùy màn lớp chỉ Đao Giáo Hóa cho chúng sanh biết TU, cũng là đổi khác, cải tiến lần lên, từ lớp một tới làm Thầy, Cô Giáo luôn. Cũng như cải hóa từ Thú trở nên Người, từ Người lên Tiên Thánh, từ Tiên Thánh lên Phật bất sanh bất diệt. Đó là Thương Cổ ba lần, đó là Thầy chỉ phân đầy đủ, mỗi con có nhiệm vụ cần lo. Màn Lớp chưa tư do như Thuyền Đò còn sóng gió, có Thầy cân bên con, hộ con đặng tới Bến Giác. Màn lớp nầy tới Phật Vương Di Lac xuống trần hóa thân cứu độ muôn dân. Ông Di Lac nghĩa là vây: Di là làm, Lac là vui, Ông làm cho năm châu đều mừng tất cả, Ông chỉ việc, chỉ ai cũng mừng, cũng mến, cũng thương. Ông Thơ Đồng một lòng Tôn Vương Di Lạc là vậy.

Rủa Thánh Thần Thua Quỷ Thua Ma Làm Cha Ai Chẳng Muốn Cha Muốn Cha Chưa Chiu Muốn Bà Muốn Ông Mới Đẻ Ra Phu Lòng Moc Cánh Mới Học Nghề Muốn Đánh Ông Sư Con Lớn Cũng Lớn Từ Từ Có Đâu Già Tuổi Mà Người Trẻ Non Cha Me Đẻ Sanh Con Nuôi Lớn Lớn Lên Rồi Thầy Day Đỗ Luôn Miêng Nói Lớn Tiếng Nó Buồn Nó Buồn Nó Đập Chết Luôn Thì Rồi Mới Mười Năm Xem Coi Mọc Nghạch Nanh Bồn Sừng Đá Đánh Mẹ Cha Con Oi! Đau Khổ Me Già Lo Hy Sinh Cảnh Ái Hòa Dòng Châu Cũng Do Con Làm Đầu Lôi Kéo Khổ Câu Con Biết Nẻo Nào Bơi Bợi Đưa Con Tới Bến Bờ Mà Con Bỏ Bến Ra Khơi Tư Chèo Sang Chuyến Đò Đi Theo Hết Kip Thầy Xuống Trần Tôi Nghiệp Cho Con Đổi Đời Đổi Núi Đổi Non Sơn Băng Thủy Kiệt Mất Còn Chưa Hay Hôi Long Hoa Năm Nầy Vui Lắm Rồng Nằm Chờ Miêng Ngâm Trái Châu Phun Ra Ngon Lửa Khỏi Đầu Nước Tràn Thủy Ngập Con Trâu Mọc Sừng Tỉnh Long Xuyên Mặc Dưng Ông Chưởng

Từ Ông Cấm Ông Tương Ông Tô Ông Nào Cũng Có Miêng Hô Hộ Lên Ba Tiếng Lắp Hồ Biển Sông Đất Miền Tây Tới Đồng Tháp Tron Có Lưỡi Gươm Sắc Nhon Chưng Chờ Giải Hòa Chẳng Được Bản Đồ Đánh Vô Bí Tướng Phòng Chờ Ngưa Bay Xe Cỡi Chốt Sỹ Tài Cứu Chúa Hết Kỳ Nầy Vua Chúa Hồi Triều Chiến Trường Chẳng Phải Chiến Trường Còn Chờ Đánh Lớn Hết Đường Chay Đi Câu Thấy Rõ Trường Thi Khai Mở Đao Nổi Lên Là Ở Đô Thành Xưng Vương Bá Chủ Đấu Tranh Phât Tiên Xuống Thế Cũng Đành Xuôi Tay Đời Mat Ha Càng Ngày Thôi Thúc Gắng Theo Thầy Cần Nhứt Tâm Lo Nếu Con Mà Bước Lên Đò Đừng Có Nhảy Xuống Gãy Giò Quẻ Tay Rặt Để Rặt Đừng Lai Giống Khác Giống Khác Rồi Xe Cát Uổng Công Thầy Về Tiên Cảnh Non Bồng Thấy Con Đuối Mệt Khổ Lòng Quăn Đau Khuyên Anh Chi Cùng Nhau Bồi Đắp Giữ Ngôi Gia Thành Lập Đền Triều Câu Đi Tay Nắm Dắt Dìu Chuyển Con Về Được Thật Nhiều Mẹ Khen

Sáng Kỳ Nầy Sáng Tới Ngàn Năm Cũng Như Là Ánh Trăng Rằm Vẫn Còn Mãi Mãi Me Lâm Giáng Trần Các Huynh Đế Tình Thân Ban Hữu Biết Me Rồi Quy Tu Về Ngôi Cha Khen Mẫu Chấm Tên Rồi Các Con Chờ Đơi Ghế Ngồi Hầu Vua Lời Vắn Tắt Con TU Gắng Chí Đọc Cơ Xem Hiểu Lý Đạo Trời Lấy Tình Đoàn Kết Con Ơi! Đâu Lưng Xây Cất Nhà Thời Ở Chung Ngày Câu Về Trên Cung Trở Xuống Lo Cho Con Ý Muốn Có Liền Chấm Con Số Một Chèo Thuyền Hang Nhứt Lo Tiếp Chép Biên Công Nhiều Giúp Ngôi Gia Bao Nhiêu Một Vốn Câu Cho Thêm Năm Bốn Đồng Lời Đứa Chèo Đứa Đẩy Đứa Bơi Bơi Cho Mau Tới Đến Nơi Câu Mừng Dứt Lời Cơ Bút Điển Ngưng Các Em Ở Lai Chín Từng Thầy Lui Chúc Các Huynh Đê Tâm Hiền Đao. ĐAO - HÒA VUI - HANH PHÚC THƠ ĐỒNG GIÁNG LÂM CHUYỂN RÚT

TỨ NGÔI THÁNH TRẠNG

LẬP LONG HOA TÂN LUẬT TOÀN THƯ
Kiền Tâm Kỉnh Lễ Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế Thái Cực Đại Từ Phụ Đại Thiên Tôn. Kiền Tâm Kỉnh Lễ Đức Vô Cực Đại Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu Dưỡng Sanh Bảo Mạng Xác Hồn Con Chung. Tứ Ngôi Thánh Trạng Thơ Đồng Lập Luật.

@ @ @

TỬ Thánh Xuống Trần Lập Luật Chung NGÔI Gia Định Ban Lý Vô Cùng THÁNH Hiền Dạy Đời Tân Dân Mới TRẠNG Sỹ Vâng Lệnh Chọn Hiếu Trung THƠ Văn Chỉ Dạy Cho Đời Học ĐỒNG Lo TU Sửa Trọn Hiếu Trung LẬP Đời Thiên Hoàng Ban Ấn Sắc LUẬT Pháp Dạy Rành Đạo Hiếu Trung BÀI

THÂY Chuyển Bút Chỉ Rành Pháp Luật Về Ngôi Xưa Nghĩ Cực Thân Già Bởi Vì Chẳng Có Luật Ra Vì Do Thiếu Luật Sanh Ra Bất Hòa Trong Cha Mẹ Ông Bà Không Tưởng Cứ Tranh Quyền Nên Vướng Họa Tai Chuyển Cơ THẦY Chọn Thảo Ngay

Bởi Do Thiếu Sót Nạn Tai Dập Dồn Nước Thiếu Luật Nên Tồn Sanh Loạn Đời Thiếu TU Bậu Bạn Bất Hòa

Sanh Ra Bất Hiếu Me Cha Luân Thường Điên Đảo Bỏ Xa Chẳng Gìn THÂY Về Nơi Thiên Đình Đau Xót Thấy Thế Đời Sắp Lot Hố Sâu Người Đời Có Biết Ở Đâu Ngồi Gần Vực Thẳm Níu Đâu Té Nhào Đồng Chen Lấn Đâu Nào Có Sợ Mắt Nhắm Kín Tay Níu Vào Đâu Chắc Là Té Xuống Vực Sâu Chẳng Lo Tránh Khỏi Có Đâu Mà Còn THÂY Nhìn Xuống Héo Mòn Tâm Khổ Mới Vào Xin Phổ Độ Mức Cùng Cầu Xin Cha Lệnh Thiên Cung Cho Ngôi Thánh Trang Luật Chung Ban Truyền Nên Thánh Trang Tân Biên Lâp Luât Thơ Đồng Thầy Chiu Cực Cứu Nguy Cầu Xin CHA ME Huvền Vi Long Hoa Tân Luât Để Thi Đời Này Phải Có Luật Đủ Đầy Phổ Biến Khắp Nhơn Gian Bốn Biển Đều Thông Đây Là Luật Của Công Đồng Trong Ngôi Thánh Trang Một Lòng Soan Ra Mới Kêu Là Long Hoa Tân Luật Đồng Ban Ra Chon Bực Hiền Nhơn Sau Nầy Đai Hội Thất Sơn Phât Vương Tức Vi Ban On Phat Hành Ngôi Thánh Trạng Day Rành Tân Luật THÂY Thơ Đồng Chịu Cực Chuyển Cơ

Bút Châu Cha Cây Con Thơ Chép Ghi Lời Lẽ Thiên Cơ Ban Truyền Lý Con Phải Khẩn Nguyễn Trí Đinh Bô Luật Nầy Tuận Linh Ơn Trên Nhớ Rành Con Chớ Có Quên Sai Đi Một Nét Ơn Trên Cũng Phiền Cháu Ân Nó Lãnh Quyền Cơ Bút Còn Luât Nầy Con Phải Thế Cha Đổi Ra Tất Cả Luật Ra Công Bình Chánh Trực Nên Cha Còn Chờ Nay Đã Đúng Thời Cơ Đã Đúng Phải Chấp Hành Cho Đúng Nghĩa Nhân Luật Nầy Nẩy Mực Cầm Cân Nếu Mà Sai Trật Thì Thân Khó Toàn Ha Ngươn Hết Đổi Ra Ngươn Thương Luât Đổi Thay Đâu Có Vị Tư Để Thay Đổi Luật Làm Người Nếu Mà Sai Trật Người Cười Ngao Chê ĐỆ NHẤT LUẬT Thôn Quê Thành Thị Phải Nhớ Rằng HIẾU HANH Đầu Tiên Làm Con Phải Biết Sự Hiền Con Lúc Còn Nhỏ Căn Tiên Chẳng Nhiễm Chừng Lớn Lên Sư Nghiệp Đa Mang Lúc Mới Sanh Còn Nhỏ Tâm Vàng Lớn Lên Mất Tánh Trời Ban Tranh Đua Giành Giữt Nghinh Ngang Chẳng Từ Cha Me Sanh Năng Mười Non Đảnh Nếu Lỗi Lầm Mất Tánh Thiên Lương

Nuôi Con Khó Nhọc Mọi Đường
Nếu Mà Mất Nghĩa Tình Thương Đâu Còn
Sanh Con Cậy Nhờ Khi Già Yếu
Nhờ Con Nuôi Lúc Tuổi Về Chiều
Nếu Mà Bất Hiếu Xử Tiêu
Bao Nhiều Trách Nhiệm Đặt Nhiều Vào Con
Lúc Cha Mẹ Ốm Đau Bệnh Tật
Phải Hết Lòng Cầu Phật Cầu Trời
Thuốc Thang Chạy Chữa Chớ Lơi
Ngày Đêm Cầu Phật Cầu Trời Ban Ân
Cầu Tiên Phật Thánh Thần Minh Chứng
Cầu Cửu Huyền Cảm Ứng Hộ Trì
Cầu Xin Các Bực Vô Vi
Cầu Cho Cha Mẹ Sống Đời Với Con
Cần Nhớ Kỹ Sắc Son Ghi Dạ
Con Chí Tâm Mới Thấu Lòng Trời
Phải Nghe Nhớ Kỹ Ghi Lời
Nguyện Cầu Phật Thánh Cứu Thời Cơn Đau
Đó Là Trả Ơn Cao Muôn Một
Đời Đổi Thay Đã Rốt Đã Gần
Hiếu Nhi Nhớ Giữ Cho Cần
CHƯƠNG NHÚT ĐỆ Nhứt ĐÓ PHẦN LÀM CON
Qua ĐỆ NHỊ Lòng Son Ghi Dạ
PHẦN ANH EM Nào Khác Thân Mình
Phải Thương Gìn Giữ Nghĩa Tình
Cùng Chung Một Bậc Như Mình Khác Chi
Một Giọt Máu Chia Thì Nhiều Lát
Chung Mẹ Cha Sống Thác Thương Nhau

Anh Đau Em Cũng Chiu Đau Em Vui Anh Cũng Cùng Nhau Được Cười Anh Chi Phải Thế Quyền Cha Me Thay Me Cha Lúc Mất Qua Đời Me Cha Mãn Số Về Trời Làm Anh Gánh Vác Lo Thời Nuôi Em Phải Tươm Tất Xét Xem Giúp Đỡ Thế Me Cha Con Nhớ Hiện Giờ Miếng Cơm Manh Áo Đừng Ngơ Phải Lo Nuôi Dưỡng Em Thơ Tuổi Khờ Các Con Phải Tôn Thờ Anh Cả Phải Nghe Lời Để Trả Công Sâu Anh Em Nào Phải Ai Đâu Cùng Chung Huyết Nhuc Thuân Câu Nghe Lời Cha Me Mất Anh Thời Thay Thế Nuôi Đàn Em Buộc Chặt Tình Thương Hết Lòng Chăm Sóc Gia Đường Không Vì Tư Lơi Nhin Nhường Giúp Nhau Anh Em Chon Lời Trao Chẳng Lỗi Tuy Me Cha Sớm Đổi Cảnh Rồi Làm Anh Phải Nhớ Đắp Bồi Đó Là Trả Hiếu Me Hồi Hiên Đây Em Phải Nhớ Anh Mình Là Lớn Phải Tuân Lời Như Bực Me Cha Thành Tâm Kính Trong Ông Bà Nhớ Mà Giữ Tron Đao Nhà Cho Xong ĐÊ TAM LUÂT Nhớ TRONG GIA TÔC Kính Ông Bà Chú Bác Cậu Cô

Nôi Ngoại Dì Dương Trong Nhà Ghi Lời Bền Chí Đó Là Trọn Xong Một Ho Đó Đồng Tông Chung Tổ Cây Có Cội Nước Đổ Có Nguồn Sông Dài Biển Rông Non Xanh Cùng Chung Nòi Giống Nghĩa Tình Anh Em Tình Nòi Giống Phải Xem Như Một Phải Lo Sao Cho Tốt Cho Tròn Xem Như Máu Thịt Sắc Son Hòa Nhau Giữ Nghĩa Như Con Trong Nhà Cố Bồi Đắp Để Mà Tồn Tại Tron Tình Thương Đem Lai Tình Yêu Sửa Sai Giữ Đúng Luật Điều Noi Theo Giáo Lý Có Nhiều Yêu Thương Đó Lai Biết Bao Nhiêu Đủ Luât Tron Lòng Nhân Gắng Sức Lo Làm Giữ Lòng Trong Sach Đừng Tham Lân Lường Là Mất Thâm Tình Nghĩa Chung Trai Hoặc Gái Phải Cùng Thế Đó Chớ Lợt Phai Nhớ Rõ Luật Nầy Thương Ngươn Trở Lai Đến Đây Chẳng Còn Nhân Quả Kéo Nhây Lâu Dài Đó Là Tình Trong Ngoài Thôn Xóm Khắp Thôn Quê Thành Thị Đều Tuân Làm Anh Nhân Nghĩa Nhắc Chừng Chưởi Thề Thô Tuc Thì Đừng Để Tâm Chưởi Người Thì Là Lầm Tất Cả Cũng Đồng Tông Là Cả Con Chung

Chưởi Chi Sao Chẳng Ngai Ngùng Chẳng Nôi Chẳng Ngoại Thì Cùng Đê Huynh Lưa Lời Nói Cho Tinh Cho Khiết Nói Chi Chi Cũng Thiệt Giữ Gìn Từ Đây Luật Rất Công Bình Người Mà Pham Luất Tư Mình Chiu Thôi Trai Hoặc Gái Nhớ Lời Giữ Da Chớ Lợt Phai Vay Trả Chẳng Còn Thốt Ra Lời Phải Sắc Son Lời Nào Cũng Giữ Chẳng Còn Lắng Lo Ăn Hoặc Nói Hiện Giờ Sửa Đổi Tiếng Thanh Bai Chẳng Có Côc Cằn Phải Tuân Giữ Vững Đạo Hằng Nhân Luân Thuần Lý Lý Bằng Thái Sơn Luật Đổi Mới Thánh Nhơn Tứ Trang Lập Luật Ra Tho Mang Thiên Tào Thương Ngươn Cần Sửa Cho Mau Là Đời Thánh Đức Thanh Cao Sắp Bày ĐÊ TỬ LUẬT: LÀM TRAI Nên Biết ĐAO TAM CANG Cần Thiết Giữ Gìn QUÂN THẨN Đao Trong Cho Tinh Quân Vương Trên Hết Hiếu Sinh Con Trời Người Thay Mặt Thế Lời Tri Nước Thế Cho Trời Xuống Phước Cho Dân Người Thì Nẩy Mực Cầm Cân Day Dân Đạo Hạnh Lấy Nhân Trị Đời Thay Cho Dân Thờ Trời Cha Me Kỉnh Trời Cha Thay Thế Chỉ Phân

Quân Vương Đủ Đức Chăn Dân Người Là Thiên Tử Ban Ân Ban Quyền PHU TỬ Cang Con Hiền Hiếu Thảo Nuôi Day Con Cơm Áo Đủ Đầy Hiếu Đạo Con Thảo Là Vầy Hoan Dưỡng Nuôi Day Đủ Đầy Ơn Cao Nhin Ăn Mặc Để Con Nuôi Da Áo Chẳng Lành Tất Cả Vì Con Muốn Con Khôn Lớn Vuông Tròn Đâu Nào Có Kể Hao Mòn Xác Thân Công Cha Me Muôn Phần Khổ Cực Từ Mang Thai Hết Mực Lo Lường Chín Tháng Mang Nặng Tổ Tường Ba Năm Bú Sửa Nhịn Nhường Cữ Kiếng Con Đau Bệnh Me Yên Sao Đăng Con Khóc La Thức Trắng Đêm Dài Ăm Ôm Bồng Bế Hằng Ngày Công Lao Cha Me Sánh Tày Thái Sơn Cang PHU THÊ Thật Là Duyên Nơ Từ Tuổi Thơ Cho Tới Trưởng Thành Từ Khi Tuổi Nhỏ Tóc Xanh Tơ Duyên Nguyêt Lão Sẵn Dành Có Đôi Lời Thường Ví Vợ Tôi Chồng Chúa Thật Khắc Khe Quá Đổi Nhin Nhường Nhìn Xem Ta Phải Xót Thương Gởi Xương Gởi Thịt Tại Ương Cũng Đồng Về Từ Lúc Má Hồng Xinh Đẹp Sống Tới Già Chịu Hẹp Mọi Bề

Cam Đành Vì Nghĩa Phu Thê Sanh Con Nối Hâu Đủ Bề Phải Lo Chồng Lớn Lối Nhỏ To Cam Chiu Gánh Cang Thường Ương Yếu Tới Già Lửa Hương Phung Tư Ông Bà Sống Thì Gởi Thit Thác Mà Gởi Xương Quân Thần Cang Quốc Vương Đao Trong Phu Tử Cang Là Sống Lập Đời Làm Người Hương Lửa Nối Đời Phu Thê Cũng Trong Là Thời Hang Ba Phân Làm Trai Ân Cha Nghĩa Chúa Giữ Cho Tròn Năm Chữ Nghĩa Nhân Đê Ngũ Cần Giữ Chữ Nhân Chữ Nhân Nhân Mãi Nhân Hoài Nhân Ra ĐÊ NGŨ LUÂT: Chữ NHÂN (NGŨ THƯỜNG) NHÂN Có Đức Bởi Ta Đai Lương Chẳng Chấp Nê Lo Tưởng Việc Lành Chữ Nhân Lớn Nhỏ Phải Rành Nhân Là Tao Đức Danh Thành Đai Nhân NGHĨA Lo Tron Là Thân Khỏi Hai Nghĩa Cũng Là Do Tại Nhân Ra Chữ Nhân Là Học Theo Cha Nghĩa Là Của Me Chỉ Ta Giữ Gìn Nghĩa Là Phải Tron Tình Nhân Cách Đó Là Ta Trong Sach Bản Thân Nghĩa Là Sau Có Chữ Nhân Nghĩa Lo Cho Trọn Thì Thân An Lành Nghĩa Trong Đó Thi Hành Nhiệm Vụ

Người Ở Đời Nhớ Nghĩa Đồng Bào Nghĩa Là Thấy Kẻ Khổ Đau Ta Lo Giúp Đỡ Sẽ Cao Đức Lành Nghĩa Đâu Nào Ta Đành Mắt Ngó Người Lâm Nguy Ta Bỏ Mặc Ai Nghĩa Là Nhiệm Vụ Trong Ngoài Nghĩa Làm Tron Ven Danh Tài Được Cao Qua Chữ LÊ Biết Bao Kể Xiết Cho Biết Người Đao Hanh Tuổi Cao PHÂT TIÊN THẦN THÁNH Biết Bao Chỉ Ra Cao Thấp Cùng Nhau Cho Rành Người Đi Trước Tuân Hành Nhường Giữ Chẳng Lấn Đường Ta Nhớ Lòng Ghi LÊ Là Giữ Tron Chẳng Khi Người Cao Kính Trong Nhớ Y Giữ Gìn Lễ Giữ Tron Ta Gìn Khuôn Phép Lễ Là Phần Lễ Phép Kinh Nhau Lễ Là Giữ Tron Thanh Cao Phân Ra Người Trước Người Sau Đăng Nhường TRÍ Mới Đúng Là Đường Chơn Chánh Trí Đó Là Cái Tánh Của Người Ai Nói Ta Cũng Vui Cười Nghĩ Đi Cho Kỹ Chín Mười Chớ Ly Trí Mới Dũng Là Khi Tha Thứ Xét Thân Mình Ta Cứ Lương Xem Sức Mình Có Manh Đến Đâu Một Mà Chống Đối Ngàn Câu Ta Nhường Trí Phải Nhớ Cho Thường Khỏi Mắc

Đừng Kêu Căng Thì Ất Đăng Lành Ai Mà Hùng Dũng Lố Lăng Vui Lòng Ta Nhin Sẽ Tăng Tho Trường Trí Mà Mất Bất Thường Chẳng Đinh Trí Mất Rồi Bá Binh Phát Sanh Gan Xem Coi Hết Việc Lành Nếu Mà Mất Trí Thì Đành Tiêu Tan Dân Cho Tới Là Quan Cũng Vây Mất Trí Rồi Hết Thấy Vui Hòa Trí Nhân Trí Dũng Vi Tha Trí Mà Đã Mất Thật Là Xót Thương TÍN Đó Thật Từ Chương Sau Rốt Tín Cho Rành Mới Tốt Mới Hay Tín Thì Ta Ít Có Sai Tín Cho Đúng Lúc Huệ Khai Công Thành Tín Là Tính Cho Rành Có Chí Tín Cho Rành Tư Nghĩ Ra Sai Tín Thành Là Phân Làm Trai Quân Thần Phu Tử Thảo Ngay Giữ Tròn Tín Cho Kỹ Chiều Lòn Thời Thế Tín Cho Rành Chẳng Mắc Kế Ai Tín Rành Chẳng Tính Việc Sai Tín Thành Tín Nghĩa Đâu Ai Lận Lường Dầu Cho Có Phô Trương Tài Giỏi Thất Tín Rồi Thì Khỏi Ai Tin Tín Thì Ta Phải Lo Toan Tín Toan Toan Tính Dân Quan Phải Rành Cây Năm Nhánh Đâm Cành Nhánh Lá

Nhân Đứng Đầu Nghĩa Lễ Kề Bên Trí Thì Cũng Có Tuổi Tên Có Thêm Chữ Tín Là Nên Danh Tài ĐÊ LUC LUÂT: Chỉ Cho BÊN GÁI Nhớ Cho Rành Lẽ Phải Điều Hay Trời Sanh Có Gái Có Trai Để Mà Nối Hâu Đời Nay Sanh Tồn Ở TAI GIA Lúc Còn Nhỏ Dại Thờ Me Cha Con Phải Ghi Lời Gái Là Vốn Quý Nối Đời Chẳng Trai Chẳng Gái Là Thời Còn Ai Trai Với Gái Hâu Lai Nhớ Mãi Gái Thiếu Trai Thì Phải Tuyệt Dòng Gái Trai Xét Lai Cũng Đồng Đó Là Thiên Đinh Tơ Hồng Se Duyên Gái Nhớ Nết Gia Môn Gìn Giữ Là Thảo Ngay Nhớ Chữ Tam Tùng Giữ Cho Tròn Thảo Tron Trung Thờ Cha Thờ Me Cúc Cung Tron Lòng Cha Me Sanh Ăm Bồng Lúc Nhỏ Phải Nhớ Rành Đăng Có Nối Theo Cha Me Dầu Gặp Cảnh Nghèo Khuê Môn Gìn Giữ Mà Theo Đao Nhà Khi XUẤT GIÁ Thật Là Duyên Đep Thờ Me Cha Giữ Phân Dâu Hiền Siêng Năng Cần Mẫn Nhẫn Kiên Tùng Phu Phận Gái Chính Chuyên Thờ Chồng Gia Môn Đẹp Nối Dòng Tông Tộc

Phân Làm Con Bảo Boc Xem Coi Chẳng Nên Học Thói Đua Đòi Thói Hư Tật Xấu Thiệt Thời Me Cha Cần Nhớ Rõ Phần Ta Trách Nhiêm Trong Hay Ngoài Tiết Kiêm Giữ gìn Dâu Hiền Gia Đạo Đẹp Xinh Thờ Chồng Ngôn Ngữ Giữ In Chớ Sờn Công Cha Me Nuôi Con Tron Thảo Trước Hay Sau Một Da Một Chồng Chẳng Màng Chi Cảnh Bướm Ong Thờ Chồng Tron Đao Phòng Không Giữ Gìn Gái Tiết Hanh Tron Tình Ven Nghĩa Thay Thế Chồng Chăm Sóc Gia Môn Chồng Thương Đừng Có Tài Khôn Giữ Gìn Đức Hanh Gia Môn Kiên Trì CHÔNG VẮN SỐ Ta Thì Trách Nhiêm Lo Day Con Thay Thế Cho Chồng Chỉ Con Biết Nghĩa Tao Gây Chiều Con Mà Giữ Mà Gây Cơ Đồ Con Còn Nhỏ Chú Cô Bác Lớn Chỉ Con Tròn Lo Đao Tề Gia Noi Theo Nề Nếp Thuân Hòa Thit Xương Xin Gởi Tới Già Sau Đây ĐỀ THẤT LUẬT: Công Ngôn Dung Hanh Phần Nữ Nhi Cần Cố Giữ Gìn CÔNG Việc Ở Tại Gia Đình Việc Nào Cũng Biết Phần Mình Lo Xong Ở Gia Đình Chữ Công Phải Nhớ

Giúp Việc Nhà Con Chớ Có Quên Cẩn Ngôn Cẩn Hanh Là Nên Dâu Hiền Đức Hanh On Trên Ban Truyền NGÔN Ngữ Là Tuổi Tên Dân Tôc Nói Lời Lành Người Học Nọi Theo Day Con Còn Bé Kiêng Dè Thốt Lời Trong Sạch Dễ Nghe Dễ Nhìn HANH Cần Phải Giữ Gìn Kỹ Lưỡng Nết Hiền Hòa Tư Tưởng Sach Trong Hanh Lành Nữ Giới Phần Đông Chẳng Tròn Chữ Hanh Là Không Nên Rồi Hanh Phần Gái Chớ Lơi Nhớ Kỹ Mất Hạnh Rồi Người Thị Kẻ Khi Sống Mà Như Chết Còn Chi Có Hanh Có Nết Giữ Y Đao Nhà Chẳng Then Với Ông Bà Cha Me Phần Hanh Là Mát Mẽ Người Khen Hanh Tròn Giá Trắng Như Sen Ở Đâu Chẳng Sơ Ô Hoen Sắc Màu DUNG Là Gái Má Đào Nên Nhớ Phải Giữ Gìn Ăn Ở Sach Trong Phải Gìn Tiết Sach Giá Trong Phần Son Không Điểm Mà Không Ai Bì Dung Với Hanh Giữ Y Như Một Tiết Trong Lành Như Hột Kim Cương Dầu Cho Gió Sóng Tuyết Sương Làu Làu Tuế Nguyệt Sắc Hương Đượm Nồng Cha Me Sanh Hết Lòng Hoạn Dưỡng

Đồng Bào Là Canh Cánh Bên Lòng
Bao Nhiêu Cuộc Sống Phần Đông
Biết Bao Người Đã Góp Công Giúp Mình
Nghĩ Cho Kỹ Coi Tình Dân Tộc
Phải Hết Lòng Bảo Bọc Quanh Ta
Đó Là Tình Nghĩa Quốc Gia
Quốc Kêu Là Nước Còn Gia Là Nhà
Chung Một Nước Gọi Là Dân Tộc
Phải Hết Lòng Bảo Bọc Giúp Nhau
Giữ Tình Đoàn Kết Đồng Bào
Quanh Ta Ai Cũng Là Nào Bạn Thân
Thương Giúp Đỡ Tứ Ân Bốn Nghĩa
Tứ Ân Là Ân Tổ Ân Thầy
Làm Trai Phải Trọn Như Vầy
Quốc Vương Thuỷ Thổ Đủ Đầy Bốn Ân
ĐỆ CỬU LUẬT Giữ Thân Cho Trọn
Đạo Làm Người Giữ Trọn TỨ ÂN
Tứ Ân Hiếu Nghĩa Cho Cần
Quốc Vương Thuỷ Thổ Là Phần Con Dân
ÂN ĐẤT NƯỚC Ra Thân Gánh Vác
Nhờ Tiền Nhân Cùng Các Anh Hùng
Gầy Dựng Cực Khổ Vô Cùng
Bao Nhiêu Trí Lực Anh Hùng Tạo Ra
Nếu Quốc Nạn Phải Ra Cứu Nạn
Giữ Cõi Bờ Chánh Đáng Của Mình
Phải Cho Có Nghĩa Có Tình
Đừng Mà Lấn Chiếm Giữ Gìn Biên Cương
Nước Có Nạn Máu Xương Đã Đổ

Thì Biết Bao Cảnh Khổ Hãi Hùng
Nước Loạn Mới Biết Tôi Trung
ÂN VUA Nợ Nước Nấu Nung Lương Hiền
ÂN TỔ TIÊN Là Tiền Nhân Đó
Sanh Làm Người Phải Có Tổ Tiên
Tổ Tiên Có Chí Lương Hiền
Tiền Hiền Khai Khẩn Hậu Hiền Khai Cơ
Người Cực Nhọc Bến Bờ Khai Sáng
Cho Cháu Con Căn Bản Giữ Gìn
Nước Nhà Mà Được Tốt Xinh
Để Cho Con Cháu Sử Kinh Giữ Gìn
Cần Giữ Vững Niềm Tin Tuyệt Đối
Nếu Làm Sai Đắc Tội Tổ Tiên
Cháu Con Tiếp Nối Lưu Truyền
Đó Là Ân Đức Tiền Hiền Khai Cơ
Cây Có Gốc Trổ Cành Sanh Ngọn
Nước Có Nguồn Biển Rộng Sông Dài
Truyền Cho Con Cháu Thảo Ngay
Đó Là Nền Móng Ngày Nay Giữ Gìn
ÂN CHA MỆ Tận Tình Nuôi Dưỡng
Từ Tuổi Thơ Cho Đến Trưởng Thành
Con Hiền Mà Được Hiển Vinh
Cha Mẹ Cực Khổ Điêu Linh Nuôi Mình
Cha Mẹ Đã Trọn Tình Con Cái
Thì Phần Con Ta Phải Yêu Thương
Cha Thì Một Nắng Hai Sương
Lo Ăn Lo Mặc Bởi Thương Con Mình
Khi Tuổi Nhỏ Giữ Gìn Hiếu Thảo

Phải Vâng Lời Day Bảo Me Cha Lửa Hương Phung Tư Ông Bà Nước Nguồn Cây Côi Đó Là Phần Con Me Mang Năng Vì Con Thai Nghén Chín Tháng Trường Lao Khổ Nhọc Nhằn Con Ôi! Nhớ Rõ Mới Rằng Ba Năm Bồng Ăm Nhọc Nhằn Vì Con Me Đau Khổ Nhai Cơm Bú Sữa Chín Tháng Trường Bung Chửa Da Mang Nuôi Con Cực Khổ Trăm Đàng Lớn Lên Phải Nhớ Cơ Hàn Ba Năm Ân Cha Me Khắc Tâm Ghi Nhớ On Dưỡng Nuôi Sanh Dưỡng Đạo Đồng Nhớ Mà Giữ Tron Trong Lòng Cha Sanh Me Dưỡng Cũng Đồng Me Cha ÂN THÂY Day Ta Mà Ghi Nhớ Có Công Dày Lời Dạy Chí Tình Chỉ Day Sanh Dưỡng Thân Mình On Thầy Day Dỗ Cũng Tình Bực Trên Thầy Dạy Dỗ Được Nên Danh Sỹ Cần Khắc Ghi Chung Thủy Chớ Rời Biển Đông Sóng Bủa Bốn Mùa Thì Ân Thầy Day Khá Tua Ghi Lòng ÂN ĐỒNG BÀO Cũng Trong Ơn Trọng Nhờ Đồng Bào Mang Sống Được An Dầu Cho Dân Thứ Giàu Sang Nhớ Mà Giữ Tron Chứa Chan Nghĩa Tình Tứ Ân Trong Giữ Gìn Nhớ Rõ

Phải Giữ Rành Chớ Có Lãng Sao Chung Quanh Ta Có Đồng Bào Cần Lo Giữ Tron Chớ Nào Lãng Sao Tứ Ân Vốn Công Lao Nghĩa Trong Ân Quốc Vương Mang Sống Nhớ Ơn Cửu Huyền Thất Tổ Chớ Lờn Tiền Nhân Thầy Tổ Công Ơn Quá Dày Ân Cha Me Sánh Tày Non Biển Ân Thầy Day Hiển Hiện Đừng Quên Muốn Mà Thanh Sử Tuổi Tên Nhớ Ơn Thầy Day Chớ Quên Phút Giờ Đồng Bào Cũng Là Cao Trên Đó Phải Ghi Lòng Chớ Có Lãng Sao Tình Nhà Nơ Nước Ơn Cao Nhớ Mà Giữ Tron Trước Sau Cho Tròn Đệ Thập Luật Phải Còn Chỉ Rõ Người Tư Nhiên Từ Nhỏ Lớn Lên Nhớ Rành Ân Nghĩa Chớ Quên Từ Ngày Nhỏ Dai Nay Nên Danh Hiền Hiếu Nghĩa Vốn Mối Giềng Nắm Vững Muôn Việc Gì Hiếu Nghĩa Đầu Tiên Con Người Đầy Đủ Phước Duyên Cũng Nhờ Hiếu Hạnh Chẳng Riêng Phần Nào Con Hiếu Hanh Lo Sao Cho Tron Kể Anh Em Cũng Phải Lo Tròn Chung Cùng Cha Me Sắc Son Giữ Cho Trong Sạch Là Con Hiếu Hiền Tình Anh Em Là Tình Ruột Thịt

Nghĩa Đồng Bào Khắng Khít Giúp Nhau On Thầu Là Cũng Rất Cao Nếu Không Thầy Day Làm Sao Có Tài Cần Ghi Nhớ Ngày Ngày Lo Giữ Biết Giữ Tròn Được Chữ Thảo Ngay Đời Nầy Chẳng Có Trả Vay Dữ Lành Đều Cũng Trả Vay Tức Thời Thương Ngươn Lập Cha Trời Chỉ Đinh Cần Phải Mà Tuân Linh Của Cha Đê Huynh Đồng Cũng Một Nhà Nhớ Ơn Cha Me Ông Bà Dưng Nên Trang Thập Luật Nói Lên Cho Rõ Cùng Gom Vào Cho Có Nghĩa Tình Xét Đi Xét Lai Tron Tình Mỗi Người Đều Biết Tư Mình Sửa Sai CHƯƠNG ĐÊ THẬP: Hiện Nay Gom Tất Chung Xưa Nay Chơn Thật Lo Cần Từ Chương Báo Bổ Thâm Ân Qua Chương Khuyến Thiên Lòng Nhân Lo Tròn Nói Ra Rồi Gom Lần Kiểm Điểm Coi Có Phần Sai Trật Hay Không Cho Con Chí Nguyện Nơi Lòng Nhớ Mà Ghi Khắc Giống Dòng Nhin Nhau Tư Do Con TU Tao Lo Tròn Con Gắng Mà Bền Chí Sắc Son Thì Đâu Sai Trât Con Lành Chương Thập Thiện Thi Hành Cho Đúng Đúng Điều Mười Ai Chẳng Cười Con

Từ Nhỏ Lớn Là Con Nên Người Mười Điều Luật Định Rõ Ràng Từ Nhỏ Tới Lớn Chỉ Hàng Nữ Nam ĐỀ THẬP NHỨT LUẬT: DAY NGƯỜI QUAN Thanh Liêm Cần Mẫn Tri An Day Dân Hiếu Đạo Nghiêm Trang Luật Điều Chẳng Hà Lam Làm Nhiều Việc Sái Day Dân Lành Nhân Ái Thương Nhau Làm Quan Đừng Tính Mình Cao Thương Dân Day Dỗ Cùng Nhau Một Lòng Vua Tin Cây Ban Cho Tước Lôc Đừng Tính Cao Đầu Độc Hai Dân Phải Mà Chuộng Đức Lấy Nhân Luật Vua Phép Nước Ban Ân Dân Nhờ Lãnh Trách Nhiệm Dân Khở Lo Day Đừng Ý Cao Mà Hại Mạng Dân Phải Lo Day Đỗ Ân Cần Phép Vua Luật Nước Day Lần Dân Nghe Quan Thanh Liêm Chẳng Phe Chẳng Đảng Chẳng Lấn Quyền Mà Phản Lai Vua On Vua Giữ Chớ Ninh Hùa Thảo Cha Ngay Chúa Phải Tua Giữ Gìn Đừng Ý Lai Tôi Loàn Con Giặc Phải Hết Lòng Son Sắc Trung Can Quân Thần Ơn Chúa Gia Ban Phải Lo Trải Mật Phơi Gan Báo Đền Quan Trung Nghĩa Day Dân Ngay Thẳng Thọ On Vua Trọn Đạo Làm Tôi

Quân Thần Là Trong Cao Ngôi Nhớ Mà Giữ Tron Làm Tôi Trung Thần Phải Giữ Tron Là Phần Thần Tử Đừng Sâu Mưu Làm Loan Ngôi Vua Phản Thần Nghịch Chúa Ninh Hùa Phải Cần Xa Lánh Cần Tua Giữ Rành ĐỀ THẬP NHI LUẬT: Hành Chỉ Day BUC LÀM VUA Là Buc Thương Thừa Thế Trời Hành Đạo Trị Vì Lấu Dân Làm Gốc Là Thì Minh Quân Lên Sửa Tri Phải Nghe Người Phải Muôn Việc Chi Lo Day Dân Lành Cao Tay Nắm Trọn Quyền Hành Minh Quân Thánh Chúa Chẳng Đành Vui Riêng Gần Người Trí Xa Lìa Đứa Ninh Phải Thương Dân Mà Tính Như Con Phải Nghe Bực Chánh Mới Còn Ha Mình Nghe Kỹ Người Tròn Đao Cao Bực Chí Tôn Hằng Ngày Trau Sửa Chẳng Nghe Lời Lừa My Ninh Hùa Gần Người Hiền Triết Lóng Nghe Xa Luôn Đứa Ninh Sơ E Sai Lầm Dân Như Nước Khắp Tràn Lan Ruông Vua Sánh Mình Nào Khác Tàu Ghe Nước Bình Thuyền Lớn Tới Lui Đi Xuôi Đi Ngược Tới Lui Dễ Chèo Nước Lớn Rộng Vua Nghèo Cũng Hưởng Thuyền Nhẹ Nhàng Lướt Được Đại Dương

Thuyền Mà Chở Năng Hết Phương Bến Bờ Thuyền Chở Nhe Nhe Chèo Nhe Chống Đừng Làm Sai Nổi Sóng Nhận Chìm Dân Thì Như Nước Êm Đềm Phong Ba Nổi Dây Nhân Chìm Thuyền Vua Luật Chỉ Rõ Khá Tua Ghi Nhớ Bực Vua Hiền Chẳng Nỡ Hai Dân Thương Người Chuông Đức Lấy Nhân Phải Lo Ban Phước Thi Ân Dân Nhờ Vua Nhơn Đức Ngày Giờ Thương Xót Thương Dân Lành Chẳng Nỡ Làm Ngơ Thương Dân Như Thể Con Thơ Giãm Sưu Bớt Thuế Dân Nhờ Được An Dân Đói Khổ Kêu Than Bao Nỡ Phải Lòng Nhân Giúp Đỡ Dân Nhờ Dân Ngu Bố Đức Dân Nhờ Nước Giàu Dân Manh Là Nhờ Minh Quân Vua Sáng Suốt Dân Tuân Dân Mến Bực Minh Quân Là Được Dân Thương Cầm Quyền Tri Nước Bốn Phương Phải Dùng Đức Hanh Mà Nương Mà Chiều Vua Đức Hanh Có Nhiều Tướng Sỹ Thuân Hòa Nhau Bền Chí Thuân Hòa Vua Tôi Tron Nghĩa Đắp Bồi Vua Thì Sáng Suốt Là Hồi Thanh Hưng ĐỀ THẬP TAM LUẬT: HÀNH TƯỚNG SOÁI Người Cầm Quyền Là Phải Nghiêm Minh

Thuyền Nhe Đi Khắp Bốn Phương

Phép Oai Luât Đinh Phải Gìn Công Tôi Nghiệm Luật Công Bình Y Khuôn Cầm Giữ Luật Triệu Muôn Van Tướng Phải Làm Gương Vui Sướng Đừng Ham Đồng Chung Công Khổ Quyết Làm Lấu Nhân Làm Gốc Bao Hàm Việc Công Lấy Đức Hanh Để Lòng Nhắc Nhở Cùng Sớt Chia Giúp Đỡ Nhân Từ Xét Xem Những Việc Công Tư On Nhà Nơ Nước Khư Khư Một Lòng Trong Ba Quân Hết Lòng Chỉ Day Phải Kiên Trì Nhẫn Nại Lo Lường Lấy Nhân Nghĩa Mà Nương Mà Giải Lấy Đức Lành Mà Rải Mà Ban Đừng Dùng Chém Giết Kinh Man Giặc Cùng Chớ Hai Mà Oan Mang Người Lênh Nghiêm Chỉnh Cho Người Nó Sơ Luật Công Bình Mà Ở Thuần Lương Cầm Quyền Dưới Bực Quân Vương Trên Hàng Tướng Sỹ Phải Nương Phải Tùy Chớ Vì Lời Mà Thời Tàn Nhẫn Chớ Thù Riêng Gay Cấn Vi Tư Công Bình Bác Ái Thương Người Nghiêm Minh Oai Vũ Chẳng Tư Vi Tình Làm Tướng Soái Giữ Mình Ngay Thảo Giữ Ngay Lành Day Bảo Ba Quân Day Rành Tướng Sỹ Phải Tuân Phải Tuân Luật Chánh Phải Vâng Luật Hành

Luật Nghiễm Minh Mới Thành Kỳ Luật
Phải Hết Lòng Bênh Vực Cho Dân
Đã Đành Vì Nước Xả Thân
Đạo Đức Phải Giữ Cho Dân Được Nhờ
Phải Hết Mực Tôn Thờ Chánh Nghĩa
Gương Lương Hiền Trau Tỉa Vạn Dân
Phải Mà Lấy Nghĩa Diệt Thân
Quân Thần Là Trọng Lấy Nhân Đắp Bồi
Đừng Tính Việc Đoạt Ngôi Cướp Giựt
Đừng Ỷ Quyền Mà Bức Dân Quê
Đừng Làm Dân Ghét Dân Chê
Thương Đồng Tất Cả Thôn Quê Thị Thành
Đem Nhân Nghĩa Dạy Rành Dân Biết
Đem Lợi Danh Mà Thuyết Dân Nghe
Đồng Chung Đoàn Kết Nên Bè
Dạy Dân Biết Đạo Phải Nghe Lời Lành
Làm Tướng Soái Thi Hành Nghiêm Luật
Phải Hết Lòng Hết Mực Thương Dân
Phải Mà Oán Lấy Trả Ân
Cần Nên Dạy Rõ Chữ Nhân Làm Đầu
Nước Không Loạn Nhờ Dân Giữ Luật
Quan Lương Hiền Chẳng Cực Dân Lo
Ơn Vua Nợ Nước Tôn Phò
Quan Dân Đồng Cũng Là Lo Một Lòng
Nước Giàu Mạnh Cũng Đồng Ra Sức
Đồng Chung Lo Đạo Đức Dựng Xây
Biết Lo Trả Nghĩa Tổ Thầy
Dân Giàu Nước Manh Đủ Đầy Tình Thương

Nhờ Di Lac Phật Vương Minh Chứng Cho Muôn Dân Thanh Vương An Nhàn Khấu Đầu Tuân Lênh MÂU HOÀNG Trời Cha Xá Tôi Cho Hàng Chơn Linh ĐỀ THẬP TỬ LUẬT: Minh DAY ĐAO Trên Thờ Trời Ngài Tạo Linh Hồn Xét Xem Nôi Quả Càn Khôn Có Ai Hơn Được Chí Tôn Là Trời Trời Xuống Phước Được Thời Bình Tri Trời Ban On Khỏi Bi Thiên Tai Trời Thương Tất Cả Gái Trai Trời Là Đai Đức Hoằng Khai Khắp Cùng Trời Là Cha Bao Trùm Vạn Vật Trời Ban On Nhân Vật Sống Còn Chung Cùng Tất Cả Là Con Càn Khôn Thế Giới Sắc Son Gôi Nhuần Trời Ban Cho Vua Hiền Tri Nước Trời Ban Cho Dân Được Âm No Trời Ban Cho Có Người Lo Thay Dân Thờ Cúng Ơn To Đất Trời Trời Sai Bực Hiền Lương Xuống Thế Để Thờ Trời Cúng Tế Trời Cao Trời Cho Khắp Cả Muôn Ngàn Trời Ban Phước Lộc Cho Hàng Chơn Linh Trời Là Bực Cao Minh Đao Đức Ban Cho Ta Âm Thực Hằng Ngày Lúa Gao Thịt Cá Hoài Hoài Bao Nhiêu Sự Sống Nhờ Ngài Ban Cho

Tôi Ta Lai Rất To Chẳng Biết Muôn Việc Chi Thống Thiết Kêu Trời Trời Đều Biết Hết Khắp Nơi Bao Nhiêu Tôi Phước Do Thời Ta Gây Luật Đã Đinh Trả Vay Vay Trả Tại Mình Ghi Mình Thiếu Nó Đòi Tai Sao Ta Quá Hep Hòi Mình Vay Mình Trả Người Đòi Mình La Bởi Thượng Đế Là Cha Đại Lượng Con Đồng Con Mình Mượn Mình Vay Người Đòi Mình Trả Đâu Sai Cha Thì Chánh Trực Cả Hai Cũng Đồng Bên Phái Nữ Không Lòng Tưởng Quấy Tai Vô Tâm Nói Bây Tôi Lây Bốn Mùa Đều Có Gió Mây Mắng Mưa Chửi Gió Mà Gây Tội Tình Con la Đái Bất Bình Đánh Chửi Sao Kêu Trời Là Tôi Lông Ngôn Sách Day Hoa Phước Vô Môn Mình Kêu Nó Đến Ám Hôn Tai Mình Cha Trời Thương Luật Hình Giảm Chế Còn Thánh Thần Đâu Dễ Lông Ngôn Đờn Bà Ý Giỏi Tranh Khôn Mới Là Mắc Tôi Thiên Tôn Khó Cầu Chẳng Có Luật Nên Hầu Pham Luật Nay Luật Ra Phải Dứt Đời Nầy Chư Thần Tuần Vãng Đông Tây Về Tâu Thượng Đế Châu Mày Thở Than

Con Pham Luật Cha An Sao Được Bởi Phàm Gian Trong Trược Dẫy Đầy Chỉ Rành Tôi Cũng Cứ Gây Bởi Do Ác Nghiệp Kéo Nhây Ra Hoài Chư Tiên Thánh Giáng Bài Chuyển Bút Mà Cảnh Trần Tiếp Tục Gây Hoài Miếng Ăn Giành Giựt Hằng Ngày Vì Không Đắc Ý Gây Hoài Chẳng Thôi Con Cõi Thế Bạc Vôi Quá Mức Chẳng Tưởng Trời Cùng Dứt Nghiệp Căn Chẳng Lo Gìn Giữ Đao Hằng Pham Nhằm Thập Ác Quả Bằng Non Cao Tội Đã Nặng Mà Sao Chẳng Hối Cứ Gây Ra Sớm Tối Dập Dồn Động Lòng Phật Thánh Thiên Tôn Công Đồng Nghi Luật Day Khôn Thi Tài Sao Chẳng Lo Hằng Ngày TU Sửa Để Tới Chừng Nước Lửa Tới Đây Đó Là Tôi Lỗi Mình Gây Thì Sao Tránh Khỏi Mất Thây Tiêu Hồn Bao Tai Kiếp Dập Dồn Gây Mãi Chẳng Chiu Hòa Nên Phải Diệt Vong Chư Thần Thánh Xuống Lập Công Day Đồng Sửa Đổi Nó Không Tin Lời Nên Pham Luật Phật Trời Cũng Đáng Nếu Con Hiền Phải Ráng Sửa Sai Chư Thần Tuần Vãng Đêm Ngày Biết Lo TU Sửa Các Ngài Hộ Cho

Ai Có Ăn Cứ No Người Đô Nếu Không Ăn Đói Khổ Tai Mình Hết Rồi Chớ Có Cầu Xin Gieo Nhân Hái Quả Ngon Không Mình Trồng Gieo Quả Nhân Hưởng Ròng Quả Ngọt Thì Phải Lo Bòn Mót Gieo Trồng Hột Lành Quả Kết Mới Mong Trái Ngon Quả Ngọt Nối Dòng Hậu Sau Gieo Quả Ác Mầy Tao Cướp Giưt Đem Về Đâu Mà Cực Thân Làm Đó Là Bực Thấp Theo Phàm Tranh Giành Gây Gổ Phải Đành Hai Nhau Cha Thương Biết Làm Sao Cứu Đặng Vì Day Con Con Chẳng Nghe Lời Lai Còn Chống Với Luật Trời Thôi Thì Trời Cũng Chiều Đời Ngổn Ngang Chừng Đến Lúc Lâm San Thất Nhưt Đó Là Do Trả Dứt Nghiệp Trần Đúng Là Mức Đai Phong Thần Thiên Còn Còn Mãi Ác Lần Phải Tiêu ĐÊ THẬP NGỮ LUẬT: Nên TU SỬA Người Biết TU Hằng Bữa Trau Giồi Biết Nghe Phật Thánh Day Rồi Nghe Lời Khuyến Thiên Đứng Ngồi Không An Sơ Pham Luật Xốn Xang Trong Da Biết Sơ Lo Tai Hoa Bất Thường Đọc Kinh Cúng Lay Tổ Tường Cầu Xin Trời Phật Hộ Đường TU Thân

Sơ Tôi Lỗi Lấu Nhân Làm Trước Nghe Day TU Là Được Sửa Liền Đó Là Đúng Bực Con Hiền Chư Thần Gia Hô Phước Liền Gia Ban Tưởng Trời Phât Chẳng Than Thân Cực Giúp Người Hiền Tận Lực Gắng Công Quân Thần Phụ Tử Tron Xong Phu Thê Giữ Tron Đep Trong Gia Đường Nhin Anh Chi Kính Nhường Thôn Xóm Chẳng Tranh Đua Danh Vọng Cầu Cao Biết Thương Là Nghĩa Đồng Bào Tứ Ân Giữ Tron Ghi Vào Trong Tâm Tưởng Cha Mẹ Ân Thâm Cúc Dục Thương Người Nghèo Thiếu Hut Thi Ân Thấy Người Tàn Tật Lòng Nhân Giúp Người Đau Yếu Như Thân Của Mình Nhân Nghĩa Lễ Biết Gìn Giữ Luật Trí Tín Thì Theo Bưc Lương Hiền Anh Em Đoàn Kết Tương Liên Tron Lòng Thờ Kính Cữ Kiếng Nhin Nhường Trọng Nhân Nghĩa Xem Thường Danh Lợi Nghe Việc Hiền Đi Tới Mà Nhìn Nghe Ai Nói Chuyên Bất Bình Hết Lòng Hòa Giải Cho Tình Còn Nguyên Đó Là Bưc Hữu Duyên Đức Hanh Thấy Người Sai Ra Lãnh Giải Hòa Biết Tin Tưởng Me Tưởng Cha Thất Tròn Đạo Đức Tài Ba Trọn Lành

ĐÊ THẬP LUC LUẬT: Hành Chỉ Day ĐAO NHÂN Hòa Lẽ Phải Con Ghi Thấy Người Gặp Lúc Tại Nguy Gắng Công Giúp Đỡ Giữ Y Chẳng Rời Biết Tưởng Tin Phật Trời Nhân Ngãi Lo Trau Giồi Việc Phải Gắng Làm Đao Nhân Cần Biết Giữ Gìn TU Cầu Cha Chúa Rồi Mình Cũng TU TU Là Để Sửa Sai Ra Tốt TU Là Lo Ráo Rốt Việc Lành Thờ Cha Thờ Me Lòng Thành Đó Là Mới Thiệt Căn Lành Nơi Tâm Cha Me Con Hết Lòng Hoạn Dưỡng Phần Làm Con Sanh Dưỡng Đao Đồng Hiếu Nhi Phung Kính Hết Lòng Dưỡng Nuôi Trả Nghĩa Ẩm Bồng Dày Công TU Là Sửa Ngoài Trong Cho Tốt Nhớ Cho Tròn Có Một Chữ Thành Cha Me Anh Chi Đành Rành Kính Người Tuổi Tác Nhọc Nhằn Day Ta TU Đạo Thánh Thật Là Nhân Đạo Phải Cần Lo Gây Tạo Quả Vàng Chữ Trung Chữ Hiếu Đàng Hoàng Đó Là Đao Chánh Rõ Ràng Đao Nhân Trai Trung Hiếu Gái Thân Nết Hanh Biết Thương Người Là Lãnh Chữ Hòa Cùng Chung Một Mẹ Một Cha Có Chồng Có Vợ Mới Ra Gia Đình

Day Tất Cả Giữ Gìn Cho Kỹ Nhớ Trau Giồi Suy Nghĩ Trau Giồi Hiếu Nhi Tưởng Nghĩa Gia Đàng Cửu Huyền Thất Tổ Cùng Hàng Mẹ Cha ĐỆ THẬP THẤT: Chỉ Mà TIÊN ĐẠO Cũng Là Do Dựng Tạo Xây Nền Đạo Nhân Gốc Vững Rễ Bền Gốc Mà Vững Chắc Là Nền Khó Lau Tiên Đạo Giữ Trường Chay Giữ Giới Nếu Làm Sai Chẳng Tới Đắc Thành Đao Tiên Giữ Tron Ngũ Hành Ngưng Thần Định Trí Cho Thành Tiên Gia Cũng Phải Trọn Thảo Cha Ngay Chúa Nếu Lỗi Lầm Sẽ Bi Đoa Liền Người TU Là Để Làm Hiền Vô Vi Tung Niêm Phúc Liền Nhỏ Ban TU Tiên Đao Cho An Đao Giáo Cố Cho Tròn Của Báu Truyền Gia TU Là Cần Giữ TU Gia Đâu Nào Kêu Quỷ Hú Ma Hại Đời TU Tiên Đạo Đâu Nào Luyện Phép Ép Người TU Cho Đẹp Lòng Ta Đó Là Tu Quỷ Tu Ma Bùa Phép Tà My Hai Cha Giết Thầy Tư Xét Thấy Tu Nầy Không Đắc Bùa Phép Là Để Bắt Kẻ Khở Sao Không Thấy Luật Hiện Giờ Gat Người Mê Muôi Gat Thờ Xưng Sư

ĐÊ THẬP BÁT: LÀM SƯ LÀM TỐ Gat Tín Đồ Cám Dỗ Cho Mê Làm Cho Mất Nghĩa Phu Thê Đó Là Tả Đao Người Chê My Tà Sao Chẳng Sơ Luật Mà Nghiệm Khắc Ép Người Theo Rồi Bắt Người Nghe Đao Đâu Múa Hát Màu Mè Gat Người Lừa My Sơ E Lỗi Lầm Phải Suy Xét Mà Tầm Chơn Lý Đừng Có Nghe Người Chỉ Làm Cao Đao Gì Bắt Buộc Người Vào Đó Là Giả Đao Thiên Tào Khó Dung Đạo Day Người Lời Trung Lẽ Thực Chỉ Huyền Cơ Tư Lực Người TU Đao Sỹ Là Lắm Công Phu Bùa Mê Thuốc Lú Làm Ngu Người Hiền Theo Yêu My Mà Truyền Bùa Phép Hai Người Theo Bắt Ép Thể Nguyễn Sao Không Chỉ Day TU Hiền TU Cho Giải Thoát Qua Miền Sông Mê Khắp Tất Cả Thôn Quê Thành Thị Biết Bao Người Đã Bi Hư Thân TU Sao Mà Thiếu Chữ Nhân Tu Bùa Tu Phép Ăt Thân Khó Toàn Gian Đao Sỹ Tu Còn Giả Dối Dùng Thuốc Mê Làm Rối Tâm Người Dám Xưng Thầy Tổ Sư Thầy Là Mê Linh Nghiệm Tu Vầy Phải Tiêu

Đâu Mà Sơ Luật Điều Pham Lỗi Mau Ăn Năn Cải Hối Răn Chừa Đừng Nghe Tiếng Phỉnh Nói Lừa Đến Ngày Chúa Thánh Ngăn Ngừa Còn Đâu Ngũ Hành Diệt Là Khâu Lừa Đối Mau Ăn Năn Cải Hối Thì Vừa TU Nhân Học Phật Để Ngừa Đừng Ham Linh Nghiệm Bị Lừa Đành Ưng ĐỀ THẬP CỬU: PHẢI TUÂN CHÁNH ĐẠO Mau Sửa Sai Lo Tao Quả Lành Đừng Ham Mê Nhiễm Chúng Sanh Bùa Mê Thuốc Lú Cải Canh Hai Đời Tiên Thánh Đâu Dạy Thời Như Thế Bùa Phép Luyên Cứu Tế Nhơn Sanh Chớ Đâu Quyến Rũ Người Lành Làm Cho Người Bị Ngũ Hành Hai Thân Đạo Mà Thiếu Lòng Nhân Lẽ Thiệt Thì Làm Sao Phân Biệt Chánh Tà Phải Tuân Theo Lênh Của CHA Lấy Nhân Là Trước Thì Ta Tron Lành TU Phải Sửa Cho Thành Người Tốt Cứu Người Hiền Là Rốt Chữ TU Lòng Nhân Tron Đao Công Phụ Đạo Nhân Chánh Tín Lo TU Nối Đời TU Tiên Đao Tưởng Trời Kính Phât Theo Tổ Thầy Mới Thật Là TU Đừng Theo Tà My Thì Ngu Đến Ngày Xét Đạo Công Phu Đâu Còn

Nhớ Mà Sửa Mà Bòn Căn Đức Lo Giồi Trau Tích Cực Lập Công Đạo Tiên Là Chánh Nơi Lòng TU Tâm Dưỡng Tánh Đâu Hòng Làm Sai Đạo Thì Thất Thảo Ngay Đức Hanh Đâu Mạo Xưng Thầy Tổ Mẹ Cha Tinh Tà Thiếu Đức Quỷ Ma Mới Xưng Cho Lớn Người Ta Phục Tùng Tâm Nó Thật Vô Cùng Bac Ác Muốn Làm Cao Mươn Xác Lên Đồng Người Tu Non Kém Nơi Lòng Nghe Nó Xưng Lớn Hết Lòng Noi Theo Đâu Biết Rằng Giả Chơn Hư Thiệt Bon Tà Ma Cứ Việc Mao Xưng Tổ Thầu Còn Thấu Chưa Ưng Mới Xưng Cha Me Người Tuân Theo Lời Dám Xưng Lớn Tới Trời Tới Phât Nào Chí Tôn Nào Phât Quan Âm Người Dân Thiếu Hiểu Rồi Lầm Nghe Xưng Cha Me Cố Tầm Nghe Theo Xưng Tới Me Diêu Trì Kim Mẫu Chẳng Còn Xưng Cô Cậu Người Khi Bởi Nay Là Đúng Màn Kỳ On Trên Cho Thử Nó Thì Mới Xưng Nếu Chẳng Có ME CHA Cho Thử Thì Chư Thần Trừ Khử My Tà Tại Vì Nó Dám Xưng Cha Đó Là Quỷ Lớn Yêu Ma Lâu Đời

Nó Cũng Biết Luật Trời Nghiệm Tri Tai Người Đời Quá Vi Quá Tuân Ham Làm Cao Chết Cũng Ưng Thế Trần Chẳng Biết Kính Vâng Tưởng Lầm Bởi Nó Cố Siêu Tầm Bùa Ngải Người Nghe Lời Là Phải Tin Liền Muốn TU Cho Được Thành Tiên Nó Biết Tánh Nết Nên Khuyên Tin Lời Cướp Thiên Luật Nó Thời Đâu Sơ Bởi Do Mình Mắc Nơ Nó Kêu Bởi Tin Là Nó Cao Siêu Bênh Đau Nó Tri Bênh Tiêu Manh Lành Đến Như Nó Ngũ Hành Yêu Thuật Cũng Tài Cao Sánh Bưc Thánh Tiên Bởi Tâm Chẳng Được Lương Hiền Tài Hay Phép Giỏi Thế Quyền Hóa Công Luât Rất Khó Tai Không Sơ Luât Trời Chẳng Kiêng Tài Lực Nó Cao Thánh Tiên Đều Cũng Như Nhau Đức Tin Chẳng Vững Thì Sao Thấy Đường Chừng Núi Lở Tỏ Tường Banh Lât Có Đền Vàng Có Thật Ngôi Vua Kèo Vàng Châu Ngọc Còn Thua Thật Là Báu Quý Của Vua Phật Đường ĐÊ NHI THẬP: TRANH VƯƠNG BÁ CHÚ Ngôi Phât Đường Có Đủ Quyền Năng Bây Giờ Người Chẳng Có Căn Mới Là Bi Khổ Làm Nhăng Tranh Quyền

Đám Tả Đao Mới Liền Ra Mặt Giành Ngôi Vua Sanh Giặc Gớm Ghê Bao Người Bùa Phép Bi Mê Nó Gom Quy Lai Đinh Bề Tranh Vương Ngay Đến Đó Phật Đường Sóng Dây Chánh Với Tà Sẽ Thấy Rõ Ràng Nó Xưng Là Lênh Mẫu Hoàng Tổ Thầy Cha Me Sẵn Sàng Đứng Lên Đến Ngày Đó Tuổi Tên Nó Nắm Bùa Phép Linh Nó Tẩm Vô Mình Nếu Không Theo Nó Hết Mình Thì Là Nó Giết Chẳng Tình Yêu Thương Bởi Nó Quyết Tranh Vương Giáo Chủ Day Người TU Nó Rủ Trường Chay Chừng Đó Nó Đã Ly Khai Sát Sanh Nó Cử Lai Hay Giết Người Tà Với Chánh Khóc Cười Lỡ Khóc Tai Vì Đời Cay Độc Hai Nhau Bởi Lo Tranh Thấp Tranh Cao Sát Sanh Do Đó Cũng Tao Với Mầy Cáo Cậy Thế Hại Cầy Quá Đáng Người Thơ Săn Căn Bản Đang Chờ Cáo Cầu Chưa Biết Làm Ngơ Cáo Cầy Cắn Lôn Nó Quơ Lưới Rừng Ôi! Tai Kiếp Vô Cùng Ác Độc Cố Tránh Đường Để Học Chữ Hòa Quyết Lo Mà Trả Thâm Ân Lấy Đường Nhân Nghĩa Giữ Thân Khoẻ Lòng

Với Cha Me Cũng Không Pham Lỗi Với Tổ Thầy Cũng Đăng Tron Tình Đê Huynh Cũng Tron Lòng Tin Chẳng Lòng Thù Hân Ban Mình Tứ Phương Chớ Lat Lẻo Tranh Vương Tranh Bá Rồi Sẽ Gây Tan Rã Giống Nòi Phải Cần Xét Kỹ Mà Coi Chánh Tà Giả Thiệt Sẽ Lòi Sư Gian Đạo Chỉ Day Mở Mang Tánh Thiên Đao Đâu Nào Tiếm Vi Giành Quyền Lấy Điều Bác Ái Cần Chuyên Đạo Đâu Có Chỉ Cướp Quyền Giưt Ngôi Bởi Nhẹ Dạ Thôi Rồi Một Kiếp TU Là Gì Húng Hiếp Người TU Thấy Điều Linh Nghiệm Chổng Khu Lay Hoài Lay Mãi Đứa Ngu Bi Lừa NHI THẬP NHỨT: Đó Là CHÁNH NIỆM Lấy Trí Mà Kiểm Điểm Thân Mình Đừng Nên Thấy My Mà Tin Đó Là Bùa Chú Thì Xin Phải Ngừa Xưng Thầy Tổ Cho Bùa Thi Phép Người Vôi Tin Như Đạp Vào Gai Tổ Thầy Có Một Chẳng Hai Đã Qua Nhiệm Vu Trời Sai Lo Tròn Đến Màn Khác Cho Con Tu sửa Tổ Thầy Đâu Hằng Bữa Réo Kêu Bởi Con Bắt Chước Đặt Điều Đó Là Tà My Có Nhiều Sự Gian

Bực Đao Hanh Nào An Trong Da Thấy Người Gian Tai Hoa Cân Kề Nổi Buồn Trong Da Ú Ê Buồn Cho Nhân Loai Quá Mê Lơi Quyền Chư Tiên Thánh Ưu Phiền Đau Xót Chỉ Day Đời Bòn Mót Hiền Nhơn Chỉ Lời Chơn Thật Chánh Chơn Giả Điện Giả Dai Lòng Nhơn Day Đời Phât Đã Đắc Đâu Thời Mươn Xác Diên Như Đào Kép Hát Còn Thua Đồ Thiệt Ai Ép Người Mua Thánh Tiên Sao Lại Còn Thua Người Đời Xét Cho Đúng Phải Thời Xa Lánh Biết Giả Rồi Thì Tránh Cho Xa Phật Tiên Thần Thánh Quỷ Ma Khác Người Ở Thế Bởi Mà Rõ Thông Tiên Thánh Day Chữ Không Mà Có Đâu Làm Cao Mắc Mỏ Người Đời Thánh Tiên Tuân Lênh Của Trời Cứu Người Khổ Hanh Vì Đời Hy Sinh Đâu Nào Đơi Miễu Đình Chùa Lớn Chỉ Chuông Người Tâm Niệm Phật Trời Đêm Ngày Chẳng Phút Giờ Lơi Quyết Đem Nghị Lực Cứu Đời Khổ Đau Đâu Mà Dám Xưng Cao Chưng Lớn Giả Khùng Điện Là Để Thử Người Vì Đời Đã Quá Bac Vôi Anh Em Chẳng Tưởng Làm Tôi Chẳng Hiền

Bực Tiên Thánh Day Truyền Người Thế Người Có Căn Đâu Dễ Bỏ Qua Chỉ Cho Người Được Hiểu Ra Vì Sao Mắc Tôi Trời Cha Phat Hành Chỉ Dân Biết Căn Lành Buổi Trước Tai Vì Sao Trong Nước Không Yên Tai Ta Chẳng Chiu TU Hiền Mãn Lo Tranh Chấp Của Tiền Tư Riêng Nên Phải Chiu Đảo Điên Khổ Cực Nên Thánh Tiên Chon Bực Đức Tài Chẳng Ham Vật Chất Tranh Giành Chỉ Đem Lời Thánh Chỉ Rành Lẽ Chơn Phật Tiên Thánh Day Nhơn Day Nghĩa Cố Ngày Đêm Dưng Tạo Xây Nền Đâu Nào Chưng Giỏi Tuổi Tên Chỉ Nên Day Dỗ Cho Nên Đao Hành TU Đâu Kể Phải Hành Thân Xác Cần TU Sửa Cùng Với TU Thân Giữ Gìn Hiếu Nghĩa Tứ Ân Kỉnh Trời Trọng Phật Lòng Nhân Giữ Tròn Đao Chỉ Day Công Bình Bác Ái Thánh Tiên Đồng Bảo Day Người Đời TU Nhân Học Phật Tưởng Trời Chung Cùng Đạo Gốc Giữ Thời Chánh Minh NHI THẬP NHI LUẬT: Ra Chỉ Day (Coi Kỷ) CHÁNH TÍN Là Ở Tai Nơi Lòng Đạo Phật Day Chữ Không Không Mà Sao Ta Lại Cầu Mong Quá Nhiều

Tại Thầy Cúng Đặt Điều Quá Lẽ Tưởng Ông Bà Cha Me Dưỡng Nuôi Chết Rồi Ta Rất Ngâm Ngùi Nhớ Thương Hình Dáng Chưa Nguôi Nơi Lòng Cha Me Có Quy Căn Số Mang Thì Phải Cần Cầu Nguyện Hết Lòng Đừng Nghe Thầy Cúng Lập Công Bày Ra Xá Hat Vãng Vong Sớ Cầu Cho Sớ Điệp Đài Lầu Quá Cở Có Quyền Gì Mà Gở Tôi Căn Giấy Tờ Sớ Điệp Lặng Xăng Đặt Điều Dối Thế Vô Căn Đủ Đầy Đâu Đủ Hạnh Làm Thầy Làm Tướng Mà Đặt Điều Nói Bướng Nói Càn Bảy Ngày Làm Thất Cầu An Người Đâu Ở Tại Tây Phang Đòi Về Bày Quá Lẽ Đặt Lễ Nói Khoác Phật Đâu Nào Day Hát Làm Chay Còn Sống Chẳng Tron Thảo Ngay Đến Chừng Nhắm Mắt Thiên Thai Được Về Bởi Nghe Lời Rồi Mê Chẳng Kể Luât Đâu Nào Có Dễ Thế Ni Chết Rồi Xuống Chốn Âm Tu Nghe Lời Thầy Cúng Mà Quy Tây Đài Lúc Còn Sống Chẳng Ngày Làm Phải Cứ Một Điều Phát Mãi Xiết Vô Chết Rồi Kiếp Chết Ô Hô! Nghe Lời Thầy Cúng Nam Mô Rồi Thành

Lầu Kho Đưng Cả Bành Giấy Xúc Mà Nói Là Tiền Đúc Bac Muôn Nghe Chi Lời Nói Suông Suông Lầu Kho Người Ở Có Muôn Người Hầu Phải Nhớ Lại Buổi Đầu Cho Đúng Lúc Sanh Tiền Coi Trúng Hay Sai Người Mà Chẳng Trọn Thảo Ngay Chết Rồi Trả Nghiệp Mình Vay Ở Trần Chẳng Kiêng Cử Quỷ Thần Chửi Rủa Tiền Cho Vay Một Của Mười Lời Người Nghèo Đói Khó Hết Hơi Chẳng Lo Giúp Đỡ Cho Vơi Của Tiền Hốt Cho Sạch Đất Điền Người Thiếu Chẳng Xót Thương Con Bắt Đơ Luôn Vơ Con Người Thiếu Đang Buồn Chẳng Thương Thì Chớ Còn Ruồng Bỏ Luôn Chừng Khi Chết Xuất Muôn Xuất Triêu Cho Thầy Cúng Lo Liêu Cửa Nhà Chết Rồi Con Vơ Người Ta Của Tiền Cũng Hết Mình Ra Đồng Nằm Rồi Bày Đặt Lầu Kho Giá Hat Sắm Lầu Kho Phướng Bac Linh Quy Quyền Gì Nơi Cõi Âm Tự Mà Ban Mà Phát Giống Y Trò Hề Phât Đâu Day Làm Thuê Công Đức Phât Chỉ Cần Người Thức Tưởng Tin Chẳng Cần Cúng Lạy Tụng Kinh Thành Lòng Cung Kỉnh Hiển Linh Chứng Lòng

Ở Cõi Thế Bui Hồng Hoen Ố Người Sang Hèn Cũng Số Cũng Căn Đừng Nghe Lời Nói Thầy Tăng Làm Liều Không Trúng Vô Căn Hai Mình Cha Me Chết Hết Tình Cầu Nguyên Cầu Mẹ Cha Hành Thiện Cõi U Con Cháu Cầu Nguyên Công Phu Nguyên Cầu Phóng Xả Vãng Sanh TU Hành Muốn Linh Ứng Phải Hành Cho Đúng Cầu Phát Trời Đừng Cúng Đàn Trai Phải Lo Van Vái Hằng Ngày Lòng Thành Khẩn Nguyên Lâu Dài Trả Ơn Phải Cho Có Lòng Nhơn Người Khó Người Vô Cô Chẳng Có Ai Nuôi Chẩn Bần Là Đúng Vây Rồi Giúp Người Bệnh Tật Đang Hồi Cơn Nguy Bởi Vì Luật VÔ VI Rất Khó Cầu Ơn Trên Đừng Có Sai Lời Thành Tâm Nguyện Thấu Đến Trời Thì Cha Me Mới Về Thời Thiên Thai Cúng Cầu Nguyên Kim Cang Giới Luât Để Phá Tà Cho Bực Huệ Thông Hằng Ngày Bền Chí Một Lòng Thì Là Cha Me Thoát Vòng Lao Lung Nghe Tung Đọc Lung Tung Ninh Bơ Mà Chẳng Thông Đô Khóc Đô Cười Phật Day Chỉ Hết Mỗi Người Lâm Chung Tỉnh Ngộ Thoát Mười Ngục Môn Khi Đức Phật Thế Tôn Có Nguyện
Bốn Tám Nguyền Người Thiện Trọn Xong
Thì Ngài Ra Sức Hết Lòng
Phá Tan Nghiệp Chương Thoát Vòng U Mê
Dắt Về Đến Bồ Đề Chánh Giác
Ngài Đâu Cần Giá Hạt Linh Quy
Đệ Tử Nào Muốn Quy Y
Thành Lòng Tưởng Niệm Thác Quy Tây Đài
Bởi Danh Hiệu Của Ngài Chói Sáng
Chẳng Cần Chi Căn Bản Làm Chay
Sợ Rằng Tăng Sãi Làm Sai
Cửu Huyền Cha Mẹ Là Nay Hết Về.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

CỬU VỊ TIÊN NƯƠNG

Nam Mô Kiền Tâm Đảnh Lễ Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế Thái Cực Đại Từ Phụ Đại Thiên Tôn.

Kiền Tâm Đảnh Lễ Đức Mẹ Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Đại Từ Tôn Dưỡng Sanh Bảo Mạng Con Lành.

Kiền Tâm Đảnh Lễ Tam Giáo Công Đồng Phật Thánh Tiên Chứng Lòng Phước Lành Ban Chung. CỬU VỊ TIÊN NƯƠNG VỀ CƠ

Thi

Nhứt Nguyện Đêm Ngày Giữ Đạo Tâm Nương Theo Đường Đạo Cố Học Tầm Tiên Cảnh Mẹ Hiền Chờ Trông Đợi Nữ Nam Quy Hiệp Kẻo Lạc Lầm Chuyển Bút Ghi Đề Khuyên Em Dại Cơ Truyền Mẹ Dạy Thật An Thâm Chỉ Chung Con Mẹ Quy Về Một Em Hòa Anh Thuận Thật Thăng Trầm

Chào Các Em Của Chị, Các Chư Hiền Muội, Nữ Nam, Con Chung Của Cha Mẹ, Nhờ Cha Mẹ Thi Ân Bố Đức, Mà Hỷ Xả Cho Các Em, Và Chị Khuyên Chỉ Chung Các Em, Ráng TU Sửa Cho Tròn Vẹn, Để Còn Trở Về Quê Xưa Cảnh Cũ Cùng Với Cha Với Mẹ. Đó Là Điều Tốt Đẹp Nhứt Biết Dường Nào, Phải Không Các Em? Còn Chi Ở Dương Thế Mà Ham Nữa. Vả Lại, Cha Đã Định Màn Ba Kết Thúc, Đời Mạt Pháp Đã Cận Gấp, Mà Thay Đổi Để Lập Lại Đời Thượng Cổ Thứ Hai, Là Đời Tân Dân Là Như Vậy Đó.

Trong Lúc Các Chư Phật, Thánh, Tiên Cầu Xin, Thì Đức Đại Từ Phụ Chí Tôn, Ngài Vẫn Ngồi Yên, Các Chư Tiên Phật Cầu Xin Hết Sức. Lúc Đó, Mẹ Chan Hòa Giọt Lệ, Mẹ Nói: "Công Mẹ Hoạn Dưỡng Mấy Muôn Năm Dạy Dỗ, Trong Ngươn Ba Về Được Bốn Úc, Còn Lại Chín Mươi Hai Úc. Mà Nay, Vì Lầm Lỗi Một Chuyện Mà Bị Tận Diệt, Thật Là Đau Đớn". Mẹ Van Cầu Bi Thiết Giọt Lệ Nhỏ Sa. Cha Cười Lạt Nói Rằng: "Nay Trần Thế Gian Ác Như Vậy, Có Thể Nào Vương Mẫu Khuyên Dạy Được Chăng? Lấy Chi Làm Bằng?". Lúc Ấy, Cha Mới Lấy Giấy Đóng Ấn Giao Cho Mẹ, Và Bảo Rằng: "Nếu Thánh Mẫu Khuyên Được Thì Ký Tên Đi". Lúc Đó, Mẹ Mới Ký Tên Vào Cuốn Giấy Chiếu Ấn Của Cha Và Khấu Đầu Bái Tạ. Các Em Biết Không? Lúc Đó, Các Vị Chư Thánh, Tiên Phần Nhiều Đồng Xin Với Mẹ,

Cho Các Người Xuống Trần Công Quả Giúp Me, Để Lo Công Quả Khuyên TU Hành, Lập Công Chuộc Tôi Và Ta On Me, Đã Ra On Bảo Boc Cầu Xin. Các Em Biết Không? Lúc Đó, Me Rất Hân Hoan, Me Nói: "Lành Thay Cho Nhân Loai! Được Kỳ Đai Ân Xá, Mà Nhờ Chư Tiên, Thánh Ra Công Xuống Cảnh Trần Giúp Mẹ, Lo Bồi Đắp Xây Nền, Để Gầy Dựng Lai Đời Tân Thánh Đức. Đó Là Một Việc Rất Đáng Mừng Vì Me Có Những Đứa Con Biết Thương Yêu Nhau, Và Để Lo Giúp Đỡ Me". Các Em Biết Không? Trong Số Đó Có Bốn Úc Chơn Linh Về Ngôi Vi, Cũng Đồng Cầu Xin Với Me, Để Lo Đi Kêu Các Em Về. Me Khen Rằng: "Lành Thay! Thật Rất Lành Thay! Các Con Có Lòng Thương Yêu Với Nhau Như Vây. Dẫu Cho Có Pham Tội Với Cha Mà Các Con Không Về Mẹ Cũng Vui, Vì Thấy Các Con Hòa Thuân Với Nhau. Vây Để Đến Kỳ Bàn Đào Đai Hôi, Me Sẽ Lấy Tiên Tửu, Tiên Đơn, Để Đãi Các Con Khổ Nhoc". Các Em Biết Không? Chư Phât, Thánh, Tiên Đồng Đi Hết, Ngôi Vi Trống Trơn, Lúc Đó, Chi Cũng Xin Đi, Mẹ Cười Nói: "Các Con Hãy Ở Lại Với Mẹ, Để Đặng Giúp Mẹ Khi Cần, Chớ Mấy Con Đi Hết, Khi Có Việc Me Biết Cây Ai? Vây, Cửu Vi Tiên Nương Hãy Ở Lai Giúp Me, Còn Bao Nhiêu, Me Cho Mỗi Con Một Bổn Phân Khác Nhau, Để Lo Khuyên Nhủ Cho Nhau, Để Lo Lập Được Ngày Đại Hội". Tư Nãy Giờ Chi Nói Rất Nhiều, Để Cho Nhi Nương Nói Chuyên Với Các Em (Thăng).

Nhị Là Hai Ngã Đúng Đạo Đời

Nương Chiều Thời Thế Mới Thánh Thơi Tiên Cảnh Bốn Mùa Trăng Gió Đẹp Nữ Hiền Công Quả Đắc Chiều Mơi

Chào Các Em, Hỉ Hỉ (Cười). Các Em Của Chị, Em Nào Cũng Khả Ái Dễ Thương (Cười). Các Em Hãy Nghe Bài Thơ Của Chị, Để Vững Chí Lo Làm Công Quả, Chớ Đừng Gặp Lúc Thử Thách Mà Thối Chí Thì Không Nên. Các Em Có Biết Không? Đạo Cao Nhứt Xích, Ma Cao Nhứt Trượng (Cười).

Hai Đường Đạo Đức Vẹn Hòa Hai Gặp Lúc Quốc Nàn Gái Như Trai Chung Sức Giữ Gìn Nưng Vạc Cả Một Lòng Son Sắc Vẹn Thảo Ngay Công Quả Một Ngày Lo Ghi Chép Dắt Người Gặp Mẹ Hưởng Tương Lai Gặp Lúc Thử Đời Thì Dễ Hiểu Đạo Mà Cũng Thử Thật Khổ Thay!

Các Em Phải Ráng Nhẫn Nhục Với Nhau Để Lo Công Quả, Chớ Đừng Học Theo Thói Thường Hỉ Nộ, Thì Mất Hết Vẽ Thùy Mỵ Của Đứa Em Gái Của Chị, Có Cực Khổ Mới Đặng Danh Cao, Các Em Phải Ráng Chịu Cực Lo Cho Mẹ Màn Nầy, Thì Công Của Các Em Không Phải Là Nhỏ. Các Em Chờ Chừng Nào Yên Tịnh, Mẹ Sẽ Định Phân, Chớ Đừng Cho Hỉ Nộ Vô Chừng, Thì Chị Không Nhìn Các Em Nữa Chớ Chưa, Cười (Thăng).

Tam Giáo Hoằng Khai Thánh Là Đầu Nương Chiều Đạo Đức Khó Chi Đâu Tiên Thánh Buổi Đầu Nhờ Giác Ngộ Nữ Hiền Tỷ Muội Quý Tợ Châu

Chị Đây Các Em (Cười). Hai Chị Trước Dạy Em, Chị Thì Chẳng Có Gì Để Dạy Hết. Đây, Các Em Hãy Nghe Bài Thơ Nầy Của Chị, Để Vững Tâm Lo Công Quả Cho Mẹ, Hỉ Hỉ (Cười). Mấy Niên Công Quả Giúp Mẹ Gia.

> Khuyên Tất Chị Em Lấy Chữ Hòa Vui Đẹp Mẹ Hiền Nơi Cửa Thánh Cùng Nhau Anh Chị Cũng Một Nhà Biên Chép Quả Lành Lo Giác Thế Đêm Đêm Thường Tưởng Niệm Di Đà Em Của Chị Hiền Tròn Công Khó Chị Mừng Cho Đó Giúp Sơn Ha`.

Hỉ Hỉ (Cười) Chư Mội, Các Em Của Chị, Chẳng Biết Nói Gì Hơn, Chị Chỉ Chúc Em Lo Công Quả Cho Mẹ Tới Ngày Chúa Thánh Ra Đời, Thì Bổn Phận Các Em Mới Tròn Hiếu Tử, Cười (Thăng).

> Tứ Khổ Cảnh Trần Các Em Ôi! Nương Theo Thời Thế Mới Phục Hồi Tiên Cảnh Chị Ngồi Nhìn Em Khổ Nữ Nam Công Khó Đặng Cao Ngôi.

Quý Em Của Chị Ngoan Ngoãn Quá (Cười), Em Nào Cũng Vui Vẽ Dễ Thương Hết Sức Vậy, Đó Mới Phải Là Em Gái Của Chị Chớ (Cười), Chớ Con Gái Mà Tánh Người Nóng Như Lửa, Thì Làm Sao Được, Phải Không Các Em? Chị Mừng Quá! Vì Mấy Chị Xin Phép Mẹ, Xuống Giải Buồn Cho Các Em. Vậy Các Em Vui Vẻ Lên Đi, Đừng Buồn Nữa, Để Cho Tâm Trí Còn Làm Công

Quả, Chớ Buồn Bực Coi Xấu Lắm, Chị Chẳng Nhìn Đâu. Thôi, Hãy Cố Vui Lên Đi, Có Chị Có Em Thì Vui Biết Mấy Phải Không Nào? Cười (Thăng).

> Ngũ Hành Thuận Hạp Lập Tân Dân Nương Theo Đời Đạo Gắng Lo Cần Tiên Cảnh Bốn Mùa Đồng An Lạc Nữ Nam Con Thảo Hưởng Hồng An Mẹ Hiền Ban Phước Màn Ngươn Hạ Hiền Nhơn Công Quả Lập Đời Tân Cứu Con Chơn Chánh Lo Bồi Đắp Trợ Con Đức Hạnh Khỏi Phong Thần.

Các Em Của Chị, Hỉ Hỉ (Cười), Chư Hiền Muội, Nam Nữ, Thiên Ân Bố Đức Cho Các Em, Con Của Mẹ, Đồng Hưởng Ân Đức Của Mẹ, Cha Ban Ơn Cho Tất Cả. Oi! Đời Mạt Pháp, Cũng Vì Ham Tranh Đấu, Giết Hại Lẫn Nhau, Gây Ra Cảnh Đao Binh Khói Lửa, Anh Em Gây Gỗ Bất Hòa, Làm Cho Cha Mẹ Châu Mày. Chư Tiên, Thánh Lâm Phàm Cứu Trợ Con Hiền Đức, Đặng Còn Một Phần, Lập Đời Tân Dân Thánh Đức, Tốt Đẹp Tại Thế Trần. Mỗi Con Còn Lại Cõi Đời Nầy, Hưởng Được Muôn Tuổi, An Vui, Khoái Lạc.

Mấy Chị Lớn Về Trước, Còn Lại Năm Chị Em Xuống Sau, Cũng Đồng Làm Vui Cho Các Em Khi Khủng Hoảng, Đặng Vững Lòng Lo Công Quả, Bồi Đắp Quả Lành, Đặng Chờ Ngày Kết Trái. Các Em Của Chị, Ở Dưới Cõi Thế Nầy Có Chi Là Thật Đâu? Tứ Giả Có Một Điểm Thật, Cũng Như Mẹ Thường Nói: "Ăn Thiệt, Nói Thiệt, Làm Thiệt". Đó Là Cái Thiệt Ở Đời, Nếu Như Ta

Có Lỗi Lầm Chi, Mà Ta Vẫn Chối Cãi, Chẳng Chịu Đem Ra Sửa Đổi, Cứ Ôm Ấp Trong Lòng, Tới Chừng Bể Chuyện, Thì Người Ta Cứ Coi Mình Như Là Người Xấu Xa Nhứt Vậy. Mấy Chị Thấy Quý Em Hiền Lành Ngoan Ngoãn Chị Rất Vui Vẻ. Chị Cho Các Em Biết, Một Ngày Gần Đây Sẽ Còn Các Em Nữa, Về Lo Cho Mẹ, Cho Các Em. Coi Còn Nhiều Nữa Các Em, Trước Sau Cũng Đồng Có Công Hết Vậy, Có Vui Không Các Em? (Cười). Nãy Giờ Chị Nói Chuyện Với Các Em Nhiều. Thôi, Để Cho Lục Muội Về Nói Chuyện Với Các Em, (Thăng).

Lục Dục Thất Tình Ở Nơi Tâm Nương Theo Chúng Nó Bị Sai Lầm Tiên Lo Hối Cải Khuyên Hòa Hiệp Nữ Nam Con Mẫu Biết Siêu Tầm Giáng Thăng Cao Thấp Thì Không Kịp Trần Thế Lợi Danh Bị Lỗi Lầm Khuyên Thế Giữ Gìn Đường Công Quả Em Oi! Đạo Đức Rất Thăng Trầm.

Chị Mừng Các Em Nữ, Nam, Thiên Ân Hữu Hạnh Mến. Các Em Của Chị, Chắc Các Em Lấy Làm Lạ Lắm Phải Không Các Em? Tại Sao Người Ta Tu Mà Còn Có Chồng, Có Vợ, Thì Tu Không Được Phải Không Các Em? Không Phải Vậy Đâu. Vì Màn Nầy Người Hiền Rất Ít, Đứa Dữ Rất Nhiều. Nếu Người Biết TU Hiền Mà Cử Tuyệt Đường Vợ Chồng, Thì Khác Nào Giống Lành Không Gieo Rắc, Để Cho Đâm Chồi, Nẩy Tược Tốt Tươi, Gầy Lại Giống Lành. Cứ Tưởng Tu Là Tuyệt Dục Thì Lấy Ai Để Nối Lại Hậu Lai? Chẳng Khác Nào,

Người Làm Ruông Chờ Cho Lúa Chín, Cắt Hết, Rồi Đem Về Ăn, Nếu Ăn Không Hết, Thì Đem Bán Hết, Không Chừa Lúa Giống, Thì Làm Sao Cấy Lai Mùa Khác. Chắc Là Để Cho Cỏ Mọc Đất Lành, Chẳng Khác Nào Chúng Ta Sẽ Bỏ Hết, Chẳng Canh Tác Thì Ông Chủ Đất Có Chịu Cho Ta Không? Các Em Có Biết Ông Chủ Đất Là Ai Không? Là Đấng Cha Lành Của Chúng Ta Đó. Có Điều Chúng Ta Chọn Giống Lúa Để Cấy Mùa Sau, Thì Phải Lưa Giống Lúa Tốt, Ít Tim Và Trúng Mùa. Chớ Chúng Ta Làm Rồi Để Hết Lúa Giống, Thì Đất Đâu Mà Cấy? Nên Người Làm Ruông Nào Cũng Phải Chừa Lúa Giống Vừa Đủ Cấy Thôi, Chớ Để Nhiều Quá, Dư Quá Thì Coi Nó Rất Rẻ. Vì Không Đủ Đất Cấy, Thì Nó Dư, Để Chất Đống Trên Giàn, Nó Còn Đè Lúa Cấy, Rồi Chết Hết Thật Là Có Hai. Nên Người Làm Ruông, Đô Chừng Lúa Của Mình Đủ, Thì Họ Sẽ Bứng Hết. Nếu Cấy Đăng Thì Cấy, Còn Không Thì Cũng Cho Trâu Bò Ăn Hết. Lấy Đó Mà Suy, Cha Me Nào Cũng Muốn Cho Các Con Của Mình Tốt Đẹp, Đăng Về Ở Gần Cha Mẹ, Chớ Cha Mẹ Nào Không Muốn Cho Gần Con. Nhưng Trong Số Đó Có Luật Thiên Tào, Đâu Có Tư Vi Được. Nếu Có Công Thì Thưởng, Có Tôi Ác Day Răn. Cũng Như Một Ngôi Trường Day Học, Chừng Thi Có Bao Nhiệu Em Được Đâu Thì Trong Dung, Còn Em Nào Rớt, Thì Giết Hết Hay Sao Đâu Có Luật Đó (Cười). Cha Me Đây Cũng Vây, Nếu Con Nào Có TU Hành Đạo Đức Thì Cha Me Phong Cho Phật, Thánh, Tiên. Còn Con Nào Không TU, Thì Ở Lại Thế Gian Làm Chúng Sanh, Phải Chịu Sanh Sanh Hóa Hóa, Ra Nhiều Kiếp Như Bánh Xe Luân Chuyển, Đó Là Lý Đương Nhiên. Cũng Như Cha Mẹ Nào Cũng Muốn Cho Con Mình Nên Hết, Để Được Gần Nhau. Nhưng Đâu Có Lý Nào Như Vậy Được? Vì Còn Có Luật Thiên Điều Nữa Phải Không Các Em? Chị Nói Nãy Giờ Cũng Nhiều, Vậy Để Thất Muội Nói Với Các Em Đây (Cười) Thăng. Thất Tình Hỷ Nộ Ở Trong Tâm

Nương Theo Tà Dại Chỉ Đi Nhầm
Tiên Hậu Cũng Đồng Trong Vũ Trụ
Nữ Nam Cần Sửa Kẻo Sai Lầm
Chuyển Động Cảnh Trần Lo Sửa Đổi
Cơ Huyền Nâng Phiếm Tiếng Danh Cầm
Chỉ Lối Dẫn Đường Em Lớn Nhỏ
Em Hiền Của Chị Tợ Trăng Rằm.

Chào Các Em Của Chị, Hỷ Chư Muội, Chư Đệ. Nay Xin Phép Mẹ Xuống Trần, Mượn Điển Bút Cơ Thơ Ký, Chuyển Ít Bài. Chị Nhắc Cho Các Em Của Chị Biết, Màn Nầy Là Cơ Thử Thách, Rất Gay Go. Vì Ma Quỷ Được Lệnh Xuống Cảnh Trần Cám Dỗ Đủ Điều. Nếu Em Nào Hay Hỷ Nộ Vô Chừng, Thì Ma Quỷ Nó Nhào Vô Đốc Xúi, Làm Cho Bao Nhiêu Người Bị Đọa, Sa Vào Đường Sai Lầm Khổ Hại. Các Em Biết Không? Vì Lúc Trước Em Được Lệnh Xuống Trần, Khi Đi Ngang Cù Tán Đởm, Các Em Không Cúi Đầu. Các Em Chẳng Có Chút Nễ Nang Nó, Nên Nó Tức, Quyết Phá Các Em, Chẳng Cho Về Gần Mẹ. Thật Là Gay Cấn Éo Le! Nên Ma Quỷ Cứ Theo Phá Hoại Hoài, Chẳng Cho Về Gần

Mẹ, Vì Nó Rất Tự Ái Va Ác Độc. Vậy Các Em Chớ Để Cho Nó Len Lỏi Vào Mà Phá Hại Đời Ta, Đó Là Điều Đau Đớn Cho Các Em Của Chị. Nay Chị Thấy Cơ Dạy Đạo Của Mẹ Sắp Thành, Thì Ma Quỷ Theo Phá Đạo. Vì Các Chị Thấy Mấy Em Hỷ Nộ Vô Chừng Mà Hư Việc, Chị Khuyên Các Em Phải Ráng Vững Lòng. Thôi, Chị Chào Các Em Của Chị, Để Bát Muội Về Nói Chuyện Với Các Em. (Thăng)

Bát Chánh Giữ Gìn Ở Tâm Ta Nương Đời Mẹ Dạy Cứu Màn Ba Tiên Cảnh Ngôi Đền Đều Bỏ Trống Nữ Nam Tiên Thánh Cũng Lụy Sa Chuyển Động Cõi Trần Vì Mê Nhiễm Bút Thần Mẹ Dạy Cứu Can Qua Chỉ Tại Thế Trần Ham Danh Lợi Em Anh Chẳng Thuận Tưởng Người Xa.

Hỉ Hỉ (Cười), Các Em Của Chị, Mến Mến Các Em Của Chị, Các Em Nghe Bài Thi Nầy Thì Sẽ Rõ:

Trang Sử Thánh Ghi Tên Con Thảo
Tánh Hiền Lương Tâm Hảo Báu Lành
Trì Tâm Cho Đến Nên Danh
Mẹ Cha Chỉ Định Chị Anh Ban Đồng
Đúng Màn Lớp Ân Hồng Ban Rải
Cậy Nữ Nam Cần Phải Quả Công
Chép Ghi Cho Được Thành Lòng
Thì Danh Em Đắc Bảng Đồng Chữ Son
Mẹ Sắp Định Đứa Con Đức Hạnh
Lãnh Quả Công Cứu Cảnh Lửa Tràn

Bởi Vì Trong Lúc Cháy Lan Lửa Lòng Nhen Đốt Phá Tan Lâm Tùng Em Công Quả Tay Hùng Cầm Bút Quyết Dẹp Tan Là Ngút Mây Mù Đời Nầy Là Đúng Xuân Thu

Gây Nhiều Quả Nghiệp Đường Tu Thiếu Hành Thảm Thân Mẹ Nhọc Nhằn Đau Khổ Nhìn Các Em Lệ Đổ Châu Rơi Quả Lành Cho Kíp Con Oi!

Gắng Công Cho Mẹ Cao Ngôi Mẹ Dành Con Là Đứa Con Lành Chị Biết Gắng Giồi Trau Nào Tiếc Công Mình Từ Lâu Nhờ Có Đức Tin

Thủy Chung Ghi Chép Quyết Gìn Trọn Công Nam Hay Nữ Lo Xong Bổn Phận Tròn Quả Lành Danh Phận Có Phần Cơ Thiên Sở Định Hồng Ân Chi Ngừng Cơ Bút Thiên Ân Chúc Cầu.

Các Em Phải Cố Nhớ Ghi Lòng, Vì Các Chị Đều Thương Các Em, Đã Bị Chìm Đắm Nhiều Đời Đau Khổ. Nay Tới Kỳ Đại Hội, Cha Mẹ Ân Xá Kỳ Nầy, Các Em Phải Ráng Đừng Phụ On Của Cha Mẹ Chờ Mong, Các Em Cố Gắng. Thôi, Để Cửu Muội Về Nói Ít Câu Cho Các Em Nghe, Vì Trong Chị Em Của Chị Theo Hầu Mẹ, Ít Có Dịp Được Rảnh Rỗi Phút Giờ. Các Em Có Biết Không? Mẹ Lúc Nầy Chẳng Có Phút Giờ Nào Rảnh Cả, Cứ Mong Sao Cho Các Em Mau Chóng Quả Tròn, Để

Lập Lại Đời Thánh Đức, Để Cho Cha Mẹ An Lòng Đó Các Em. (Thăng)

> Cửu Cửu Cơ Trời Sắp Chuyển Xây Nương Theo Thời Thế Mới Gặp Thầy Tiên Hậu Cũng Đồng Lo Công Quả Nữ Nam Đồng Đẳng Cũng Quả Dày Chuyển Bút Chép Bài Khuyên Tắt Lửa Cơ Thiên Mẹ Định Có Tổ Thầy Dạy Thế Hội Nầy Nam Nữ Rút Em Hòa Chi Thuân Chẳng Sanh Rầy

Chào Các Em Của Chị (Cười). Các Em Oi! Tám Chị Trước Chị Lớn Nào Cũng Văn Chương Lưu Loát, Còn Chị Là Em Ut, Thì Bề Văn Vẽ Chị Thấp Kém Quá, Chớ Biết Nói Gì Đây. Thôi Thì Chị Cũng Gắng Ít Hàng Cho Các Em, Các Em Chớ Cười Chị Nhé, Vì Dầu Sao Chị Cũng Phải Lo, Vì Thế Đời Người Thường Nói: "Giàu Thì Ut Ăn, Nghèo Thì Ut Chịu". Vì Vậy, Chị Là Ut Thì Cũng Phải Ở Trong Cái Lệ Đó, Phải Không Các Em? Vậy Các Em Hãy Lóng Tai Nghe Chị Nói Đây: Cơ Vận Chuyển Trời Cha Đã Định.

Phật Thánh Tiên Thừa Lịnh Thi Hành Xét Thương Cho Cả Quần Sanh Bởi Ham Vật Chất Lợi Danh Quên Về Nay Mạt Hạ Cận Kề Thay Đổi Bởi Cõi Trần Có Lỗi Quá Nhiều <u>Mặc Quần Đáy Giữa</u> Rất Nhiều Nên Mà <u>Phạm Luật Thiên Điều</u> Đã Ban Mau Cải Sửa Kẻo Tan Hồn Xác

Me Nhìn Xem Ruôt Nát Quăn Đau Vì Xem Nhe Luât Thiên Tào Tốt Chi Thứ Đó Đứa Nào Cũng Ưa Nếu Chẳng Sửa Thớt Thưa Cõi Thế Luât Thiên Tào Dung Chế Được Nào Dầu Cho Tài Trí Có Cao Lỗi Kia Chẳng Sửa Thì Sao Cho Tròn Ráng Gấp Rút Ngày Còn Rất Ngắn Các Em Đây Ngày Đăng Thành Công Chỉ Em Chi Nhắn Ít Dòng Giã Em Ở Lai Tiên Bồng Chi Lui. Nam Mô Diệu Cung Hoàng Mẫu Ân Xá Chứng Minh. NAM MÔ A DI ĐÀ PHÂT. LỜI KHUYÊN CỦA ĐỨC ME DIỆU TRÌ KIM MÂU ME Nói Đây Cần Siêng Một Chút Các Con Nên Gấp Rút Sửa Liền Thập Phương Phật Thật Ở Trên Cao Thập Phương Pháp Trùm Bao Tất Cả Thập Phương Tăng Day Khuyên Bá Tánh Trước Để Cung Kỉnh THÁNH CHÚA CHA Tôn Nghiêm Từ Mỗi Quốc Gia Chữ Thập Chữ Van Biến Ra Đất Trời Trên Đầu Thập Từ Đời Thương Cổ Đến Màn Trung Đem Ở Ngưc Con

Ba Phương Chữ Thập Chịu Lòn Ba Trăm Năm Trước Đây Còn Nhắc Con Ở Dưới Đít Cối Xay Gạo Giã Ba Lớp Màn Công Quả Tượng Trưng

Dep Xong ME Thât Quá Mừng Thì Là Liền Có Cái Quần Con May Cù Tán Đởm Phép Tài Biến Hóa May Xong Đem Mặc Cả Người Coi Đáy Quần Chữ Thập Con Ơi! Lộng Tình Lót Đít Phạm Nơi Luật Trời Con Chẳng Biết Lo Rồi TU Sửa Cắt Chữ Thập Ở Giữa Đáy Quần Sửa Lai Cho Đúng Mới Yên Lấy Vải Vá Lai Thấy Liền Y Nguyên. HỒNG QUÂN LÃO TỐ CHUYẾN CƠ Xem Tất Cả Đông Tây Nam Bắc Khắp Năm Châu Là Mắc Tội Tình Cơ Trời Mà Chẳng Lòng Tin Cái Quần Chữ Thập (+) Lông Tình Tôi Đa Thập Phương Phật Nó Mà Đâu Kể Lót Đít Ngồi Kiêng Nễ Ai Đâu Một Chữ Van (⅓) Thật Đứng Đầu Âm Dương CHA ME Thảm Sầu Trần Gian Chữ Vạn Pháp Rõ Ràng Có Một Phải Nhìn Xem Ráo Rốt Mới Tường Mặt Nhưt Roi Khắp Mười Phương Chữ Thập Chữ Van Tổ Tường Âm Dương Trên Thiên Thương Ai Đâu Bì Sánh Khắp Năm Châu Là Bánh Xe Lăn ME CHA Tao Dưỡng Năng Hoằng Chữ Thập Chữ Vạn Là CHA ME Mình Nào Bao Nỡ Lông Tình Lót Đít

Tội Vô Ngần Là Nghịch Luật Thiên Bao Nhiêu Tiên Thánh Khóc Phiền Thương Cho HOÀNG MẪU Nhủ Khuyên Hết Lời. Nam Mô A Di Đà Phật.

Tam Thế Phật

Quan Âm Tôn Giả, Quan Âm Diệu Thiện, Quan Âm Thị Kính. Phật Bà Quan Âm Chuyển Bút Dạy Đạo 2005.

Phật Bà Quan Âm Nam Hải. Thừa Lệnh Đức Chí Tôn Thượng Đế. Đức Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Đại Từ Tôn. Ban Ân Điển Cho Tam Giáo Quy Nguyên Thống Nhứt Phật Thánh Tiên.

Nam Mô Vô Thượng Chí Công Thượng Đế Chứng Minh. Nam Mô Vô Cực Đại Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu Chứng Minh.

Nam Mô Tam Giáo Công Đồng Chứng Minh.

Nam Thanh Nữ Tú Phải Ghi Cần Hải Nhớ Kỳ Nầy Đạo Chỉ Phân Ngạn Ngữ Chỉ Rành Nên Nhớ Học Quan Úc Chẳng Sờn Mới Nhịn Nhân Âm Thầm Chẳng Giận Mà Trên Biết Bồ Đề Phép Ây Để Giữ Thân Tát Tưới Lửa Lòng Cho Mát Nguội Phật Tiên Đều Cũng Ở Tại Trần

Bần Đạo Mừng Chung Nam, Nữ, Thiện Căn Con Của CHA Mẹ. Hôm Nay, Bần Đạo Về Cơ Bút Đây Là Do Ơn Trên, Đức Chí Tôn (NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ) Ban Ân Điển Cho Phật Thánh Tiên Đồng Chung Sức Giúp Với Đạo Hữu Thơ Đồng Tại Ngôi Gia Thờ Mẹ Đây, Để Mà Tiếp Chuyển Mức Sau Rốt Nầy. Cũng Như Ơn Trên Muốn Ra Lênh Thì Phải Phổ Biến Lệnh Ây Ra, Rồi Mới Rà Đi Rà Lai Nhiều Lần, Coi Trong Số Người Nghe Lênh Đó Được Bao Nhiêu? Rồi Đánh Giá Coi Số Đó Tiếp Nhân Được Bao Nhiêu? Nếu Mà Người Nghe Hiểu Được Năm Chục Phần Trăm, Thì Được Kết Quả Trung Bình. Còn Như Người Nghe Quá Ít, Hiểu Quá Ít, Thì Người Hướng Dẫn Đó Quá Dở, Hoặc Giảng Bài Mà Người Nghe Không Tiếp Thu Được, Hay Là Giảng Cao Quá Người Nghe Không Tiếp Thu Được, Hay Là Nghe Đã Chán, Thì Phải Lập Tức Sửa Đổi Chương Trình Cho Phù Hợp Mà Day Chỉ Người Nghe. Nay Màn Ngươn Ha Đã Hết, Sắp Trở Lại Đời Thượng Ngươn Thánh Đức Thì Cái Việc Cũ Đã Bỏ Hết Rồi, Thì Phải Day Lai Việc Mới Cho Đúng Với Cái Lý Mới. Cũng Như Đêm Tối, Người Đi Đường Phải Có Đèn, Có Đuốc Cầm Tay Để Đi. Trong Mình Cũng Mang Chút Ít Hành Trang, Mà Còn Mắc Cầm Đèn Cầm Đuốc Đi Thì Thật Là Kềnh Càng Quá Mức, Nhưng Cũng Phải Ráng Cầm Vì Không Có Đèn Đuốc Thì Khó Đi Lắm, Phải Đề Phòng Vấp Té.

Nên Người Đi Ban Đêm Thì Phải Dùng Đèn Đuốc, Chứ Đi Ban Ngày Trời Sáng Mà Dùng Đèn Đuốc Thì Coi Sao Được? Nó Đâu Có Sáng Gì? Mà Còn Mất Công Nữa Phải Không? Nên Lúc Ban Đêm Phải Nhờ Có Đèn Đuốc Là Vì Lý Tự Nhiên Của Nó, Như Vậy Hết Tối Rồi Tới Sáng, Hết Thạnh Rồi Tới Suy, Đó Cũng Là Luật Tạo Hóa Sắp Bày, Để Chọn Lựa Theo Mức Của Thời Gian Do Ơn Trên Đã Định. Cũng Như Từ Trước Đến

Nay, Có Bao Nhiêu Chư Tổ, Chư Thầy Đã Chuyển Kiếp Xuống Trần Dạy Đạo, Đã Chịu Biết Bao Nhiêu Khổ Hạnh. Như Đức Bổn Sư, Hết 16 Năm Thiền Định, 48 Năm Phổ Độ Người Đời, Thật Là Quá Khổ Cực.

Cũng Như Bần Đạo Đây, Đã Chuyển Ba Kiếp Xuống Trần: Tiền Kiếp Quan Âm Tôn Giả, Kiếp Thứ Nhì Quan Âm Diệu Thiên, Kiếp Thứ Ba Quan Âm Thi Kính (Kỉnh Tâm). Trong Ba Kiếp Trầm Luân Nơi Khổ Hải. Là Vì Thương Đế Ngài Rất Thương Cảnh Trần, Nên Mới Sai Phât, Thánh, Tiên Chuyển Kiếp Đô Sanh Trong Hai Thời Kỳ: Thương Và Trung Ngươn. Nay Là Đời Ha Ngươn Đã Hết. Cũng Như Thời Thương Ngươn Là Mới Gieo Hạt Giống, Thì Phải Tận Tay Săn Sóc, Tưới Nước, Vun Phân, Bắt Sâu Bo, Làm Cổ Rác. Tới Ha Ngươn Thì Cây Kia Đã Trưởng Thành, Đơm Hoa, Kết Quả Rồi. Thì Chỉ Chờ Cho Tới Chín Là Thâu Hoạch, Chó Không Cần Săn Sóc. Nên Ơn Trên Cha Mẹ Không Sai Chư Phât, Thánh, Tiên Lâm Phàm Mở Đao, Mà Chỉ Dùng Cơ Bút Day Đạo Cho Giản Tiên Hơn. Nhưng Đến Nay Là Rốt Rồi, Nên Ơn Trên Sai Chư Phât, Thánh, Tiên Lâm Phàm Để Cắt, Gặt Rồi Lưa Lai Giống Tốt, Mà Gieo Lai. Đó Là Cái Khó, Vì Trong Ba Ngươn Thì Tới Bảy Úc Niên Nữa Mới Đổi Lai. Nên On Trên Phải Cho Lưa Kỹ Nhiều Lần, Là Để Cho Người Thế Day Người Thế Gần Hơn, Giản Tiên Hơn Và Chính Xác Hơn, Lẽ Đao Thì Như Vây, Trồng Cây Chi Thì Hưởng Quả Đó. Còn Đời Thì Cũng Không Ngoài Cái Lý Của Đạo Mà Ra. (1 Úc=100.000; 7Úc=700.0000).

Thi Bài

Đời Vốn Thật Do Cha Sáng Lập Vì Đời Là Tranh Chấp Sang Hèn Vẫu Vùng Lấn Chiếm Đua Chen Hơn Người Giành Giưt Sang Hèn Thấp Cao Chẳng Có Đời Làm Sao Có Đạo Đời Vẫy Vùng Cố Tạo Việc Hung Rồi Thôi Cũng Tới Mức Cùng Chỉ Còn Có Đao Người Tùng Dưng Nên Đời Với Đao Hai Bên Tả Hữu Trái Là Đời Hoat Bát Tranh Đua Phải Đao Là Chẳng Hơn Thua Như Răng Với Lưỡi Người Tua Ghi Cần Đời Là Răng Chiu Phần Cực Nhọc Đủ Moi Bề Mới Mọc Cũng Đau Nhìn Xem Ta Nghĩ Thế Nào Chiu Nhai Chiu Nghiến Biết Nào Ngon Đâu Đao Là Lưỡi Có Đâu Chiu Cưc Những Đồ Ngon Nuôi Xác Hằng Ngày Nếu Không Có Đời Ở Ngoài Thì E Cho Lưỡi Có Tài Cũng Thua Nhìn Đời Đao Cần Tua Nghiêm Kỹ Đao Với Đời Cũng Chỉ Một Thôi Đời Thì Quyền Lực Cao Ngôi Đao Thì Hiền Diu Bac Vôi Chẳng Cần Đạo Day Đời Khi Thời Biến Loạn Đời Học Đạo Để Tạo Phước Duyên Cháu Con Nối Đức Lưu Truyền

Cũng Nhờ Lý Đao Thay Quyền Chấn Hưng Khi Đời Bi Gian Truân Khổ Cực Thì Đao Ra Bênh Vực Cứu Đời Cũng Do Lênh Của Cha Trời Tán Ra Gom Lai Day Đời Chuyển Xây Vì Đời Đã Tao Gây Việc Dữ Chẳng Nễ Kiêng Ngôn Ngữ Số Sàng Lỗi Cha Lỗi Với Mẫu Hoàng Biết Bao Kể Xiết Tôi Tràng Thế Gian Trước Là Bi Tham Quan Hà Lam Chẳng Cữ Kiêng Phép Nước Luật Nhà Chẳng Thương Tưởng Đến Ơng Bà Bao Người Khổ Cực Ta Mà Hưởng Chung Dân Thì Làm Việc Hung Quá Mức Chẳng Màng Chi Nhơn Đức Nghĩa Tình Ai Nuôi Ai Dưỡng Thân Mình Lớn Lên Chẳng Nghĩ Đến Tình Thảo Thân Đâu Còn Tình Đến Phần Ân Nghĩa Tai Vì Sao Mà Lai Như Vầy? Cũng Là Cơ Tao Chuyển Xây Cũ Thì Hư Hoai Mới Thay Thế Vào Đó Là Luật Thiên Tào Đã Rõ Phật Thánh Nào Mắc Mỏ Người Trần Tai Ta Lấn Đất Giành Phần Ham Ăn Ham Của Cho Phần Mình Hơn Chẳng Còn Tính Lòng Nhơn Của ME Day Ở Đời Ta Phải Lòng Nhân Tại Vì Muốn Sướng Xác Thân

Ngồi Không Mà Hưởng Thì Nhân Mất Rồi Đạo Có Day Đừng Bồi Đừng Lở Giữ Chữ Hòa Muôn Thuở Hiệp Chung Việc Hiền Chẳng Chiu Chiu Hung Mình Làm Mình Chiu Chỉ Chung Luât Hành Phật Tiên Thánh Đâu Đành Ngồi Ngó Đời Mức Cùng Cá Ro Gà Chuồng Day Hoài Đao Pháp Luôn Luôn Kinh Văn Chỉ Day Triệu Muôn Cõi Trần Nhưng Đời Đã Bất Cần Lý Đao Ngày Càng To Càng Tao Việc Hung Thì Sao Tránh Khỏi Mức Cùng Chết Thì Cái Chắc Nổ Bùng Tới Đây Hỏi Thử Ai Tao Gây Việc Dữ? Ai Thông Minh Nói Thử Thế Nào Mình Gây Mình Tư Làm Cao Sao Mà Chẳng Sống Cho Tao Phục Mầy Thiên Ác Phải Đến Ngày Phân Xử Day Các Con Bà Thử Bung Người Không Giàu Không Thiếu Không Dư Thì Đâu Có Khổ! Hỡi Chư Tín Hiền? Thiếu Là Tai Chẳng Siêng Làm Lung Muốn Ngồi Mà Hưởng Dung Sao Đan Ra Công Mưa Nắng Lầm Than Làm Nhiều Xài Ít Cũng An No Lòng Sức Mình Nhỏ Đèo Bồng Cho Lớn Làm Chẳng Tròn Thì Chịu Tiêu Tan Chẳng Học Mà Muốn Làm Quan

Chẳng Giàu Mà Muốn Nhà Ngang Ruông Nhiều Thì Phải Chiu Đánh Liều Làm Dai Thất Việc Rồi Cũng Tại Làm Ngang Muốn Làm Cho Có Chức Quan Phải Chiu Cực Khổ Gian Nan Hiểm Nghèo Phải Chịu Cực Lên Đèo Xuống Biển Phải Ra Công Thăng Tiến Cần Lao Chuyên Nguy Chuyên Hiểm Lăn Vào Thì Là Quan Chức Kể Chào Người Đưa Muốn Giàu Có Dư Thừa Vất Vả Phải Dầm Sương Thức Cả Ngày Đêm Nắng Mưa Sương Tuyết Tảo Tần Tích Tiểu Thành Đại Nhờ Cần Mà Nên Sang Giàu Nhờ Ơn Trên Giúp Sức Vì Buổi Đầu Đao Đức Cần Lo Cây Kia Trồng Trước Chưa To Nay Nhờ Ngày Tháng Trời Cho Trái Nhiều Người Muốn Giỏi Làm Liều Cướp Giưt Thì Phải Mà Chiu Cực Mọi Bề Thi Thành Cho Tới Thôn Quê Đây Là Lý Chánh Chớ Xê Phải Gìn Đây Bần Đao Chỉ Phần Biết Đao Phải Thương Yêu Để Tao Sư Lành Làm Cho Rõ Đức Hiếu Sanh TRỜI CHA MÂU MỆ Em Anh Phải Hòa Thương Nhau Hết Mới Là Con Thảo Chung ME CHA Dưng Tao Gầy Nên Nhìn Xem Cô Bác Hai Bên

Chẳng Anh Cũng Chi Chớ Quên Nghĩa Tình CHA ME Rất Công Bình Thương Xót Vì Sơ Con Sai Lac Đường Đi Chẳng May Sa Xuống A Tỳ Hóa Ra Nga Quỷ Còn Gì Đai Căn Nên Chỉ Day Chế Răn Day Dỗ Cùng Anh Em Một Chổ Mà Ra Cũng Đồng Một Me Một Cha Tai Sao Gây Gỗ Sanh Ra Hân Hờn Niêm Phât Phải Nhớ Danh Nhơn Buổi Trước Phật Di Đà Phát Nguyên Bốn Tám (48) Lời Ngài Thương Tất Cả Con Trời Ai Mà Thiện Niệm Người Thời Cứu An Qua Phật Tổ Thích Ca Cũng Vây Muốn Sanh Linh Được Rõ Đao Lành Ngài Đi Khắp Xứ Du Hành 48 Năm Giảng Day Sư Lành Thế Nhân Còn Bà Đây Xác Thân Nào Kể Xuống Cảnh Trần Mươn Thể Nam Nhân Tôn Giả Tròn Nghĩa Bốn Ân Tai Gia Giữ Đao TU Thân Đắc Thành Ba Mươi Năm Danh Lành Quả Đắc Về Niết Bàn Nắm Chắc Quả Duyên Vơ Con Tại Thế Triền Miên Gây Ra Tao Nghiệp Quả Duyên Thế Trần Phật Cho Về Sửa Lần Việc Sái Chỉ Lời Hay Lẽ Phải Vơ Con Muốn Cho Tôn Giả Vuông Tròn

Cầu Siêu Loài Vật Giết Còn Hiện Đây Phât Cúng Bằng Trái Cây Hoa Quả Đâu Dùng Chi Thit Cá Mà Làm Phật Đâu Ăn Ưống Như Phàm Muốn Làm Như Vây Cõi Phàm Tôi Hơn Phật Thì Rất Lòng Nhơn Thương Vật Chỉ Dung Lòng Người Thật Mà Thôi Muốn Cho Người Thế Có Ngôi Trở Về Phật Cảnh Làm Tôi Niết Bàn Nào Bắt Buộc Bên Hàng Phái Nữ Cúng Cho Nhiều Làm Bư Phật Khen Phật Thì Ngư Tai Tòa Sen Nhơn Gian Thiện Ác Như Đèn Rõ Thông Vì Về Ngôi Hằng Lòng Khao Khát Cầu Thế Tôn Cho Xác Xuống Trần Kiếp Nầy Mươn Tam Nữ Nhân Đăng Mà Chỉ Day Trọn Ân Trọn Tình Phât Thế Tôn Khen Cho Tôn Giả Phât Quan Âm Sẽ Có Từ Đây Nhưng Mà Thế Sư Đổi Thay Biết Con Có Chịu Đủ Đầy Oan Khiên Phật Cho Xuống Trần Duyên Màn Đó Là Ni Cô Diệu Thiên Tai Trần Cha Me Chiều Chuông Muôn Phần Coi Như Ngọc Quý n Cần Nưng Niu Mười Lăm Tuổi Luật Điều Kinh Sám Đều Rõ Thông Tánh Thị Trời Dành Kinh Xem Một Lúc Thuộc Rành

Rõ Thông Lý Đao Căn Lành Dày Công Oan Nghiệt Thử Cho Xong Nghiệp Quả Vua Cha Kén Phò Mã Tai Triều Vì Thương Quyến Luyến Bao Nhiêu Dỗ Dành An Uỉ Chẳng Siêu Lòng Bà Làm Tức Giân Vua Cha Thinh Nô Mới Bày Ra Khắc Khổ Đủ Điều Rõ Mà Quỷ My Tinh Yêu Chẳng Nghe Cha Day Xử Tiêu Chẳng Nhìn Cha Là Vua Luât Hình Nắm Giữ Có Con Mà Chẳng Xử Cho Xong Làm Sao Mà Tri Phần Đông Bá Quan Văn Võ Phần Đông Tại Trào Thương Cho Me Nghen Ngào Rỗi Tôi Con Còn Nhỏ Chớ Vôi Làm Chi Từ Từ Con Trẻ Nghĩ Suy Bê Ha Răn Phat Còn Chi Nghĩa Tình Vua Nghe Tâu Lôi Đình Đai Nô Con Như Vầy Để Khổ Me Cha Thật Là Yêu Quỷ Tinh Tà Thương Nhiều Nó Lại Còn Mà Ngạo Khi Phat Ba Ngọ Làm Y Cho Đúng Để Lo Mà Còn Cúng Tinh Yêu Thật Là Người Thế Đặt Điều Phât Ma Ma Phât Làm Liều Ích Chi Sai Nguyên Soái Giữ Y Như Linh Đừng Vi Tư Trẫm Đinh Luật Hành Nếu Mà Khanh Chẳng Thi Hành

Cả Nhà Lớn Nhỏ Tôi Hành Chẳng Tha Làm Nguyên Soái Thiết Tha Khổ Cực Hết Lòng Lo Khuyên Giúp Với Bà Phải Mà Nghe Lênh Vua Cha Cho Người Hỷ Xả Mà Tha Cả Nhà Bà Nhứt Quyết Ta Mà Chẳng Đổi Thì Nguyên Soái Hành Tôi Ta Đi Muốn Cho On Nghĩa Tron Nghì Nguyên Soái Cứ Việc Lo Thì Việc Công Đàn Thiết Lập Nội Trong Ba Bữa Cho Xong Xuôi Chớ Mưa Chối Từ Ta Đây Rất Cám Ơn Người Có Lòng Thương Đến Chớ Từ Việc Vua Trong Ba Ngày Đàn Tràng Thiết Lập Nhờ Thiên Long Bát Bộ Hộ Trì Đó Là Lênh Của Vô Vi Người Phảm Chẳng Biết Mà Nghi My Tà Làm Nguyên Soái Hoảng Hồn Sơ Quýnh Xin Cửu Trùng Thứ Tôi Ha Ngu Thật Là Sự Thật Rõ Ràng Dầu Trai Lực Sỹ Trăm Chàng Mới Nên Giã Gao Gánh Nước Trong Ngoài Gánh Nước Bửa Củi Rõ Tài Nam Nhi Công Chúa Liễu Yếu Đào Tơ Việc Ba Bữa Một Giờ Đã Xong Vua Nghe Nói Chẳng Tin Trong Da Hay Tại Ngươi Làm Thế Việc Nầy Con Ta Sức Gái Ôm Gầy

Ta Muốn Làm Ngặt Sau Nầy Bỏ Tu Để Về Cung Lo Bề Đôi Lứa Tôi Các Ngươi Là Hứa Tiếp Làm Gái Mà Việc Đó Sao Kham Khanh Làm Nguyên Soái Việc Làm Bất Minh Bèn Nổi Trận Lội Đình Thịnh Nộ Bắt Nguyên Soái Già Trẻ Nội Nhà Trẫm Về Tôi Ây Sẽ Tha Nếu Mà Chẳng Phải Chém Mà Chẳng Dung Ngài Di Giá Đi Cùng Quan Tướng Tới Cảnh Chùa Mắt Ngó Chẳng Sai Cho Kêu Sư Sãi Trong Ngoài Tại Sao Ta Cấm Chẳng Rày Tiếp Tay Sao Công Chúa Làm Ngay Xong Việc Tôi Như Vầy Cũng Thiệt Các Ngươi Hòa Thương Nghe Nói Tâu Rành Do Nơi Công Chúa Thi Hành Mà Thôi Các Quân Sỹ Canh Chừng Túc Trưc Đâu Nào Ai Dám Đến Lai Gần Chúng Tôi Nghe Tiếng Rần Rần Chẳng Thấy Người Thế Việc Lần Tam Xong Đó Vốn Thiệt Là Công Công Chúa Các Tăng Ni Ai Cũng Chẳng Làm Cúi Đầu Xin Tôi Thiên Nhan Chính Là Công Chúa Một Mình Làm Thôi Vua Nghe Tâu Giận Sôi Ngọn Lửa Truyền Ba Quân Nổi Lửa Đốt Chùa

Cả Đám Tăng Lữ Bị Lùa

Vô Chùa Đốt Hết Đừng Chừa Một Ai Vua Cha Giân Làm Sai Lẽ Đao Tai Đốt Chùa Quả Báo Bi Vương Cha Làm Chẳng Nghĩ Tình Thương Sau Nầy Vương Mắc Tai Ương Vào Mình Bà Được Đắc Thân Mình Đã Nhe Về Tây Phương Mát Mẻ Cảnh Nhàn Phật Tổ Ngư Tại Bửu Đoàn Đòi Bà Chỉ Day Cứu Nàn Me Cha Vua Thì Bi Thiên Ma Bênh Tât Me Thì Đau Mù Mắt Tối Tăm Đê Tử Về Trầu Ân Thâm Để Cho Người Thế Nhứt Tâm Phục Tùng Bà Trở Về Vô Cùng Đau Xót Nhìn Vua Cha Bệnh Lở Rên La Ngày Đêm Đau Nhức Khóc La Cũng Vì Ác Nghiệp Nên Ra Như Vầy Đông Lòng Thương Bà Vào Trình Tấu Cha An Tâm Âu Nữ Về Đây Bởi Cha Oan Nghiệp Tạo Gây Con Xin Nhận Chịu Chặt Tay Máu Hòa Phải Lấy Máu Phết Mà Trả Máu Cho Xong Đền Nghiệp Báo Cha Gây Phép Phật Quá Đổi Là Hay Liền Da Liền Thit Nhờ Tay Con Hiền Vua Cha Cho Lênh Truyền Hoàng Hâu Mau Vào Đây Con Trẫm Cứu Liền Thật Là Phép Phật Linh Thiêng

Từ Đây Trẫm Sẽ Vào Chùa Đăng Tu Đức Hoàng Hâu Hay Tin Aí Nữ Về Cứu Bà Diêu Thứ Diêu Thanh Cũng Đồng Trọn Tấm Lòng Thành Ouvết Tu Bỏ Trước Phước Lành Hiệp Chung Bà Trở Về Niết Bàn Tai Vi Cầu Xin Phật Cho Xuống Cứu Sanh Đã Trong Hai Kiếp Làm Lành Nay Thêm Kiếp Nữa Cho Thành Cả Ba Phật Thương Nói Ta Bà Cảnh Khổ Tịnh Độ Vui Độ Kẻ Trần Mê Biết Quy Nẻo Chánh Mà Về Bồ Đề Chánh Giác Trọn Bề Độ Sanh Hai Kiếp Thiên Đã Thành Chánh Quả Vì Thương Dân Nay Đã Chưa Hồi Khen Cho Bồ Tát Đắp Bồi Thật Là Đức Hanh Khứ Hồi Lập Công Thứ Ba Nầy Tròn Xong Đảnh Giác Ba Kiếp Tu Bồ Tát Công Dày Thật Là Có Một Chẳng Hai Thầy Cho Đệ Tử Như Lai Quả Vàng Bà Quỳ Lay Các Hàng Chư Phât Xin Từ Bi Đô Thật Bá Gia Khấu Đầu Lui Khỏi Bửu Tòa Xuống Trần Lãnh Lệnh Đây Là Kỳ Ba Nhà Ho Mãn Sanh Ra Môt Gái Nét Phi Phong Hanh Đức Song Toàn Khuê Môn Danh Rạng Rõ Ràng

Ho Sùng Ho Mãn Kết Hàng Thông Gia Dây Tơ Đã Se Ra Chỉ Thắm Thọ Lương Duyên Được Tấm Chồng Hiền Phỉ Tình Hương Lửa Tại Tiền Keo Sơn Gắn Chặt Phỉ Nguyễn Lứa Đôi Chàng Nấu Sử Sôi Kinh Chờ Vận Để Ngày Sau Hầu Cân Quân Vương Tơ Tình Ven Nghĩa Tào Khương Nào Hay Kiếp Nan Tai Ương Đã Gần Thiên Sỹ Cần Ơn Vần Kinh Sử Nằm Ngủ Mơ Là Ở Bên Bà Mặt Này Sáng Đẹp Gương Nga Nhìn Xem Dưới Cổ Có Mà Sợi Râu Tai Sao Có Sơi Râu Mọc Ngược? Bà Nhìn Xem Không Được Bắt Buồn Lấy Tay Dao Cao Mất Luôn Mặt Này Sáng Đẹp Cho Vuông Cho Tròn Mới Ngắm Nghĩa Chưa Mà Tay Cao Nào Hay Đâu Giông Bão Tới Liền Thiên Sỹ Mở Mắt Tai Tiền Thấy Dao Kề Cổ Vôi Liền La Lên Oi! Tai Hoa Kề Bên Khó Chối Thiên Sỹ Lo Buộc Tôi Cho Bà Sát Chồng c Phu Gây Ra Đuổi Về Cha Me Hết Mà Nơ Duyên Oi! Tai Hoa Trời Nghiêng Đất Lở Thiếp Đành Cam Muôn Thuở Xa Chàng Dây Oan Đã Kết Buộc Ràng

Lỡ Bề Chồng Vơ Lỡ Làng Hiếu Nhi Oi! Oan Úc Thật Thì Khó Tả Tai Vì Sao Tai Hoa Vương Mang Trở Về Cha Me Chẳng An Tuổi Buồn Hỗ Then Ngỗn Ngang Trong Lòng Muốn Tự Tử Thoát Vòng Khổ Lụy Vì Có Chồng Mà Bị Cười Chê Giết Chồng Chúng Để Đi Về Oi Thơi! Tủi Hổ Khó Bề Thở Than Muốn Ở Lại Vấn An Cha Mẹ Sơ Người Khi Gái Rẽ Đủ Bề Hai Bên Chẳng Có Lối Về Chỉ Còn Một Lối Cận Kề Phật Tiên Cầu Xin Đức Thế Tôn Cứu Nan Nước Nhành Dương Cứu Hang Tâm Phàm Bây Giờ Phân Gái Chẳng Kham Giả Trai Cao Tóc Vào Am Chùa Thiền Trốn Cha Me Con Nguyễn Trả Hiếu Tấm Thân Nầy Nương Níu Buồn Thêm Vào Chùa Chầu Đức Tôn Nghiêm Ngày Đêm Học Đạo Chẳng Thêm Sự Buồn Kể Từ Đó Vào Luôn Am Tư Được Sư Cu Thương Chỉ Tu Hành Bao Lâu Gắng Chí Cho Thành Đem Đường Đai Đao Mà Hành Mà Đi Gìn Ngũ Giới Tam Quy Giữ Đao Lập Tâm Hiền Mà Tao Quả Duyên Nào Hay Oan Nghiệt Chưa Yên

Thi Mầu Lễ Phát Lòng Riêng Để Lòng Nào Biết Được Má Hồng Một Bực Vì Nghịch Lòng Tư Lực Bước Ngang Tưởng Lầm Là Hang Nam Trang Mới Mà Đeo Đuổi Đa Mang Họa Sầu Trai Với Gái Ai Hầu Duyên Số Tu Mà Chi Danh Uổng Ơng Ơi! Về Nhà Chồng Vơ Với Tôi Thất Là Xứng Lứa Đẹp Đôi Phỉ Tình Oi! Cũng Rất Bực Mình Phận Gái Sao Cứ Theo Beo Mãi Trêu Ngươi Thế Gian Chẳng Thiếu Chi Người Sao Vào Am Tự Nói Cười Nguyệt Huê Tôi Từ Bỏ Phu Thê Lac Thú Vào Chùa Lo Hoc Đao Tu Tâm Tín Nữ Đừng Tưởng Mà Lầm Lòng Tôi Đã Lanh Quyết Tầm Đường Tu Đâu Thiếu Bưc Sỹ Phu Tài Sức Mà Cứ Theo Đao Đức Chán Đời Tôi Đây Đã Nói Hết Lời Xin Cô Dang Tránh Người Thời Đi Tu Thương Chẳng Đăng Kết Thù Hân Oán Oi! Nhìn Đời Mà Ngán Cho Đời Vì Thương Can Tổ Hết Lời Sao Người Cũng Vẫn Cứ Thời Đa Mang Vì Giân Ghét Hàm Oan Mới Vướng Vì Tưởng B Tưởng Phụ Phàng Làm Cho Là Pham Nàng

Mới Đem Cái Tiết Ngàn Vàng Bỏ Đi Thiếu Suy Nghĩ Mới Thì Mang Hai Xét Việc Đời Bi Tai Chẳng Lường Cũng Vì Hai Chữ Ghét Thương Nên Thân Trong Trắng Tuyết Sương Rã Rời Oan Úc Thật Khó Lời Nào Tả Bi Vu Oan Là Đã Tư Tình Ngày Nay Phía Nữ Hai Hình Giữa Làng Tố Cáo Sự Tình Khảo Tra Bà Vẫn Mưc Kêu Ca Oan Úc Bi Đòn Đau Đông Đến Lòng Thầy Cớ Sư Tôi Chẳng Có Hay Nay Đây Phía Tiểu Chẳng Khai Rõ Tình Tôi Xin Làng Tội Tình Tôi Lãnh Đem Về Chùa Cho Biết Trắng Đen Cửa Chùa Cũng Bi Ô Hoen Tôi Xin Lãnh Tiểu Phat Tiền Tôi Cam Da Thit Nát Vì Đòn Roi Vot Khóc Vì Đời Trái Ngược Thế Thường Thấy Người Dạ Cũng Thương Thương Tưởng Lầm Nam Nữ Tơ Vương Rối Cuồn Buồn Cõi Thế Biết Buồn Sao Hết Bà Khổ Đau Nghĩ Hết Lòng Thương Đó Là Oan Nghiệp Đa Vương Đàn Bà Sao Lai Vấn Vương Đàn Bà Thêm Sư Phu Rầy La Khuyên Giải Ai Vu Oan Nhân Ngãi Ta Gìn Nguyện Cầu Trên Đức Hiếu Sinh

Tam Quan Con Ở Cũng Linh Như Chùa Tâm Tức Phật Lòng Thành Có Phật Bà Được Ra Ngoài Thật Mái Hiện Đêm Ngày Nguyên Vái Hoàng Thiên Nghiệp Căn Xin Trả Cho Yên Buổi Này Ngày Hai Buổi Thăm Thầy Niệm Phật Làm Cỏ Chùa Gánh Nước Tưới Hoa Hằng Ngày Tưởng Niệm Ma Ha Cam Phần Trả Nghiệp Người Ta Vay Mình Ngày Công Quả Tối Trình Kinh Sám Quyết Một Lòng Khử m Hồi Minh Môt Lòng Quyết Chí Tưởng Tin Đã Vay Xin Trả Cầu Xin Giảm Lần Tưởng Đâu Nghiệp Tại Trần Đã Hết Nào Hay Đâu Việc Mệt Tới Rồi Đến Ngày Nhuy Nở Hoa Hồi Thi Mầu Giao Để Con Rồi Ra Đi Chẳng Có Tưởng Đến Chi Tình Nghĩa Hoa Ai Gây? Sao Đắp Vào Bà! Oi Thôi! Hoa Phước Không Nhà Khi Không Sao Lại Cứ Mà Xáp Vô Thấu Đứa Nhỏ Vô Cô Nằm Khóc Lõa Lồ Thân Không Bọc Ao Quần Thật Là Me Nó Vô Nhân Thù Ta Chi Lắm Ra Thân Nỗi Nầy Tiếng Trẻ Khóc Da Đầy Ai Oán Trời Dành Chi Nỗi Khổ Thân Tôi Bỏ Đi Da Cũng Ngâm Ngùi

Nuôi Thì Bú Sữa Tới Lui Khó Rồi Oi! Oan Nghiệp Sao Mà Vương Mãi? Tiếng Giết Chồng Cả Thảy Đồng Khi Giả Trai Quyết Giữ Tu Trì Gái Tơ Vu Va Lấy Thì Có Con Bị Thầy Đuổi Héo Hon Chưa Hết Đẻ Giao Con Chắc Chết Phen Nầy Khóc La Biết Sữa Đâu Đâu? Làm Sao Cho Bú? Đó Đây Khó Tìm! Tiếng Trẻ Khóc Nỗi Niềm Chua Chát Thấy Trẻ Khóc Nào Khác Thân Ta Một Thân Ở Tam Hàng Ba Sữa Đâu Cho Bú? Xót Xa Đoan Trường! Bà Cũng Quyết San Bằng Trở Lưc Nuôi Con Nhỏ Khổ Cực Mọi Bề Dầu Xây Bảy Đơt Bồ Đề Sao Bằng Cứu Vớt Người Toàn Mạng Căn Thương Hài Nhi Me Thì Đã Bỏ Chờ Ta Ban Sư Sống Ở Đời Cha Đành Nhân Trẻ Con Ơi! Từ Đây Khuya Sớm Cúc Côi Tron Phần Bà Đã Quyết Xả Thân Vì Đao Quyết Lòng Lo Để Tao Phước Duyên Khổ Cực Cay Đắng Truân Chuyên Bồng Con Vào Xóm Xin Cho Bú Dùm Bi Người Khi Cười Chê Chế Nhao Tiểu Ở Chùa Còn Tao Có Con

Làm Sao Mà Đắc Cho Tròn

Quyết Tâm Cứu Mang Đăng Còn Tồn Sanh Cứu Nan Khổ Đâu Đành Nỡ Bỏ Cầu Phật Trời Sáng Tổ Lòng Nầy Oan Úc Đều Cũng Phơi Bày Mười Lăm Năm Chẵn Đắc Ngày Nên Công Bà Đắc Qủa Ân Phong Nam Hải Phổ Đà Sơn Quản Ngai Quan Âm Diệu Cung Hoàng Mẫu Ân Thâm Sắc Ban Nam Hải Quan Âm Phổ Đà Bà Xuống Bút Kể Mà Sư Khổ Bà Cũng Chung Giác Ngộ Chúng Con Mỗi Con Cần Phải Lo Tròn Bà Còn Trách Nhiệm Cứu Con Đời Nầy Chung Oan Khổ Bà Thì Kể Rõ Phật Bà Đây Chẳng Bỏ Con Hiền Bà Đây Khi Trước Có Nguyễn Mười Hai Câu Nguyên Con Hiền Phải Ghi Vì Bà Nguyên Cứu Nguy Khổ Nan Nước Nhành Dương Cứu Mang Đời Cùng Đến Chừng Quả Đất Bể Tung Bảy Ngày Tăm Tối Hiếu Trung Bảo Tồn Lênh Thương Đế Diệu Trì Sắc Ấn Cho Bà Đây Tiếp Dẫn Đô Sanh Cứu Con Nam Nữ Tâm Thành Phật Tiên Thánh Cũng Để Dành Thuốc Linh Cứu Tất Cả Chúng Sinh Nước Lửa Nhờ Thơ Đồng Day Sửa Tâm Hiền Chuyển Cơ Tại Giữa Ngôi Tiền

Con Trai Tiếp Điển Dạy Truyền Quan Âm Cùng Tiên Phật Nhiều Năm Cứu Mạng Thơ Đồng Lo Cứu Mạng Mức Cùng Lãnh Lệnh Mẫu Mẹ Diêu Cung Thơ Đồng Trách Nhiệm Cứu Chung Con Lành Tới Đây Cơ Bút Chỉ Rành

Điển Cơ Bà Dứt Nam Thành Hiệp Chung.

Nam Mô Cứu Khổ Cứu Nạn Vạn Dân Bá Tánh Linh Cảm Quan Thế Âm Bồ Tát Ma Ha Tát.

Nam Mô Phật Vương Di Lạc Giáo Chủ Long Hoa Đại Hội. ĐỨC MỆ QUAN ÂM NAM HẢI VỀ CƠ ĐIỂN BÚT Nam Mô Đại Từ Đại Bi Cứu Khổ Cứu Nạn Linh Cảm Quan Thế Âm Bồ Tát Ma Ha Tát.

Quan Âm Là Mẹ Về Cơ

Hiệu Là Nam Hải Hiện Giờ Chỉ Phân Thật Gần Xa Chơn Thân Vô Ảnh Thấy Hồng Trần Gặp Cảnh Lâm Nguy Quan Âm Rơi Lê Vậy Thì

Ngày Đêm Chẳng Rảnh Thường Đi Ta Bà Nay Cơ Bút Mẹ Mà Cho Biết Ngôi Mẫu Hoàng Chơn Thiệt Trần Gian

<u>Or Mau Hoang</u> Chon Thiệt Tran Gia Cho Con Hiểu Thấu Mọi Đàng

Thiên Cơ Định Sắp Tới Màn Cận Đây Một Thơ Đồng Đủ Đầy Hiểu Biết Nhờ Điển Bút Hoàng Mẫu Hiểu Thông Thật Là Có Một Thơ Đồng

Rước Đưa Sanh Chúng Thoát Vòng Khổ Đau Nhờ CHA MỆ Là Nào Ấn Chứng

Thuận Lòng Trời Tạo Dựng Nhà Nam
Tứ Phương Vũ Trụ Bao Hàm
Thơ Đồng Có Mặt Việc Làm Mẹ Ban
Vì Thời Cuộc Biến Loàn Nổi Dậy
Khắp Năm Châu Đồng Thấy Hãi Hùng
Nước Nào Cũng Vậy Làm Hung
Màn Trời Chiếu Đất Khắp Cùng Năm Châu
Cơ Cho Biết Từ Lâu Nay Đến
Phật Đồng Lòng Thương Mến Biết Bao
Quan Âm Là Mẹ Gồm Bao
Cứu Con Chẳng Được Bởi Nào Bất Thiên
Nào Thần Thánh Phật Tiên Đâu Rảnh
Khắp Năm Châu Chung Lãnh Có Phần
Lo Mà Sứ Mạng Cứu Dân
Từ Lâu Vun Dưỡng Nay Mà Đúng Căn
Cơ Trời Phật Càng Tăng Lên Mãi
Phật Thánh Tiên Con Phải Làm Tròn
Thấy Cho Một Cảnh Núi Non
Sơn Băng Thuỷ Kiệt Hao Mòn Sanh Linh
Con Nghe Rõ Âm Thinh Sắp Tới
Cận Gần Đây Chẳng Đợi Còn Đâu
Tượng Sanh Mẹ Để Từ Lâu
Tới Ngày Thiên Định Địa Cầu Bùng Lên
Thuốc Nấu Xong Cận Bên Để Sẵn
Mẹ Quan Âm Biết Đặng Thời Cơ
Muôn Triệu Bồ Tát Hiện Giờ
Phật Tiên Thần Thánh Đợi Chờ Cận Đây
Cho Các Con Đủ Đầy Hiểu Biết

Cảnh Hồng Trần Chơn Thiệt Đổi Thay Đến Nay Đúng Mức Chờ Ngày Hoàn Cầu Đổi Xác Chẳng Sai Cơ Trời Đêm Tới Sáng Là Thời Chưa Biết Cho Con Tường Quyết Liệt Thây Phơi Quan Âm Hóa Hiện Khắp Nơi Thương Con Tất Cả! Biết Thời Làm Sao? Phật Từ Bi Cũng Nào Chẳng Được Đúng Mức Rồi Lóng Trước Gan Sau Quý Dâu Là Thât Năm Gà Âu Châu Khởi Trước Thật Là Chưa Hay Trong Hai Ngàn Năm Đổi Thay Trái Đất Quả Đia Cầu Tan Nát Nay Mai Đại Cương Mắc Bẫy Lot Sàng Thượng Ngươn Thượng Cổ Đúng Màn Thánh Tiên Cho Con Biết Đâu Riêng Một Chổ Lời Phât Trời Từ Cổ Chí Kim Bởi Con Đâu Hiểu Mà Tìm Đến Chừng Ngó Thấy Thì Chìm Hố Sâu Me Quan Âm Nào Đâu Dối Gat Quả Địa Cầu Tan Nát Nay Mai Từ Lâu Nói Trước Đâu Sai Đem Lời Kinh Sấm Nào Ai Xem Tường Đã Đến Lúc Khoa Trường Khai Mở Chon Người Hiền Dữ Tơ Bèo Trôi Quan Âm Chẳng Đăng An Ngồi Màn Trời Chiếu Đất Thấy Rồi Ai Chưa Thương Con Mẫu Sớm Trưa Đâu Nê

Một Lòng Thành Quý Thể Ngọc Châu Ba Phần Là Mẫu Gồm Thâu Cân Đây Ban Thưởng Về Chầu Phật Vương Thấy Đại Diện Lo Lường Nhứt Nguyên Lúc Phong Ba Vượt Biển Vững Thuyền Đó Là Đúng Bực Đại Tiên Me Cha Đã Chứng Sổ Biên Tên Rồi Các Con Mẫu Ở Ngôi Tiền Me Ngày Cân Đây Hóa Trẻ Như Tiên Tứ Phương Con Mẫu Hiên Tiền Đai Diên Số Một Đầu Tiên Cứu Liền Cửu Long Giang Tron Quyền Nam Hải Biết Cơ Trời Là Phải Thay Hồn Chín Phần Lớn Nhỏ Chẳng Chơn Một Phần Lưa Rặt Được Lần Vào Nam Nước Việt Nam Bao Hàm Bá Chủ Hai Trăm Triêu Là Đủ Thứ Dân Quan Âm Chỉ Rõ Lời Phân Cho Con Tất Cả Xa Gần Hiểu Thông Thật Đêm Thâu Gà Mông Nó Gáy Sau Ngủ Quên Tới Bảy Tám Ngày Chẳng Mà Chiu Thức Mê Say Thuốc Tiên Mẹ Rưới Hiện Nay Cận Kề Chừng Sống Dây La Thời Quê Cảnh Thật Cha Con Gãy Gánh Giữa Đường Con Oi! Đâu Phải Phi Thường Thần Kê Đấu Phép Tai Trường Ứng Thi Trống Giuc Thức Cử Thi Giám Khảo

Thật Huỳnh Kỳ Khai Đạo Non Sơn
Cho Con Thấu Hiển Nguồn Cơn
Nước Nam Điện Ngọc Quý Hơn Nước Nào
Vua Tiên Phật Gồm Bao Lân Quốc
Một Thơ Đồng Chơn Thật Thanh Siêu
Đại Diện Con Mẫu Bao Nhiêu
Nhờ Là Mẫu Dắt Về Triều Hầu Vương
Người Có Công Tổ Tường Từ Mức
CHA ME Ban Đắc Bực Quả Công
Quan Âm Chỉ Rõ Thật Lòng
Đến Đây Dừng Bút Ân Hồng Cho Con.
Nam Mô Cứu Khổ Cứu Nạn Vạn Dân Bá Tánh
Linh Cảm Quan Thế Âm Bồ Tát Ma Ha Tát.
GIÀ LAM CHÂN TỂ QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN
Kiền Tâm Kỉnh Lễ

Nam Mô Phật Nam Mô Pháp Nam Mô Tăng Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát Nam Mô Chư Phật Chư Tiên Chư Thánh Chư Thần Nam Mô Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Đại Từ Tôn Nam Mô Tam Giáo Công Đồng Phật Thánh Tiên CM.

QUAN Sát Thế Trần Việc Kiết Hung THÁNH Tiên Nhìn Thấy Thảm Vô Cùng ĐẾ Vương Tranh Đấu Lo Giành Giựt QUÂN Tử Sa Vào Mất Hiếu Trung GIÁNG Thế Chỉ Bài Tiên Thánh Phật ĐÀN Cơ Truyền Bá Đạo Trung Dung TẠI Thế Mê Tiền Nên Bỏ Đạo GIA Đình Con Cháu Chẳng Thuận Tùng.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT. TẨN VĂN

Chào Chư Hiền, Liệt Vị Nữ Nam Con Của Mẹ. Hôm Nay Bần Đạo Về Cơ Tại Ngôi Gia Thờ Mẹ. Trước Là Kỉnh Lễ Ơn Trên, Cha, Mẹ, Thầy, Tổ. Sau Là Mừng Chư Liệt Vị Đồng Đạo Nam Nữ Ở Tại Ngôi Gia Thờ Cha Mẹ. Các Chư Huynh Đệ Oi! Đời Sắp Đổi Rồi Mà Người Ở Đời Không Chịu Đổi. Cứ Lo Mãi Tranh Đua Sang Hèn, Làm Cho Lỗi Đạo, Cha, Con, Em, Anh Chẳng Chịu Hòa Thuận Với Nhau, Cứ Lo Tranh Chấp Quyền Thế Danh Lợi, Mà Nỡ Quên Đi Tình Nghĩa Đồng Bào Huynh Đệ, Quên Tình Nghĩa Gia Đình, Anh, Em Cha, Con Chẳng Thuận, Giết Hại Lẫn Nhau.

Trong Đạo Làm Người, Có Tình Cha Mẹ, Nghĩa Chúa Tôi Là Nặng Hơn Hết, Mà Con Người Nỡ Đành Quên, Thì Thật Là Một Điều Lỗi Rất Nặng. Trong ĐẠO NHÂN, Đức Khổng Phu Tử Có Dạy: Tam Cang Ngũ Thường. Tam Cang Là Quân Thần Cang, Phụ Tử Cang, Phu Thê Cang. Ngũ Thường Là Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín. Đó Là Chỉ Trong Đạo Làm Người. ĐẠO TIÊN Có Tam Thanh Ngũ Hành. Tam Thanh Là Thái Thanh, Thượng Thanh, Ngọc Thanh. Ngũ Hành Là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ. ĐẠO PHẬT Thì Có Tam Quy Ngũ Giới. Tam Quy Là Quy Y Phật, Quy Y Pháp, Quy Y Tăng. Ngũ Giới Là Nhứt Bất Sát Sanh, Nhì Bất Tửu Nhục, Tam Bất Tà Dâm, Tứ Bất Du Đạo, Ngũ Bất Vọng Ngũ. Mỗi Đạo Đều Có Tám Món Báu Để Trấn Giữ Thân Mình, Cho Khỏi Điều Sai Trật. Đạo Nhân Có Chữ Nhân

Là Đứng Đầu, Đó Là Do Ơn Trên Đã Dạy, Ta Phải Ở Với Nhau Cho Có Cái Nhân.

NHÂN Đó Là Nhân Cách, Nhân Phẩm, Nhân Tâm. Nhân Cách Là Ăn Nói Với Ai Cũng Chừng Mực, Khiêm Tốn. Nhân Phẩm Là Ăn Nói Với Người Lớn, Ta Rất Nghiêm Nghị, Không Cười Cợt, Lả Lơi. Còn Nói Với Người Nhỏ Rất Nên Mực Thước, Hòa Ai. Nhân Tâm Là Thấy Ai Đau Khổ Ta Phải Giúp Đỡ, Thương Người, Thương Vật, Chẳng Nỡ Vì Lý Do Không Chính Đáng Mà Giết Hại Mạng Người, Mạng Vật.

NGHĨA Có Ba Cái Là Nghĩa Ong Bà Cha Me, Nghĩa Chúa Tôi Và Nghĩa Đồng Bào Anh Em Ruột Thit. Trong 3 Cái Nghĩa Có Nghĩa Chúa Tôi Là Rất Nặng, Kế Đó Là Nghĩa Ong Bà Cha Me. Nghĩa Cha Con Là Làm Cha Phải Nuôi Day Con Cho Nên Người, Phải Day Con Cho Biết Công Ăn Việc Làm, Day Con Cho Biết Đâu Tà, Đâu Chánh, Đâu Nên, Đâu Hư. Con Đối Với Cha Là Hiếu Đao, Bởi Chữ Hiếu Với Chữ Trung, Làm Con Phải Giữ Tron. Đức Thánh Nhân Có Day: "Quân Xử Thần Tử, Thần Bất Tử Bất Trung, Phụ Xử Tử Vong, Tử Bất Vong Bất Hiếu" Đó Là Nghĩa Cha Con. Nghĩa Chúa Tôi Là Trời Sai Một Vi Minh Quân Ra Gánh Vác Cả Vân Mang Của Đất Nước, Thì Người Đó Thọ Mạng On Trên, Đế Cứu Nước, Cứu Dân. Lo Cho Dân No, Day Cho Dân Biết, Cho Dân Sống. Nói Tóm Lai, Người Đó Đã Lo Đủ Cho Ta Moi Mặt, Thì Ta Phải Tuyết Đối Tin Tưởng Người Đó, Giúp Đỡ Người Đó Cho Đến Một Hơi Thở Cuối Cùng Trong Đời Của Ta. Vì Người Đó Là Người On Lớn Của Ta, Cao Hơn Ong Bà Cha Mẹ Ta Một Bực. Nếu Ta Mất Đi Thì Không Sao, Còn Như Mất Người Đó Thì Cả Nước Đồng Khổ Cực. Nghĩa Đồng Bào Trong Đó Có Ta. Đồng Là Chung Bào Là Bao Bọc. Anh Em Ta Phải Giúp Nhau, Hòa Thuận Nhau. Trong Tình Nghĩa Đồng Bào, Là Tất Cả Người Chung Quanh Ta Là Người On Của Ta, Ta Có Việc Buồn, Bao Nhiêu Người Lại Tiếp Giúp, Khi Đất Nước Bị Chiến Tranh Có Người Làm Đầu Lãnh Đạo. Ta Phải Đoàn Kết Lại Để Đánh Đuổi Ngoại Xâm, Vì Ngoại Xâm Họ Đâu Phải Đồng Bào Huynh Đệ, Nên Ta Đuổi Họ, Để Ta Ở Hòa Thuận, Đoàn Kết, Sướng Khổ Đồng Chịu. Đó Là Nghĩa Đồng Bào, Coi Họ Như Anh Em Cốt Nhục. Thánh Nhân Dạy Ta Rằng: "Vì Đại Nghĩa Mà Bỏ Thù Riêng".

TRÍ Là Trí Tuệ Của Con Người, Thiên Phú Cho Rất Thông Minh Sáng Suốt, Đừng Để Ai Lợi Dụng Mình, Sai Khiến Một Cách Mù Quáng, Phải Nhận Xét Tỏ Tường Chơn Giả. Hễ Có Việc Gì Mình Suy Xét Cho Kỹ, Rồi Cương Quyết Đừng Nên Lưỡng Lự. Cái Trí Thánh Nhân Đã Dạy Ta: "Tôi Trung Không Thờ Hai Chúa. Gái Trinh Tiết Không Lấy Hai Chồng". Đó Là Chữ Trí, Trí Mới Dũng, Chẳng Chịu Nghe Ai Nói Huyễn Hoặc Đốc Xúi Mình, Mà Để Cho Ai Hưởng Lợi Một Mình Họ.

TÍN Là Tính Tình Chơn Thật, Không Gian Ngoa Xảo Trá, Lừa My. Nói Với Ai Phải Lựa Lời, Suy Nghĩ Coi Sức Mình Coi Có Làm Được Không? Chớ Nghe Ai Đốc Xúi Mà Làm Liều, Đến Chừng Lỡ Việc, Gặp Khó Rồi Bỏ Cuộc. Hay Nghe Ai Rủ Làm Việc Có Lợi Thì Ù Đại, Nói Càn, Không Lượng Sức Mình Mà Hư Đại Sự.

Nói Tóm Lại, Đạo Nhân Đức Khổng Tử Dạy Ta Rất Kỹ. Trong Năm Chữ Ngũ Thường Mà Giữ Trọn, Thì Đâu Có Đến Đổi Anh Em Cha Mẹ, Bạn Bè, Cốt Nhục Hại Lẫn Nhau Cũng Vì Danh Lợi. Các Bực Thánh Nhân Có Nói: "Đời Mạt Kiếp Luân Thường Đảo Lộn, Cõi Trần Nay Tai Họa Đủ Đầy, Làm Hiền Chẳng Có Mấy Ai, Cứ Lo Việc Dữ Tạo Gây Ra Hoài". Chẳng Phải Bần Đạo Giảng Đạo Pháp Đâu. Bởi Vâng Lệnh Tam Giáo Tòa, Chuyển Bút Nhắc Rõ Lại, Trong Tam Giáo Cũng Như Là Một. Hễ Đạo Là Đường, Hễ Là Đường Đã Có Người Mở, Là Phải Có Người Đi. Tới Nơi Hay Không Tới Nơi Là Do Người Đi, Chớ Không Bao Giờ Do Con Đường Đó Hết Được. Đường Lộ, Đường Sông Đều Đi Được Hết.

THI BÀI

Đạo Dạy Mở Cho Ra Nhiều Đạo
Là Muốn Người Khử Bạo Trừ Tà
Có Người Rồi Cũng Có Ta
Chung Nhau Có Một Mẹ Cha Phật Trời
Trời Muốn Ta Lo Thời TU Sửa
Sai Phật Tiên Thường Bữa Dạy Rành
Cốt Mong Chỉ Chuộng Tâm Lành
Chỉ Trong Ba Bực Dạy Rành Các Con
Tại Nơi Ta Lòng Son Chẳng Tưởng
Ai Tạo Ra? Ai Dưỡng Sanh Mình?
Tại Sao Ta Lại Vô Tình?
Chẳng Thương Cha Mẹ Của Mình Tạo Sanh

Cùng Cha Me Em Anh Chẳng Thuân Bởi Vì Ta Bỏ Hết Luật Điều Me Cha Sanh Chẳng Thương Yêu Nghe Lời Đường Mật Chỉ Yêu Người Ngoài Anh Em Nghich! Tai Ai Lỗi Ây? Người Làm Cha Phải Thấy Chỉ Con Muốn Cho Cốt Nhục Được Tròn Phải Mà Day Dỗ Mót Bòn Điều Hay Cha Là Lớn Làm Sai Lẽ Đao Chẳng Dắt Dìu Gầy Tao Cho Con Con Mình Tuổi Trẻ Da Non Phải Thương Chỉ Day Cho Con Biết Rành Day Cho Con Hiền Lành Chơn Thiệt Để Cho Con Phân Biệt Điều Hay Tai Vì Cha Lớn Làm Sai Nên Con Lỗi Đao Thảo Ngay Tai Mình Cha Là Lớn Phải Nhìn Con Cái Nhỏ Chỉ Phân Lời Phải Khuyên Răn Cũng Vì Tranh Chấp Miếng Ăn Thì Đâu Còn Rảnh Chỉ Răn Day Hiền Bởi Cơ Tạo Dây Chuyền Đã Mãn Hết Xuân Rồi Sang Tới Ha Thôi Tai Mình Muốn Hưởng Mà Thôi Máy Trời Biến Đổi Ôi Thôi! Nhiêm Mầu Cơ Me Day Có Đâu Mà Dễ Máy Huyền Vi Là Để Lọc Đời Chuyển Xây Nào Dễ Ai Ơi Thượng Ngươn Lập Lại Cơ Trời Chuyển Xây

CHA Đã Đinh Có Đâu Mà Dễ Máy Tuần Hườn Là Để Đổi Đời Cũ Thì Đổi Lai Mới Thôi CHA Trời Đôc Nhứt Là Ngôi Của Trời Thương Đời Khổ Cha Thời Day Dỗ Sai Chư Thần Giác Ngô Cho Hiền Me Hiền Cũng Rất Ưu Phiền Chín Mươi Hai Úc Còn Nguyên Tai Trần Chư Thánh Phật Đủ Phần Chỉ Day Mở Đao Nhiều Tà Cải Chánh Thôi Phân Làm Tam Giáo Ba Ngôi Phật Tiên Thánh Đạo Song Đôi Day Đời Cùng Chỉ Cho Biết Trời Biết Phật Chẳng Qua Là Chon Thật Mà Thôi ĐAO NHÂN Chỉ Day Làm Người Tu Nhân Học Phật Tứ Ân Cho Rành ĐAO TIÊN Day Cho Thanh Cho Tịnh Chỉ Cho Là Tri Binh Cứu Nhơn Day Người Hết Giân Hết Hờn Ngũ Hành Tinh Luyên Thành Hườn Linh Đan Luyện Cho Đặng Trường Sanh Bất Lão Day TU Tiên Là Bảo Mang Căn Ngồi Thiền Chẳng Đói Chẳng Ăn Sống Muôn Tuổi Tho Trường Sanh Chẳng Già ĐẠO PHẬT Day Thật Là Khổ Cực Chẳng Giân Hờn Hết Mực Thương Yêu Ai Khi Ai Ghét Thương Nhiều Chẳng Buồn Chẳng Khổ Tiêu Điều Chẳng Lo

Chẳng Cần Ai Ban Cho Sư Sống Chẳng Cầu Cao Mong Vọng Sang Giàu Tâm Phât Là Rất Anh Hào Chẳng Thương Chẳng Ghét Chẳng Nào Tranh Đua Phật Tránh Hết Tam Đồ Tứ Khổ Chẳng Còn Sanh Còn Tử Cõi Trời Chẳng Ham Tính Đến Việc Đời Phât Đều Bỏ Hết Sơ Thời Lợi Danh Chẳng Còn Mắc Trong Vòng Sanh Tử Chẳng Buộc Ràng Hai Chữ Lơi Danh Phât Thương Chuông Kẻ Tâm Lành Ai Lòng Tỉnh Ngô Tu Hành Phật Khen Lòng Bác Ái Hằng Quen Tế Độ Quyết Vì Đời Giác Ngô Day TU Ai Mà Trì Chí TU Hành Hoa Sen Đã Nở Phật Dành Có Ngôi Đời Mat Pháp Thôi Rồi Đổi Lai Phật Thánh Tiên Hiệp Lai Một Bàn Tuân Theo Sắc Lênh Thiên Hoàng Đổi Đời Đổi Đao Sảy Sàng Thiên Căn Đời Ngươn Ha Ở Ăn Sai Trật Chon Đại Căn Chơn Thật Lập Đời Tưởng Rằng Tiên Phật Nói Chơi Chỉ Tu Sửa Lại Còn Hơi Mích Lòng Nay Tam Giáo Công Đồng Phán Xét Chỉ Lời Lành Chon Lưa Đai Căn Đạo Nhân Chỉ Sửa Nhọc Nhằn Gốc Mà Vững Chắc Cây Tăng Trái Nhiều

Xưa Chia Rẽ Nay Kêu Hiệp Lại Đâu Hay Rớt Là Tai Hội Nầy Mỗi Bên Đao Lý Đủ Đầy Đem Ra Chỉ Day Chung Thầy Một Ngôi Hết Chia Rẽ Chung Về Một Gốc Vì Gió Giông Sơ Trốc Rã Rời Con Hiền Của Me Khắp Nơi Về Ngôi Gia Me Hiệp Thời Day Chung Trên Thờ Đức Huyền Khung Thương Đế Me Diêu Trì Thay Thế Day Rành Chơn Linh Tỉnh Ngô Quả Lành Thơ Đồng Dìu Dắt Cho Thành Danh Nên Phật Di Lạc Ơn Trên Chỉ Định Là Phật Tiên Tuân Linh Day Đời Tiếng Lành Danh Rang Khắp Nơi Muôn Năm Van Tuế Là Đời Thương Ngươn Nav Me Xuống Cứu Đời Ngươn Ha Chỉ Hòa Nhau Tôn Giáo Ba Nhà Cũng Đồng Một Me Một Cha Phải Cùng Chung Hiệp Trời Cha Định Rồi Giông Gió Lớn Gãy Chồi Trốc Gốc Cùng Hiệp Nhau Đơn Độc Khó Qua Cân Gần Đừng Để Cho Xa Bao Nhiêu Gian Khổ Chúng Ta Phải Hòa Cho Xứng Đáng Con Nhà Đai Đao Chung Nhau Mà Để Tao Phước Duyên Đạo Nào Cũng Dạy TU Hiền Chớ Đâu Có Dạy Cướp Quyền Giựt Ngôi

Phải Ghi Nhớ Đao Chung Có Một Như Miệng Chài Người Vãi Me Cha Chóp Chài Đao Phât Dây Vung Thân Chài Tiên Đao Boc Chì Đao Nhân Me Vãi Ra Chày Tung Bao Phủ Cầm Sơi Vung Phăng Nắm Kéo Lần Dây Vung Là Thât Có Phần Thân Chài Boc Túi Dính Phần Cá Tôm Ví Du Kỹ Đặng Gồm Vào Một Đạo Nhân Là Như Hột Giống Lành Khi Gieo Bám Đất Mọc Nhành Thành Cây Tăng Vot Chỉ Rành Đao Tiên Đạo Phật Thật Cần Chuyên Thời Tiết Kết Quả Hoa Nhờ Lá Xanh Màu Nghĩ Xem Kữ Lai Thế Nào Trái Kia Kết Quả Lá Xào Rớt Luôn Phật Tiên Thánh Vai Tuồng Phân Giải Nhằm Phần Ai Thì Phải Thi Hành Chỉ Cho Tất Cả Con Lành Me Quy Tam Giáo Cho Thành Một Ngôi Thống Nhứt Lai Làm Tôi Di Lac Màn Đổi Thay Sắp Hát Khải Hoàn Phật Vương Thống Nhứt Đăng Đàn Quy Chung Tam Giáo Đổi Màn Thương Ngươn Chừng Núi Cấm Thất Sơn Làm Hội Dưng Đao Vàng Trào Nôi Minh Vương Ban Đồng Khắp Cả Tứ Phương Năm Châu Vạn Quốc Tôn Vương Phục Chầu

Đầu Cúi Lạy Khấu Đầu CHA Mẹ
Ban Ơn Lành Tam Giáo Nhà Chung
Lạy Cầu Thượng Đế Huyền Khung
Tây Vương Hoàng Mẫu Chứng Chung Con Hiền.
Nam Mô Thống Nhứt Tam Giáo
Quy Nguyên Ngũ Chi Hiệp Nhứt.
TAM Ngươn Nay Đã Hết Nhiệm Kỳ
GIÁO Dạy Con Hiền Bước Hiểm Nguy
QUY Về Ngôi Mẹ Lo Học Đạo
NGUYÊN Nhân Tầm Hiểu Cố Mà Thi
NGŨ Luân Con Nhớ Tròn Lý Đạo
CHI TRí Phật Trời Dạy Gắng Ghi
HIỆP Lại Một Nhà Tiên Thánh Phật
NHỨT Tâm Bền Chí Đúng Kip Kỳ.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.

Sát Sanh Phạm Luật Thiên Điều Các Con Tránh Gấp, Tránh Nhiều Đi Con! CHA Ban Chi Thiếu Món Ngon Con Ăn No Dạ Lại Còn Hạnh Cao Khoái Tham Máu Thịt Đồng Bào Nghiệp Đầy Trả Mãi...Làm Sao Con Về? Đạo Trời Hai Lẽ: "Tỉnh Mê" Chánh Tâm Minh Triết Dựa Kề Ngôi CHA. NAM MÔ A DI ĐÀ PHÂT.

Rét Người Thì Trời Rét Lại Rét Người Thì Trời Rét Lẽ Nào Hơn. CHA TRỜI.

TAM THANH

THÁI THANH-THƯỢNG THANH-NGỌC THANH ÔNG LÃO CHÈO ĐÒ NGỌC THANH GIÁNG BÚT MÙNG 1 THÁNG 10 NĂM GIÁP THÂN 2004

Gió Phật Cuối Thu Nỗi U Buồn Ngồi Chờ Tiếng Lệnh Khỏ Tiếng Chuông Trăm Đắng Ngàn Cay Trần Bể Khổ Mấy Ai Thấu Đáo Gốc Cội Nguồn

@ @ @

Cội Nguồn Là Gốc Bồ Đề Thương Người Xa Xứ Còn Về Cội Thung Gần Nhau Còn Bỏ Cội Tùng Nỗi Sầu Ly Oán Ai Trung Đạo Thầy

Noi Sau Ly Oan Ai Trung Đạo Thay Cưa Tình Cắt Đứt Từ Đây

Búa Kia Ly Hận Khó Vầy Gần Nhau Quên Hồi Tái Lập Nam Trào

Vận Nghèo Khổ Sở Cùng Nhau Hòa Đồng Anh Em Huynh Đệ Bồi Công

Đem Lòng Chung Sức Đất Đồng Ruộng Sâu Cháo Rau Đạm Bạc Chẳng Rầu

Tiếng Đờn Âm Điệu Thành Câu Ân Tình Nghèo Hèn Giữ Phận Trung Trinh

Trên Hòa Dưới Thuận Tự Mình Trau Tria Đêm Nào Cũng Thức Về Khuya

Tri Tầm Gốc Cội Giữa Bìa Tâm Trung Nhớ Người Xa Xứ Không Cùng

Mót Dành Để Dụm Lo Chung Đồng Tiền

Nặng Ơn Nhớ Nghĩa Người Hiền
Đêm Trông Ngày Đợi Người Duyên Y Lời
Để Tâm Đừng Có Xa Lơi
Ơn Người Bồi Đắp Ngày Mơi Thanh Nhàn
Lòng Nầy Nặng Nợ Chưa An
Nỗi Buồn Nội Bộ Dọc Ngang Tâm Bào
Con Người Chưa Được Thương Nhau
Chưa Đồng Tánh Được Nam Trào Khó Quy
Mùa Đông Sắp Lộ Bóng Kỳ
Đôi Lời Tâm Huyết Người Y Phụng Hành
Xưa Thời Giáo Dạy Cử Canh
Ngày Nay Còn Chỉ Lời Hành Mà Thôi
Mình TU Trông Gặp Chúa Tôi
Chớ Đừng Như Kẻ Bạc Vôi Phụ Tình
Ai TU Thì Đặng Cho Minh
TU Thời TU Tánh TU Tình Mới Hay
Phận Khùng Giả Bộ Đó Đây
Đây Như Ông Lão Làm Thầy Ngày Nao
Các Con Cần Biết Nam Trào
Tri Tiền Biết Hậu Thì Sau Khỏi Lầm
Phật Người Đạo Pháp Huyền Thâm
Tướng Hình Bá Đạo Bị Lầm Rã Thây
Phật Người Hòa Đạo Trời Tây
Không TU Không Luyện Trời Xây Lập Đời
Dĩ Nhiên Thiên Lý Đâu Chơi
Còn Ngồi Tập Luyện Ngày Thời Nói Rong
Phật Thiệt Đi Dạy Giáp Vòng
Giáo Thời Nhiều Bảng Của Ông Hiệu Đề

Làm Hề Đã Có Người Chê
Lớp Tuồng Của Phật Làm Quê Xem Đời
Người Đã Mang Lớp Lạy Trời
Cầu Trời Tứ Hướng Nói Lời Bản Rao
Phật Thiệt Người Thiệt Phật Trao
Cho Người Được Sống Nam Trào Quy Lai
Tùy Duyên Số Phận Kiếp Dày
Hữu Duyên Vô Lượng Có Ngay Chứng Lòng
Quỷ Ma Phe Phái Cũng Đông
Phe Người Theo Phật Thuyền Đong Không Đầy
Vội Chi Bôi Bác Đạo Thầy
Thầy Thời Thầy Thiệt Đông Tây Có Phò
Bận Chi Lo Đói Lo No
Bóng Hồng Sắp Rạng Thân Lo Tiêu Điều
Tái Mót Thương Hết Đò Chiều
Sợ Kẻ Rơi Rớt Đánh Liều Còn Đâu
Ai Ngờ Bể Thẳm Cồn Dâu
Quỷ Ma Khuấy Nhiểu Ôm Sầu Vội Rong
Cha Người Vốn Gốc Đạo Ông
Sợ Chi Những Kẻ Cà Rồng Nói Loe
SẮC KHÔNG Thiên Lệnh Ai Dè
Mình Thời Theo Phật Đừng Nghe Phá Tuồng
Con TU Theo Gốc Cội Nguồn
Dựa Theo Kinh Sách Đúng Tuồng Mới Nên
Thầy Dạy Chỉ Có Chữ Bền
Đoạn Chót Gặp Quỷ Ai Nên Lúc Nầy
Mặt Trời Đã Lặn Về Tây
Con Gà Sắp Gáy Cha Đây Hết Sầu

Bận Lòng Chi Đó Lo Âu
Sợ Con Không Biết Bỏ Cầu Không Qua
Đời Nầy Nhiều Quỷ Lẫn Ma
Xưa Kia Phá Sỹ Đạt Ta Bất Thành
Bây Giờ Trở Lại Cạnh Tranh
Phá Tuồng Phá Lớp Hùng Anh Dựng Trào
Các Con Tỉnh Giấc Cho Mau
Ráng Bền Tâm Trí Thanh Cao Hơn Người
Đạo Vua Đâu Có Hỗ Ngươi
Ai Người Trung Liệt Đáng Người Hùng Anh
Chí TU Từ Thuở Tóc Xanh
Đến Thời Lừa Lọc Hùng Anh Mới Còn
Chí Hùng Đâu Có Héo Von
Bá Đạo Tiêu Hết Đâu Còn Về Sau
Ai Thắng Ở Chỗ Thấp Cao
Ai Còn Ai Mất Vàng Thau Lúc Nầy
Còn Mấy Bóng Nguyệt Nữa Đây
ất Niên Định Luật Có Thầy Đó Con
Giáp Thân Khỉ Nọ Ôm Con
Canh Khuya Gà Gáy Là Con Vui Mừng
Kể Từ Gà Gáy Mùa Xuân
Đâu Xa Chi Bấy Mà Rưng Lệ Sầu
Hoàn Cầu Sắp Gặp Mưa Ngâu
Rồi Con Sẽ Thấy Chuyển Bầu Càn Khôn
Chớ Chi Mà Vội Bồn Chồn
Chí Hùng Quân Tử Nổi Cồn Trời Tây
Cha Kêu Nam Nữ Đó Đây
Giống Dòng Hồng Lạc Có Thầy Tam Thanh

TA Đây Trở Lại Phụng Hành
Thông Tài Trí Huệ Cạnh Tranh Tri Đời
Mặc Tình Phụ Bạc Xa Lơi
Có Câu Thiên Lý Ngàn Đời Vẫn Ta
TA Người Thiệt Thật Đâu Xa
Chí Tình Chí Đạo Đâu Ma Mà Ngờ
TA Người Trí Huệ Thông Thơ
Có Đâu Bùa Phép Mà Ngờ Bước Đi
Đâu Còn Thọ Giáo Quy Y
Càng Ngày Tỏ Rạng Vô Vi Mới Mầu
Mới Thí Mớ Của Lo Âu
Của Phật Thiên Của Đâu Đâu Hưởng Nhờ
TA Người Nghèo Khổ Bơ Vơ
Lang Thang Khắp Chỗ Mới Nhờ Hột Cơm
Còn Chờ Nhẫn Đợi Sớm Hôm
Mang Ơn Hạt Gạo Quảy Cơm Để Đền
Thân Bần Khổ Sở Lênh Đênh
Trời Nghiêu Đất Thuấn Bước Gềnh Chông Gai
Mặc Cho Phụ Bạc Tùy Ai
Kệ Cho Nói Xấu Chẳng Nài Lòng Đây
Dĩ Nhiên Định Luật Trời Tây
Ai Là Tà Đạo Thì Thây Đâu Còn
Trời Chiều Lòng Lại Thon Von
Thương Người Nhẹ Dạ Hao Mòn Từ Đây
Bất Tri Bất Vấn Đạo Thầy
Gió Ma Nó Thổi Có Đầy Cũng Lưng
Sau Nầy Đâu Có Vui Mừng
Tới Ngày Kết Cuộc Người Dưng Tại Mình

Chữ Tại Thầy Nói Nhiều Kinh
Chữ Tại Không Có Làm In Đạo Thầy
Chùa Đình Am Miễu Đó Đây
Lang Thang Nhiều Núi Kính Thầy Nhiều Ông
Bây Giờ Phải Chịu Sầu Đông
Còn Xuân Đâu Nữa Mà Hòng Đó Con
Cũng Như Ở Đất Tà Mòn
Ai TU Chánh Đạo Thì Con Ông Thầy
Ai Tà Thì Khổ Cái Thây
Mòn Người Phi Nghĩa Còn Đầy Trung Quân
Vui Mừng Ăn Tết Mùa Xuân
Trai Trung Gái Kiệt Rưng Rưng Lệ Nhìn
Bây Giờ Giải Nghĩa Trú Đình
Cõng Con Phiêu Bạt Có Tình Người Ân
Đời Nào Cũng Có Nghĩa Nhân
Bất Nhân Vô Nghĩa Đâu Gần NGỌC THANH
Ngọc Kia Lòn Cúi Để Dành
Trời Chưa Tỏ Rạng NGỌC THANH Lu Mờ
Miễn Sao Ngọc Vẫn Thanh Thơ
Vạn Đời Ngàn Thuở Đâu Mờ Trí Cao
Trần Đời Bể Khổ Thanh Thao
Đâu Mà Học Lóm Thanh Cao Thơ Mầu
Ham Chi Danh Phận Mà Rầu
Vòm Trời Non Nước Trút Bầu Ngâm Nga
Có Chi Vỗ Ngực Xưng Ta
Hùng Rơm Bá Đạo Gọi Ta Cõi Trần
NGỌC THANH Lắm Khổ Nợ Nần
Nơ Người Chưa Trả Còn Lần Ăn Xin

Còn Thân Mang Nhục Chưa Vinh
Hai Vai Mang Nặng Muôn Nghìn Là Ơn
Lên Dây Không Phím Trỗi Đờn
Thế Rồi Lắm Kẻ Nghe Đờn Vội Quên
Nên Rằng Đờn Trỗi Thêm Lên
Ó O <u>Gày Gáy</u> Có Đền Bửu Sơn
Chớ Chi Để Vội Làm Hờn
Đờn Chưa Dây Đứt! Người Ơn Đâu Rồi?
Sợ Rằng Không Chúa Không Tôi
Xa Rồi Mấy Chút Ôi Thôi! Còn Gì
Dây Cao Đờn Trỗi Lâm Ly
Đờn Đông Trỗi Bản Vô Vi Của Thầy
Đờn Tây Trỗi Bản Đó Đây
Quên Đường Lạc Hướng Đâu Thầy? Cứu Con
Đờn Kêu Ai Mất? Ai Còn?
Ai Người Nhiều Của? Có Còn Không? Xin!
Đờn Kêu Là Giữ Chữ In
Còn Người Còn Của Còn Kinh Của Thầy
Đờn Kêu Đạo Đức Cao Dày
NGỌC THANH Trỗi Điệu Đây Nầy Nhớ Ghi
Của Còn Người Mất Mới Nguy
Người Còn Của Mất Sân Si Quỷ Tà
Mất Còn Hai Chữ Tính Ra
Dù Cho Mất Hết Còn Là Cái Tâm
Phật Trời Vận Chuyển Huyền Thâm
Phật Trời Xét Được Cái Tâm Đạo Mầu
NGỌC THANH Xuống Bút Vài Câu
Làm Người Phải Biết Can Sâu Đo Lường

Nỗi Buồn Cho Cảnh Thê Lương
Chê Bai Vong Phụ Bỏ Đường Nghĩa Nhân
NGỌC THANH Đã Dạy Bao Lần
Chùa Am Đâu Hiểu Việc Phân Chánh Tà
Chấp Cho Danh Sỹ Gần Xa
Vô Vi Đâu Có Làm Ra Cái Tuồng
THÍCH CA Là Gốc Cội Nguồn
Dĩ Nhiên Thiên Lý Là Tuồng THUẤN NGHIÊU
Minh Hoàng Dĩ Định Đò Chiều
Quy Điền Trăm Họ Chít Chiu Cao Dày
Dứt Tình Dứt Nghĩa Hôm Nay
Ai Mà Nghe Lấy Từ Rày Sửa Tâm
Hẹn Rằng Sẽ Thấy Huyền Thâm
TỚI Đây Tạm Dứt Cao Thâm Đôi Lời.
NAM MÔ BỔN SƯ THÍCH CA MÂU NI PHẬT.
ÔNG LÃO CHÈO ĐÒ HẠ BÚT
MÙNG 1 THÁNG 10 NĂM GIÁP THÂN 2004
Khoan Khoan Ông Lão Chèo Đò
Chậm Chờ Một Lúc Bến Đò Con Qua
Vì Con Còn Mắc Nợ Nhà
Nợ Đời Nợ Của Nợ Là Nặng Mang
Ông Rằng Tâm Tính Chưa An
Đò Đâu Ông Đợi Mơ Màng Khó Đi
Đò Đây Theo Luật Quy Kỳ
Ất Niên Chiến Họa Con Đi Dễ Nào
TU Còn Tranh Thấp Với Cao
Còn Lo Cho Việc Làm Giàu Thêm Lên
Tấm Lòng Không Có Chí Bền

Bến l	Nào	Cũng	Ghé	Đâu	Nên	Cái	G
Τ	anh	Còn (Áί	Sân S	Si		

Lòng Còn Ích Kỷ Còn Gì Từ Tâm Hết Rồi Còn Tính Nhiều Năm

Sách Kinh Không Thuộc Tu Lầm Quỷ Ma Chỉ Thuộc SÁU CHỮ DI ĐÀ

Tương Rau Mấy Chút Nói Là Cao Thanh Giữ Sao Cho Đúng Cữ Canh

Còn Hành Cho Đúng Hùng Anh Nam Trào TU Hành Đâu Phải Tương Rau

Còn Hành Đâu Phải Thương Nhau Mà Rồi Trung Quân Ái Quốc Làm Tôi

Còn Người Trung Chánh Không Tồi Đạo Nhơn Bỏ Đi Ích Kỷ Giận Hờn

Lòng Thương Đất Nước Hết Trơn Muôn Loài Trai Thời Phải Đáng Nên Trai

Gái Thời Nữ Kiệt Miệt Mài Tuổi Tên Làm Bạn Trọn Vẹn Chí Bền

Theo Thầy Bền Chí Lập Nên Chí Hùng Khoa Thi Ứng Cử Người Trung

Vào Trường Ứng Thí Bóng Tùng Phủ Che Canh Chờ Thì Phải Lắng Nghe

Đò Chiều Chuyến Chót Lui Ghe Thể Nào Cử Canh Thì Phải Giồi Trau

Văn Chương Điêu Luyện Anh Hào Tự Tin Mình TU Cứu Vớt Ho Mình

Ra Tay Dìu Dắt Nhục Vinh Cần Gì Mới Là Quân Tử TU Mi

Chí Hùng Nam Nữ Xá Gì Lợi Danh
Có Gì Mà Bận Cạnh Tranh
Ngày Xưa Các Bực Hùng Anh Nệ Hà
Làm Người Nợ Nước Quốc Gia
Ơn Đền Nghĩa Đáp Mới Ra Con Người
Sau Nầy Khỏi Mắc Hỗ Ngươi
Mười Ơn Chưa Vẹn Làm Người Được Đâu
Dễ Chi Đông Lộ Qua Cầu
Xuống Đò Chưa Được Có Đâu Qua Bờ
Sách Kinh Nhiều Bản Lời Thơ
Hiệu Đề Nhiều Hiệu Còn Bờ Bến Đâu
Nói Rằng Tu Niệm Cũng Lâu
Chí TU Chưa Định Có Đâu Tính Ngày
Thượng Thanh Hạ Trược Vì Chay
Chay Lòng Chay Tánh Thẳng Ngay Đạo Thầy
Tâm Còn Đảo Lộn Đó Đây
Chưa Lòng Bình Tịnh Còn Đầy Ngã Nhân
Con Người Phải Biết Cựu Tân
Văn Chương Mấy Chút Khoe Rân Xóm Làng
Xưa Ông Giả Bán Khoai Lang
Thi Thơ Đủ Bản Bạn Hàng Mua Khoai
Da Vàng Ruột Đỏ Người Nhai
Khoai Thời Ăn Hết Được Ai Mấy Người
Trải Qua Thay Đổi Nhiều Người
Lớp Hề Mấy Lớp Con Người Có Bao
Xét Xem Có Trước Có Sau
Số Dân Tuổi Thọ Còn Sau Ai Nghì

Được Bao Thấu Hiểu Vô Vi

Vô Không Định Luật Vẹn Nghì Hiền Lương
Trước Là Đền Đáp Quốc Vương
Sau Tròn Chữ Hiếu Vẹn Đường Tứ Ân
Có Câu Trời Phật Thánh Thần
Vô Vi Không Có Người Trần Được Bao
Trời Phật Mới Định Nam Trào
Ai Người Trọn Nghĩa Phật Trao Danh Đề
Còn Trần Bể Đắm Sông Mê
Nợ Đeo Nợ Đắm Tính Về Cảnh Tiên
Khoa Trường Để Chọn Người Hiền
Tự Ai Để Xét Bực Tiên Bực Thần
Minh Hoàng Có Luật Cầm Cân
Xét Đời Lẫn Đạo Cho Gần Phò Vua
Khuyên Ai Mau Tỉnh Khá Tua
Lão Đây Đâu Có Nói Đùa Kiếm Cơm
Có Đâu Lũ Nịnh Ôm Đồm
Cúng Dường Bày Biện Sớm Hôm Vọng Cầu
Vọng Cầu Mơ Tưởng Đâu Đâu
Tướng Hình Nhiều Kiểu Ngồi Lâu Ích Gì
Nói Rằng Không Dạng Hành Y
Chữ Hành Bỏ Tướng Vậy Thì Ai Tri
Biết Rằng Thi Thử Sầu Bi
Đạo Cao Quỷ Khảo Bò Thì Về Đâu
Ngàn Xưa Nhiều Kiếp Tu Lâu
Xác Thân Chưa Biết Qua Cầu Đông Phong
Nay Thời Phải Biết TU CÔNG

Đại Hùng Đại Lực Vào Vòng

ĐỨC CÔNG Hai Chữ Có Lòng Thanh Trong

Anh Hùng Tứ Đại Ra Công E	Ðắp	Bồi
TU Sao Còn Được Làm 1	Γôi	

Ngày Sau Còn Xác Được Ngồi Thảnh Thơi Hai Hồn Một Xác An Nơi

Quy Lai Lập Đạo Cửa Trời Vào Trong Ông Thẻ Bốn Trấn Đất Đồng

Suy Kim Luận Cổ Đây Ông Chỉ Rồi Ma Đao Sao Biết Chúa Tôi

Lập Đời Lập Đạo Dựng Ngôi Nơi Nào Ma Đạo Chỉ Biết Hô Hào

Đò Ông Đưa Rước Chỗ Nào Cũng Thông Giỏi TU Cho Mấy Mà Hòng

Những Điều Lão Nói Ai Thông Kể Là Phật TU Thiệt Phật Đó Đà

Quỷ Ma TU Mấy Cũng Là Thành Ma Tới Đời Hai Ngã Phân Ra

Chớ Đừng Mà Vội Chê Ta Ngục Tù Sau Nầy Đâu Có Ngao Du

Giả Câu Đò Rước Đâu Tu Cũng Thành Bảy Úc Hai Chữ Cạnh Tranh

LÃO TU Có Mấy Mà Rành Thông Thơ Có Chi Ảo Tưởng Mà Mơ

Nghêu Ngao Khùng Khổ Chữ Ngờ Nào Ra Đò Lão Đưa Rước Gần Xa

Đưa Người Trung Hiếu Đâu Ma Đưa Dùm Bá Gia Đeo Đắm Gông Cùm

LÃO Xưa Mắc Nợ Gánh Dùm Bốn Phương Nợ Trần Nhiều Nỗi Oan Ương

Nợ Trần Giáo Dạy Bước Đường Chông Gai
Chèo Đò Rước Khách Chai Tay
Tính Còn Được Bấy Mấy Ai Đủ Tiền
Nặng Đời Nợ Đạo Oan Khiên
Còn Thêm Mang Lớp Khùng Điên Để Cười
Có Ngày Hết Khổ Vui Tươi
Sợ Người Sa Đọa Đâu Cười Về Sau
Bây Giờ Vàng Lẫn Lộn Thau
Đố Ai Biết Được Vàng Thau Lọc Lừa
Niệm Phật Có Niệm Đâu Ngừa
Ngày Nào Tỏ Rạng Người Ưa Tới Nhiều
Đò Nay Đã Hết Đò Chiều
Sợ Người Hiền Đức Đánh Liều Về Đâu
Ất Dậu Thế Giới Lệ Sầu (2005)
Ai Người Qua Được Cái Cầu Sông Ngân
Thương Người Lão Nói Dần Lân
Ơn Người Chưa Trả Bần Thần Đò Lui
Ngậm Ngùi Lòng Dạ Chưa Vui
Quặn Đau Mối Đoạn Sụt Sùi Để Đi
Lão Đâu Bất Nghĩa Vô Nghì
Có Chi Bất Nghĩa Không Đi Chung Đò
Nhớ Ơn Cơm Đó Người Cho
Xưa Kia Nhiều Kiếp Đưa Đò Ngâm Nga

Xưa Kia Nhiều Kiếp Đưa Đò Ngâm Nga Càn Khôn Mới Lập Có Ta Bầu Trời Trái Đất Ngâm Nga Trút Bầu Cạn Cùng Mạt Hạ Còn Đâu

Run Run Tay Bút Đôi Câu Ân Tình Mặc Tình Trần Thế Sang Vinh

Còn Thân Của Lão Chữ In Đạo Thầy
Theo Xưa Đò Hiệu Đề Đây
Người Ơn Thức Tỉnh Hội Nầy Đò Lui
Ai Người Thấu Đáo Lòng Vui
Mặc Ai Bạc Nghĩa Rối Nùi Bỏ Xa
Bản Nầy Ráng Học Ngâm Nga
Đợi Đò Trỗi Bản Gần Xa Lãm Tường
Ai Người Đạo Nghĩa Đều Thương
Ngày Sau Lập Hội Phật Vương Độ Mình
Trau Tria Đạo Đức Cho Xinh
Mình TU Nhẫn Nại Giữ Gìn Bản Thân
Kế Đây Lập Hội Phong Thần
Khoa Thi Chiếm Bảng Được Gần Thánh Tiên
Xưa Thời Giáo Dạy Huyên Thuyên
Bây Giờ Đã Mãn Chèo Thuyền Réo Kêu
Như Đây Đã Mãn Đò Chiều
Qua Thân Tới Dậu Tiêu Điều Hung Hăng
Thiện Lành Ở Chỗ Gốc Căn
Được Bao Trung Hiếu Đạo Hằng Điển Thanh
Phật Trời Xét Hết Người Lành
Đâu Mà Xét Kẻ Cạnh Tranh Đạo Mầu
Đò Lão Chậm Trễ Từ Lâu
Khổ Nghèo Chờ Đợi Lo Rầu Đói No
Qua Đò Thấy Ế Người Cho
Vận Nghèo Người Giúp Qua Đò Lão Rao
Đò Đây Đưa Rước Nam Trào
Vong Hòa Âm Điệu Ai Nào Muốn Nghẹ

Có Nghe Thì Biết Đắp Be

Đắp Bồi Tâm Trí Chữ Dè Về Sau
Văn Thơ Có Thấp Có Cao
Phải Tầm Đúng Dấu Nam Trào Là Ông
Sách Kinh Sắc Có Dị Không
Không Hình Đạo Pháp Giống Dòng Kim Chi
Lạc Hồng Tài Đức Ai Bì
Đức Độ Cõi Phật Bước Đi Ta Bà
Bầu Trời Trái Đất Ngâm Nga
Thiên Tài Tiền Định THÍCH CA Hiệu Đề
Khuyên Người Thức Tỉnh Giấc Mê
Hiền Lành Đức Đạo Sỹ Quê Lãm Tường
Ẩn Sỹ Đâu Có Phô Trương
Khi Chê Nhạo Báng Bước Đường Chông Gai
Đôi Lời Rao Hết Gái Trai
Lời Rao Học Lóm Tùy Ai Thương Nhờ
Thâm Tình Hạ Bút Đề Thơ
Đò Lui Còn Nán Chần Chờ Người Thương
Nói Nhiều Ta Đó Khiêm Nhường
Tùy Ai Chê Trách Sẽ Tường Về Sau
Lão Đâu Dám Nói Tự Cao
Thân Còn Ở Đậu Chờ Bao Chót Đò
Nợ Trần Nghìn Khổ Đâu No
Trần Ai Chưa Đáp Đậu Đò Đất Cao
Đêm Nằm Quặn Thắt Ruột Đau
Chiều Chiều Lại Nhớ Thân Sao Thế Nầy
Theo Chân Nối Gót Ông Thầy
Ông Đi Vắng Bặt Nên Đây Đưa Đò
Ông Đi Vắng Bặt Nên Đây Đưa Đò

Ông Rằng Không Có Hẹn Hò

Lão Người Đâu Phụ Bến Đò Ngó Mông
Dựa Theo Sách Sử Nói Rong
Nói Lần Nói Lựa Chờ Ông Qua Ngày
Chèo Đò Nước Ngược Chai Tay
Chắc Rằng <u>Gà Gáy</u> Họa May Ông Về
Chừng Đó Hết Lỡ Về Quê
Vui Mừng Hớn Hở Đề Huề Ruộng Nghiêu
Tới Đây Lời Hết Đò Chiều
Chúc Mừng Trăm Họ Cầu Kiều Mau Qua
Trên Hòa Dưới Thuận Một Nhà
Nước Nhà Thuận Trị Quốc Gia Thái Bình
Bấy Giờ Hết Nhục Đến Vinh
Ơn Đền Lão Đáp Bình Minh Lập Đời
Ba Ngôi Không Đổi Không Dời
Minh Hoàng Làm Chúa Khắp Nơi Quy Về
Trước Sau Giữ Vẹn Câu Thề
Đò Về Bến Cũ Phu Thê Hiệp Hòa
<u>Dậu</u> Phật Hết Khổ Ta Bà
Lập Đời Hớn Thất Quốc Gia Thanh Nhàn
Vài Câu Lão Nói Khoa Tràng
Đức Tài Vào Cửa Mở Màn Khoa Thi
Ba Đời Tri Xét Đạo Nghì
Mười Ơn Đền Đáp Vậy Thì Cho Xong
Phật Thương Giáo Dạy Bao Đồng
Xuống Lên Mấy Bận Mà Lòng Nặng Mang
Phật Trần Phật Khổ Nghèo Nàn

Quỷ Ma Nhục Mạ Hành Tàng Bước Đi

Ba	Giềng	Năm	Mối	Trung	Nghì	Chớ	Nac
	Ngày	Xưa (Cũng	Có Ar	nh Hà	0	

Vào Sanh Ra Tử Chớ Nao Chí Hùng Còn Lão Đâu Được Ung Dung

Đưa Đò Châu Lục Não Nùng Chua Cay Nợ Nần Gánh Nặng Hai Vai

Mười Ơn Chưa Đáp Dạn Dày Khổ Đau Có Nàn Chi Xá Quản Bao

Khổ Trăm Việc Khổ Chớ Nào Phiền Than Miễn Sao Trăm Ho Đăng An

Ai Nào Được Sống Trường An Vạn Phò Có Chi Là Nói Chèo Đò

Khổ Ngàn Việc Khổ Đói No Tầm Thường Đời LÃO Cũng Lắm Tai Ương

Quỷ Ma Phá Rối Bước Đường Thuấn Nghiêu Có Gì Mà Nói Nỗi Điều

Cảnh Trần Là Khổ Chít Chiu Tâm Bào Khổ Nghèo Đói Khó Cơm Rau

Trọn Tình Trọn Nghĩa Nam Trào Tướng Công Mặc Tình Thế Sự Chê Ông

Miễn Sao Nhân Loại Thoát Vòng Tai Ương Đức Lành Chung Một Con Đường

Trên Vua Quan Tướng Dân Thương Một Nhà Tới Đó Cũng Được Gặp Ta

Thuận Trời Thuận Phật Một Nhà Đại Bang Hết Rồi Những Kẻ Dọc Ngang

Muôn Thu Cộng Lạc Dân An Muôn Đời Từ Đây Lắm Việc Đổi Dời

Đổi	Hết	Trầi	n Thế	Đổi	Lời	Nói	Năng
	Chỉ	Còn	Ngườ	i Có	Thi	ên C	`ăn

Có TU Mấy Chút Lăng Xăng Khoe Tài TU Là Nhẫn Nhin Biết Ai

Nay Còn Đâu Kịp Nói Tài Đường Tu Minh Hoàng Còn Khổ Nhẫn Nhu

Chuyển Luân Dĩ Hạ Đắp Bù Giang San Bước Chơn Giáo Pháp Ha Tàn

Gốc Trời Gốc Phật Thanh Nhàn Được Đâu Sách Kinh Chỉ Dạy Có Câu

Thánh Nay Tại Thế Có Đâu Biết Nhìn Quỷ Ma Hình Tướng Vội Tin

Còn Thánh Thiệt Thánh Tu Hình Làm Chi Gót Hài Thi Pháp Ẩn Di

Phật Thì Làm Giả Sau Thi Ai Còn Nói TU Là Để Mót Bòn

Người Lầm Ông Thánh Chạy Bon Ra Bìa Thiên Cơ Tri Thấu Còn Khuya

Được Câu Thơ Tục Nói Lia Tâm Phàm Bị Lầm Mới Gặp Già Lam

Vào Vòng Tra Xét Để Ham Thế Trần Dễ Gì Biết Cưu Với Tân

Minh Hoàng Là Chúa Xét Phân Luật Trời Vô Tri Khi Dễ Ai Ơi!

Văn Chương Học Thế Phật Trời Học Chi Thông Tài Là Bực Thượng Kỳ

Thượng Thừa Tối Thượng Vô Vi Lập Đời Phật Tổ Thay Thế Cõi Trời

Xuống	g Trần	Giáo	Dạy	Lập	Đời	Trần	Gian
В	i Lầm ˈ	Tù Tâ	i Kh	ó Th	an		

Bảy Úc Sa Đọa Lắm Nàn Đầu Thai Giỏi Chi Tu Mấy Ăn Chay

Chay Mặn Là Kiếp Gái Trai Luân Hồi Hiếu Trung Nay Phận Đắp Bồi

Người Xưa Chinh Chiến Chết Rồi Về Trên Nhân Loại Tiền Kiếp Không Bền

Còn Thánh Hết Việc Xuống Lên Lập Đời Nhân Loại Tu Mãi Mấy Đời

Chưa Tròn Bổn Phận Rã Rời Về Sau Kiếp Nầy Đâu Biết Kiếp Sau

Chớ Chi Mà Vội Tu Cao Nhiều Đời Phật Còn Tái Kiếp Lập Đời

Trần Đời Lắm Khổ Làm Chơi Cũng Rồi Dân Tu Cho Mấy Làm Tôi

Minh Hoàng Là Chúa Có Ngôi Tiền Đời Vài Câu Dựa Sách Nói Chơi

Có Câu Thiên Lộ Người Đời Chê Bai Thôi Đây Đâu Có Nói Dai

Xây Dần Bóng Nhựt Ngày Dài Ta Lui Dứt Lời Lão Lắm Ngậm Ngùi

Đò Đây Còn Đậu Bãi Bui Đôi Lời Tưởng Rằng Lão Nói Khơi Khơi

Sau Nầy Đừng Trách Phật Trời Không Thương Ngồi Buồn Lão Nói Vấn Vương

Đôi Lời Tâm Huyết Tình Thương Bao Đồng Ai Ai Ráng Có Được Công

Cái Đầu Trống Rỗng Vào Trong An Nhàn Tới Rồi Mở Hôi Trường An Minh Hoàng Phật Tổ Cứu Nàn Tại Ương Đất Đồng Là Cõi Trung Ương Mười Tám Các Nước Kính Nhường Bái Cung Nhân Loại Bao Phủ Cội Tùng Minh Hoàng Tha Tội Bao Dung Đồng Hòa Khắp Nơi Tri Nước An Nhà Cha Truyền Con Nối Muôn Xuân Thanh Bình. NAM MÔ BỐN SƯ THÍCH CA MÂU NI PHẬT. LÝ THÁI BACH CHUYẾN BÚT DAY ĐAO LÝ THÁI BACH CHUYẾN CƠ Nam Mô Phật Nam Mô Pháp Nam Mô Tăng. Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đai Bồ Tát Ma Ha Tát

Kiền Tâm Đảnh Lễ Đức Đai Từ Phụ Huyền Khung Cao Thương Đế Ngọc Hoàng Đai Thiên Tôn. Đức Diêu Trì Kim Mẫu Vô Cực Đại Từ Tôn. Đức Nhi Thiên Giáo Chủ Thiên Tôn. Nam Mô Tam Giáo Công Đồng Chứng Minh.

> (a) **@**

LÝ Kinh Rõ Đăng Mới Con Trời THÁI Cực Cha Thì Thương Khắp Nơi BACH Tư Chưa Ai Rành Giải Được VÊ Cơ Me Chỉ Các Con Oi! CƠ Thiên Mở Màn Đời Ngươn Ha TAI Vì Nhân Thế Thả Buông Lơi NGÔI Xưa Chẳng Nhớ Đi Trở Lai GIA Giáo Phật Tiên Day Hết Lời

Bần Đạo Chào Chơn Linh Con Của Mẹ. Hôm Nay, Bần Đạo Về Cơ Tại Ngôi Gia Thờ Mẹ Đây, Cũng Là Do Thiên Ý Chỉ Dạy. Các Hiền Đệ, Hiền Muội Có Biết Vì Sao Đức Thượng Đế Sáng Lập Ra Mối Đạo Tại Miền Nam Nầy Không? Tại Sao Lại Xưng Là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ? Nghĩa Là Đạo Lớn Ba Lần Giảng Dạy. Vậy Hai Lần Trước Mở Ở Đâu? Dạy Hồi Nào?

Vì Lúc Mới Thiên Khai Địa Tịch (Lập), Cha Me Hóa Sanh Chơn Điển, Biến Là Chơn Linh. Chơn Điển Là Điển Ơ Trong Thân, Biến Chín Mươi Sáu Úc Chơn Linh Sai Xuống Thế Trần Nầy. Cha Mẹ Có Dặn Các Chơn Linh Là: CHA MẸ Cho Xuống Để Mở Mang Ở Cảnh Hậu Thiên Này, Nghĩa Là Chỗ Nào Cũng Có Con Người Cai Quản Hết. Khi Đi Cha Me Có Giao Cho Một Túi Báu, Gọi Là Bát Bửu Nang. Dặn Con Đem Theo Xuống Trần Nầy Mà Bồi Công Lập Quả. Nếu Con Nào Giữ Y, Đủ Số Báu Trong Túi Nầy, Không Thiếu Một Món Báu Nào, Khi Về, Cha Me Phong Cho Tiên, Thánh, Phật. Lúc Đó, Chơn Linh Mới Lần Lượt Lãnh Xuống Thế Trần Mà Lập Công Bồi Quả, Các Vi Có Biết Cái Túi Đưng Tám Món Báu Gì Không? Đó Là Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín (Tam Cang Ngũ Thường) Kêu Là Bát Bửu Nang. Các Chơn Linh Đi Xuống Đó Là Giữa Thời Kỳ Thượng Ngươn Các Chơn Điển Xuống Cảnh Trần Từ Hồi Bàn Cổ Sơ Khai, Là Các Bực Tiền Nhân Khai Sáng Ra Ta Đó, Lần Lần, Mê Nhiễm Vật Chất Ở Cõi Trần Thế Này. Nói Tóm Lai, Cũng Có Môt Số Về Đủ Tám Báu, Nên Ơn Trên Cha Me Ban Thưởng, Rồi Sai Xuống Nữa Để Dìu Dắt Các Em. Cứ Một Ngươn Là Cha Me Kiểm Điểm Coi Chơn Linh Về Được Bao Nhiêu Người? Cha Me Kiểm Ra Thì Chơn Linh Có Về Nhưng Rất Ít. Me Khóc Than Thương Xót Mới Sai Thánh, Thần Hầu Ngài Và Mẹ Xuống Mở Đạo Ra. Lúc Đó, CHA Sai Đức Di Đà, Đức Thái Thượng, Đức Phục Hy, Mỗi Lần Sai Ba Vị Đại Thánh, Cho Xuống Mở Đạo Ở Nước Thiên Trúc Là Nước Lớn. Di Đà Mở Ra Đạo Phật, Thái Thượng Mở Ra Đạo Tiên, Phục Hy Mở Ra Đạo Thánh, Đó Là Nhứt Kỳ Phổ Độ Vào Giữa Thời Thượng Ngươn.

Đến Giữa Trung Ngươn, ME Coi Bộ Sổ Lai, Thì Trong Chín Mươi Sáu Úc Linh Căn, Về Có Hai Úc. Trong Khi Đó Đức Di Đà Đã Mãn Nhiêm Kỳ Và Thành Đao, Đức Thái Thương Cũng Vây Trong Ba Vi Đều Mãn Hết Nhiệm Kỳ Mà Đô Dẫn Chỉ Được Có Hai Úc Linh Căn Thôi, Cha Me Mới Mở Hôi Nghi Chư Phật Thánh, Tiên. Thì Nhị Kỳ Cha Mẹ Sai Ba Vi: Thích Ca. Lão Tử. Khổng Tử. Mở Ra Nhi Kỳ Phổ Đô. Đó Là Cuối Trung Ngươn. Từ Đó, Đao Mở Ra Rất Nhiều, Chẳng Qua Là Day Tu Luyên Phép Trường Sanh, Tu Theo Tích Cốc Là Bên Tiên Đạo. Đó Là Cao Trào Mở Đạo, Trong Đó Cũng Tùy Duyên Mà Hóa Độ, Cho Hợp Với Thiên Nhiên. Đến Nay, Ha Ngươn Đã Hết Rồi Mà Chơn Linh Con Của Me, Nhi Kỳ Đô Về Chỉ Có Hai Úc, Còn Lai Thế Trần Nầy Chín Mươi Hai Úc Chơn Linh. Cha Me Giân Con Ham Mê Danh Lơi, Chay Theo Vât Chất, Mà Không Tưởng On Trời Đất Đã Vì Mình, Tạo Dựng Cho Mình.

Đích Thân Tam Kỳ Phổ Độ, Cha Mới Cho Thập Nhị Hiền Quân, Là Mười Hai Người Con, Cha Sai Xuống Dưới Trần Nầy, Phải Lập Đủ Công Quả, Trở Về Mới Được Cha Mẹ Ban Thưởng. Tuy Các Con Của Ngài Xuống Mở Ra Mối Đạo, Nhưng Đích Thân Ngài, Ngự Cơ Bút Dạy Đạo, Lập Ra Tam Kỳ Phổ Độ. Đó Là Kỳ Nầy, Kỳ Thứ Ba Mở Đạo Lớn Giảng Dạy Lần Thứ Ba. Chư Vị Đạo Tâm Nghĩ Coi, Đức Đại Từ Phụ Thương Con Như Thế Đó. Ngài Sai Con Một Của

Ngài Chịu Tội Thế Cho Nhân Loại, Là Đức Chúa Jésus Đổ Máu Cho Nhân Loai, Đổ Máu Lần Thứ Nhứt Phạm Lỗi Lớn Với Cha Trời. Cổ Ngữ Có Câu: "Hoạch Tội Ư Thiên, Vô Sở Đảo Giả" Nghĩa Là Xét Hay Đinh Tôi, Phước Của Con Người Là Do Trời Đinh, Chớ Tư Con Người Không Thể Nào Cãi Lai Hay Đinh Rõ Tôi, Phước Của Mình Được. Đến Nay, Ha Ngươn Đã Hết, Ngài Sai Thập Nhị Hiền Quân Xuống Mở Đạo, Đích Thân Ngài Dùng Cơ Bút Day Đạo Cho Đúng Kỳ. Chớ Để Cho Các Vi Đó Lớn Lên Đi Học Đạo, Đắc Quả Rồi Chỉ Lại, Thì Chậm Đi. Nay, Mở Đạo Ra Chẳng Ngoài Y Nghĩa: Bỏ Cũ Thay Mới, Chọn Lại Người Hiền. Trong Tam Giáo Tòa Nghị Xét Tội Lỗi Tại Cõi Trần Ngươn Ha Nầy. Hiện Giờ, Chỉ Có Vay Trả Với Nhau Tại Cõi Trần Nầy Mới Dứt Được. Mà Trả Bằng Cách Đó, Thì Phải Hủy Diệt Ngũ Hành, Hủy Diệt Thế Gian. Cho Nên Ơn Trên Chon Lưa Người Hiền Ra Mà Để Riêng, Mở Đạo Dạy Làm Hiền, Lánh Dữ. Nếu Người Hiền Nghe Nói Những Điều Dữ Thì Tránh Xa, Còn Phe Dữ Thì Ưa Thích Chen Lấn Vào.

Các Chư Hiền Đệ Có Biết Tại Sao Không? Các Người Hiền Đó Là Chơn Linh Thật, Họ Có Con Mắt Dòm Ngó Lương Tâm Để Suy Xét. Tuy Đã Mất Đi Nhiều Món Báu Trong Túi Bát Bửu Nang. Nhưng, Khi Mà Có Ai Nhắc Đến Việc Hiền, Việc Đạo Thì Họ Nghe Theo Liền. Còn Người Dữ Là Hóa Nhơn, Hóa Nhơn Cũng Như Là Một Hột Lúa Giống Gieo Xuống Ruộng, Một Hột Nẩy Ra Một Mầm, Khi Lớn Lên, Một Mầm Nở Ra Nhiều Nhánh, Nhiều Nhánh Nở Ra Nhiều Con. Tuy Là Lúa Giống Đó Nó Vẫn Là Lúa, Nhưng Đã Gieo Sạ Nhiều Lần, Thì Hột Lúa Giống Đã Bị Lai Khác Nhau Rồi. Tuy Là, Cũng Trổ Ra Hột Lúa, Mà Lúa Đó Đã Lai Giống Rất Nhiều, Trong Hột Gạo Nó Không Còn Nguyên Phẩm Vị. Nói

Như Thế Không Phải Bỏ Hết, Rồi Lấy Gì Mà Gieo Sạ Lại. Nên Ta Phải Dê Ra Cho Hết Cái Lép, Cái Lừng, Rồi Phơi Khô, Quạt Sạch, Để Riêng Ra, Chừng Dọn Đất Xong, Mới Đem Đi Ngâm, Rồi Vớt Lên, Ủ Ba Ngày, Coi Nó Lên Mầm Ra Sao, Rồi Mới Sạ. Khi Sạ Xong Rồi, Thì Chừng Đó Săn Sóc Nước Phân. Cái Lý Đạo Là Vậy, Người Học Đạo Cũng Vậy, Cái Gì Cũng Tùy Theo Nguyên Lý Của Nó Mà Làm, Thì Mới Đúng Luật. Bởi Cái Lý Áy, Chọn Người Đây Cũng Như Là Chọn Giống Vậy. Các Vị Có Biết Không? Bao Nhiêu Phật, Thánh, Tiên Lãnh Lệnh Xuống Cõi Trần Nầy, Chẳng Ngoài Chọn Giống Lành, Đặng Để Dành Gieo Cấy Chỗ Đất Mới Mở. Như Ông Chủ Đám Ruộng, Khi Sạ Cấy Rồi Mà Còn Chừa Một Số, Để Ngừa Sâu Bọ Cắn Phá Mà Gieo Lại, Chớ Để Gieo Giống Khác Thì Thời Tiết Không Kịp.

Lý Đạo Cũng Là Vây. Đời Thì Thức, Hoạt Đông Để Nuôi Xác Thân. Đạo Thì Ngủ, Để Bổ Dưỡng Linh Hồn Của Mình. Các Vị Có Thấy Không? Người Mà Hễ Theo Đạo Rồi, Thì Đâu Có Lăn Lôn Tranh Đua Theo Trần Thế, Vì Họ Đã Ngủ Rồi, Ho Đâu Có Ăn Nữa Phải Không Các Hiền Hữu? Nói Đúng Ra, Luật Của Tam Giáo Tòa Thì Phân Ra Như Vây. Còn Bên Mẹ Thì Thương Con, Nên Mẹ Xin Với Cha Đình Cho Mẹ 30 Ngày (Là 30 Năm Ở Trần Gian), Để Mẹ Dạy Thêm. Vì Từ Lâu Rồi, Mẹ Không Có Chỉ Dạy. Vì Các Quyền Lực Thì Bên Cha Nắm, Còn Về Ban Thưởng Thì Cha Me Ban Thưởng Chung, Nên Kỳ Nầy, Thơ Đồng Con Út Của Me, Mới Xuống Chỉ Day Các Chơn Linh, Đăng Bòn Mót Thêm, Coi Có Dư Thêm Phần Nào Nữa Hay Không? Chư Hiền Đạo Thấy Không? Đạo Thì Khắp Cả Năm Châu Thế Giới, Còn Thơ Đồng Hiền Hữu Lãnh Có Một Cõi Miền Nam, Thì Làm Sao Đủ? Lúc Đó Cha Cũng Cho Chư Thánh, Tiên, Thần Đều Phải Xuống Trần Tiếp Mẹ. Còn Bên Mẹ,Thì Các Cung Nhơn Tiên Nữ, Bồ Tát, Phật Cũng Đều Trở Lại Thế Trần Nầy, Cho Tới Bốn Úc Trở Về Cũng Xuống Tiếp Mẹ, Mà Lo Trong 30 Ngày (30 Năm Trần Gian), Mẹ Xin Với Cha Mà Chọn Người Hiền Đức.

THI BÀI

CHA Nắm Luật Có Đâu Phải Dễ Các Thần Tiên Nghiệm Luật Thi Hành Ngài Thường Hóa Duc Quần Sanh Đem Đường Chánh Đao Phân Rành Day Dân Từ Bàn Cổ Hồng Ân Ban Điển Cho Chơn Linh Chơn Điển Xuống Trần Quả Công Hiếu Nghĩa Phải Cần Thảo Cha Ngay Chúa Nhớ Cần Giữ Xong Bực Thánh Đao Chỉ Trong Nam Nữ Truyền Ba Ngươn Người Giữ Được Tròn Phân Trong Ba Bưc Day Con Đạo Tiên Đạo Phật Cho Tròn Day Chung Cũng Đều Chung Huyền Khung Thương Đế Để Day Đời Còn Để Hâu Lai ĐAO PHÂT Bực Thượng Huệ Khai Tiên Thiên Hóa Khí Thẳng Ngay Niết Bàn Đao Phật Day Rõ Ràng Giữ Giới TU Đao Nầy Cho Tới Thành Công Thì Là Nhi Giáo Cho Xong Đạo Tiên Đạo Thánh Góp Công Quá Nhiều THÁNH Là Hột Gieo Trồng Tại Gốc Chồi Còn Non Ľ Lớn Tươi Xanh

Thánh Đâu Là Chỗ Hột Lành Nên Câu Nhờ Hột Mới Thành Là Câu CÂY ĐAO TIÊN Không Mà Có Quả Tiếp Cho Gốc Ròng Rã Dưỡng Cây Thành Cây Có Lá Đủ Đầy Phủ Che Lại Gốc Đạo Nầy Đạo Tiên Trong Hai Bực Gốc Cây Nhánh Lá Bao Thời Gian Nắng Gió Dãi Dầu Gốc Cây Xanh Tốt Phủ Đầu Bao Trùm Lai Gốc Ngõ Hầu Giúp Nhau Cây Cao Lớn Trùm Bao Lai Gốc Gốc Trốc Rồi Cây Ngon Còn Chăng Đó Là Đạo Lý Phải Rằng Nhìn Xem Cho Kỹ Đao Hằng Song Đôi Sương Tuyết Đủ Đến Hồi Kết Quả Khi Đơm Hoa Là Sắp Viên Thành PHÂT Kia Là Quả Đầu Cành Trúng Không Là Bởi Tai Cành Gốc Thôi Chẳng Nhờ Gốc Thôi Rồi Rung Hết

Thì Làm Sao Quả Kết Đơm Hoa Phải Nhìn Cho Kỹ Mà Ra

Gốc Ngon Nhánh Lá Mới Ra Quả Nầy Gốc Thiếu Nước Trái Nầy Phải Nhỏ Cây Chẳng Liền Sao Có Đơm Hoa TAM GIÁO Xét Kỹ Mà Ra

Cũng Đồng Như Một TRỜI CHA Sắp Bày Sao Người Thế Hằng Ngày Chẳng Thuân Để Phân Chia Cao Thấp Trược Thanh

PHÂT Kia Kết Trái Đầu Cành Là Nhờ Sương Tuyết Ngũ Hành Tiếp Lưu TIÊN Bực Trung Nuôi Trong Nhánh Lá Nhờ Mủ Cây Nhớ Khá Câu Nầy Nếu Mà Chẳng Biết Đủ Đầy Thì Là Bí Lối Vì Cây Giữa Chừng Tội Cho Gốc Hút Từng Chất Đất Nuôi Dưỡng Cây Rễ Bám Càng Sâu Trược Nhơ Là Chiu Hàng Đầu Ở Trong Chất Đất Ai Hầu Biết Đâu Rễ Có Vững Cây Bền Gốc Chắc Rễ Chẳng Sâu Thì Chắc Trốc Liền Cây Cao Bóng Hứng Gió Nhiều Lá Cành Nhánh Nhóc Đủ Điều Năng Lo Xét Cho Kỹ Đao To Là Gốc Rồi Đến Cây Bao Boc Lá Cành Bao Nhiêu Sức Sống Lưu Hành Thì Là Gốc Chiu Để Dành Nuôi Trên Cây Với Côi Nói Lên Nhà Đao Cho Người Nghe Tham Khảo Rõ Ràng Rõ Thông Cái Máy Hành Tàng Hóa Công Sắp Đặt Rõ Ràng Luật Công Người Cũng Vậy Là Trong Lý Đạo Ba Ngôi Trường Để Tao Nhân Tài Mới Sanh Đâu Biết Thảo Ngay Có Trường Tiểu Học Lẽ Hay Chỉ Bày Còn Nhỏ Tuổi Miệt Mài Học Tập Thì Phải Cần Thâu Thập Lễ Nghi

Biết Câu Đao Lý Là Chi Ai Sanh Ai Dưỡng Đặng Đi Học Nầy Cha Me Cực Đủ Đầy Cơm Áo Nào Áo Quần Sách Vỡ Thuốc Thang Làm Con Chữ Hiếu Buộc Ràng On Cha On Me Rõ Ràng Nặng Cao Hết Tiểu Học Đi Vào Trung Học Bài Vở Nhiều Cực Nhọc Đủ Đầy Ban Bè Hằng Bữa Cân Đây Phải Nghe Lời Phải Mà Gây Chữ Hòa Coi Anh Em Như Là Ruôt Thit Nghĩa Anh Em Khắng Khít Hằng Ngày Chuyện Hay Ta Cứ Học Hoài Có Thầy Day Dắt Có Bài Có Chương Nhìn Cho Rõ Phải Nương Tình Ban Nghĩa Kim Bằng Cũng Tân Lòng Thương Vì Ta Cũng Có Một Đường Chủ Trương Phải Học Tổ Tường Cho Hay Biết Tất Cả Thảo Ngay Đao Đức Biết Rồi Lo Tiếp Tuc Vun Bồi Trung Học Đã Được Đâu Rồi Bước Qua Đai Học Tron Rồi Phần Hai Đại Học Là Huệ Khai Trí Mở Cũng Là Nhờ Học Ở Buổi Đầu Bực Thượng Dân Thứ Công Hầu Phải Cần Cố Gắng Mới Hầu Giá Cao Được Thành Tưu Nhờ Lo Trau Sửa Ở Buổi Đầu Như Lửa Mới Nhen

Nhờ Nung Ngọn Lửa Cháy Đều Chen Ra Nhờ Củi Phải Nhiều Công Phụ Người Học Đao Công Phụ Cũng Vây Nhờ Tập Quen Sẽ Thấy Rõ Lần Được Nên Nhờ Chí Siêng Cần Mài Kim Thành Đặng Cứ Lần Mới Nên Cứ Vững Bước Chớ Nên Lùi Bước Đắc Được Rồi Mới Được An Nhàn Anh Em Dìu Dắt Một Đàng Đứa Cao Đứa Thấp Coi Hàng Như Nhau Lên Bưc Thương Nhờ Trau Bưc Kế Như Nấc Thang Từ Bước Đi Lên Đạo Nhân Là Tạo Cái Nền Bực Trung Bực Thương Là Nên Cái Nhà Muốn Lợp Ngói Nền Thì Phải Vững Kèo Côt Săn Có Đủ Mè Rui Đắp Nền Vững Chắc Xong Xuôi Lợp Xong Thì Chắc Là Vui Lâu Đời Nếu Nền Ôp Côt Hư Kèo Yếu Nhà Dưng Lên Lợp Ngói Được Sao Trèo Cao Thì Chắc Té Nhào Đó Là Lý Đao Phải Trau Sửa Lần Khai Giáo Đao Day Phần Tu Sửa Nhìn Cả Ba Mường Tưa Như Nhau Tuy Là Có Thấp Có Cao Tùy Theo Cấp Bực Mà Trau Mà Hành Người Có Chí Việc Thành Chẳng Khó

Sợ Cho Người Chẳng Có Tâm Thôi

Đường Xa Xe Chay Công Dày Ta Đi Đi Mãi Có Ngày Tới Thôi Nếu Cứ Đứng Mà Chờ Đơi Mãi Thì Trễ Đi Là Tai Lòng Mình Vô Vi Luật Rất Công Bình Chẳng Hề Tư Vị Thiên Đình Lẽ Công NHỨT KỲ Chọn Được Trong HAI ỨC Đó Là Do Đao Đức Chuyên Cần Biết Rành Hiếu Nghĩa Tứ Ân NHI Kỳ Cũng Đúng Phần HAI ỨC Người Đã Về Được BÔN ỨC Đắc Thành Đó Là Do Đao Đức Tron Lành Biết Ơn Hóa Duc Sanh Thành ME CHA Tiên Phật Day Rành Chỉ Con TAM Kỳ Cuối Mà Con Chưa Biết Mãn Mê Say Thương Tiếc Việc Trần Ôi! Đời Sao Mất Sư Nhân Gây Chi Sát Nghiệp Oán Ân Gây Hoài Mấu Năm Rồi Danh Tài Kêu Réo Đức Từ Bi Tay Kéo Níu Con ĐAO NHÂN Mà Chẳng Đăng Tròn Qua Bên TIÊN PHÂT Có Còn Là Bao Đại Từ Phụ Ruột Đau Thương Xót Tai Nơi Con Đã Trót Lỗi Lầm Chỉ Con Cải Sửa Cái Tâm Mà Con Lơ Lãng Âm Thầm Me Cha Luật Đã Định Đâu Mà Cãi Được Thì Cam Đành Phải Chịu Như Vầy

Đau Lòng Cha Me Tổ Thầy Chỉ Con Cải Sửa Lỗi Nầy Mới Qua Ngày Chẳng Có Còn Xa Lần Lưa Đã Đúng Rồi Cải Sửa Chưa Rồi Đỉnh Chung Tham Luyến Cao Ngôi Tình Huynh Nghĩa Đệ Bỏ Trôi Luôn Rồi Cha Me Khổ Chẳng Ngồi An Được Mong Đơi Con Có Được Là Bao Làm Sao Khỏi Luất Thiên Tào Công Đồng Tam Cõi Lẽ Nào Đăng An Dân Cho Tới Là Quan Cũng Thế Nỡ Quên Đành Thương Đế Day Phân Tránh Sao Khỏi Đại Phong Thần Vay Thì Phải Trả Cảnh Trần Tao Gây Chỉ Thì Nghe Nôi Trong Giây Lát Chừng Một Hồi Thất Lac Chẳng Còn Cha Me Hết Sức Trông Con Mà Con Chẳng Chiu Sắc Son Tin Lời Chừng Tới Việc Trách Trời Than Phật Chẳng Ban Cho Là Thật Sang Giàu Bạc Vàng Nhà Cửa Sang Cao Chớ Nào Có Tưởng Là Tao Thương Mầy Nên Biểu Hiên Chất Đầy Ân Oán Mãn Tư Cường Chống Báng Hai Nhau Chưng Nhà Con Vơ Làm Cao Thì Còn Chi Trách Là Tao Hai Mày Bể Thù Hận Chất Đầy Chất Ngất Lập Thành Sầu Uất Úc Càng Cao

Chẳng Thương Hai Tiếng Đồng Bào Đến Ngày Kết Cuộc Thể Nào Đừng Than Làm CHA ME Nào An Thân Được Chỉ Day Con Là Đã TAM KÝ CAO ĐÀI Giáng Thế Cứu Nguy Sao Mà Con Chẳng Gắng Ghi Giữ Lời Chư Phật Tánh Vì Đời Chuyển Kiếp Còn Con Lành Cho Kip Long Hoa PHÂT VƯƠNG DI LAC Bửu Tòa THO TRÌ THƯƠNG ĐỂ Ngư Mà LONG HOA CHA ME Đã Vì Ta Mà Khổ Phải Cần Lo Báo Bổ Vuông Tròn Cho Tròn Là Phận Đạo Con Thơ Đồng Đao Hữu Sắc Son Lo Tròn Chơn Linh Tất Cả Là Con ME Hiền Tất Cả Vì Con Héo Gầu Con Phải Nhớ Kỳ Nầu Màn Chót Chơn Linh Mau Bòn Mót Lập Công Cũng Gần Sắp Đăng Thành Công THƠ ĐỒNG ĐÃ ĐẮC Ân Phong Tron Lành NGÔI GIA ME Còn Dành Con Cháu Đó Là Do Của Báu Truyền Gia Con Thì Nối Tiếp Ông Cha Tiếp Cơ Điển Thánh Sấm Cơ Kinh Truyền Cháu Đê Tử Đích Truyền Của Quý Cùng Tiếp Cơ Điển Ký Đủ Đầy Truyền Gia Của Báu Ở Đây Tiếp Ông Cha Để Chuyển Xây Dắt Đường

Trên CHA ME Cũng Thương Tế Đô Từ Nhiều Đời Giác Ngô Hiện Đây Cha Truyền Con Nối Chí Dày Đường Đi Một Lối Mà Gây Quả Vàng CHA ME Đã Rõ Ràng Ân Chứng Có Chư Thần Lo Trơ Việc Xong Cũng Gần Nhiệm Vu Đã Xong Hai Con Cố Giúp Cha Ông Cho Tròn Thơ Đồng Nhiệm Vu Vẫn Còn Cháu Con Tiếp Tục Lo Tròn Quả Công NAM MÔ TAM GIÁO TÒA CHỨNG MINH CHÀO CHƯ THIÊN TÍN LÃO LUI. CÂU BA THƠ ĐỒNG LỤC TỰ DI ĐÀ DIỆN GIẢI Di Đà Luc Tư Sáu Câu Giải Ra Sáu Nghĩa Sửa Tâm Tu Hành Bấy Lâu Chẳng Hiểu Cho Rành Nay Thầy Chỉ Rõ Lý Chơn Đăng Tường Di Đà Hãy Niệm Cho Thường Đó Là Sáu Báu Ráng Đem Vào Lòng Tìm Ra Sáu Nghĩa Cho Xong Đăng Mà Sửa Tánh Trừ Ma Nơi Mình Gắng Ghi Sáu Chữ Cho Minh Niêm Thì Tầm Nghĩa Để Mà Làm Theo Trước Trừ Sáu Quỷ Đùm Đeo Sau Là Trừ Khử Thất Tình Vấn Vương Chữ NAM Giải Nghĩa Cho Tường Niêm Thì Diệt Hỏa Nơi Tâm Vây Mà Thường Thường Tánh Nóng Của Ta

Hãy	<i>M</i> au	Dập	Tắt	Lần	Lần	Βở	Đi
	Chữ l	MÔ C	Cũnσ	Rán	σ Ηά	ành	Y

Tâm Không Là Tịch Đừng Gây Nợ Trần Ráng Mà Trau Sửa Ân Cần

Tâm Không Của Phật Có Là Quỷ Ma Niệm Thì Tầm Nghĩa Cho Ra

Không Gây Không Tạo Ấy Là Chữ Mô Nam Mô Diệt Hỏa Hư Vô

Tâm Phàm Dứt Bỏ Theo Lòng Hoàng Thiên Chữ A Hãy Giữ Cho Nguyên

Khí Tinh Nơi Thận Giữ Cho Đủ Đầy Nghĩa Đừng Dâm Dục Tạo Gây

Đông Con Nhiều Vợ Hao Gầy Thân Ta Chữ DI Phải Giữ Đó Mà

Ba Báu Tinh Khí Với Thần Đừng Hao Muốn Giữ Ba Báu Làm Sao

Ta Bỏ Hờn Giận Ghét Ghen Phải Chừa Ân Cần TU Niệm Sớm Trưa

Chớ Ham Danh Vị Nghèo Giàu Lo Chi Nếu Ai Quy Đặng Cao Y

Thì Là Khỏi Bệnh Trường Sanh Tới Già Lại Thêm Cái Nghĩa Chữ ĐÀ

Tấm Lòng Sáng Suốt Phá Mê Cuộc Trần Ráng Mà Tu Sửa Ân Cần

Tâm Phàm Dứt Bỏ Độc Sâu Phải Chừa Ân Cần Giồi Luyên Sớm Trưa

Thì Là Đúng Nghĩa Khỏi Sai Với Lầm Chữ PHẬT Là Tịnh Cái Tâm

Hãy Đem Trí Não Mà Tầm Cho Ra
Đó Là Phật Chẳng Đâu Xa
Tâm Cho Bình Tịnh Cõi Tiên Đặng Về
Niệm Thì Phải Phá Tánh Mê
Tâm Đừng Vọng Quấy Gìn Lòng Từ Bi
Niệm Thì Đúng Nhớ Làm Y
Của Thầy Sư Giải Đặng Mà Làm Theo
Niệm Phật Chẳng Luận Nghèo Giàu
Không Tốn Tiền Bạc Mà Sau Thanh Nhàn
Niệm Phật Không Tốn Tiền Ngàn
Thì Sau Mới Đặng Tòa Vàng An Thân
Niệm Phật Sớm Tối Ân Cần
Ngày Đêm Siêng Niệm Khỏi Trong Luân Hồi
Niệm Phật Muôn Việc Thôi Thôi
Chớ Ham Thế Sự Cực Lòng Khổ Thân
Niệm Phật Gặp Hội Long Vân
Ráng Mà Siêng Niệm Có Ngày Siêu Sanh
Niệm Phật Đừng Có Đua Tranh
Theo Đời Văn Vật Hao Mòn Thân Ta
Niệm Phật Khỏi Đọa Yêu Ma
Khuyên Trần Ráng Niệm Nơi Tâm Cho Thường
Niệm Phật Khỏi Đọa Vấn Vương
Thường Xét Lỗi Của Ta Hằng Ngày

Thường Xét Lỗi Của Ta Hằng Ngày Niệm Phật Nợ Thế Đừng Vay Nợ Trần Ráng Trả Có Ngày Thảnh Thơi Trả Rồi Sau Đặng Vui Chơi

Hiệp Cùng Tiên Phật Tớ Thầy Âu Ca. NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT.